

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
26. maj 2017. godine

(Sednica je počela u 15.30 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, otvaram Petu sednicu Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 136 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Poziv važi za uvaženog gospodina Mrkonjića i Karića.

Poslaniče Mrkonjiću, ja ne mogu da počnem sednicu bez vas. Molim vas da ubacite karticu.

Nešto nije u redu sa sistemom. Sistem pokazuje da u sali nema nikoga.

Molim vas da još jednom ubacite kartice i molim službu IT sektora da proveri o čemu se radi.

Koliko ja vidim, ima nas neočekivano mnogo.

Veroljub Arsić ne može da ubaci svoju karticu, a ne može ni reč da dobije. Dakle, molim službu da utvrdi o čemu se radi.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana predsednice, sumnjam u ispravnost elektronskog sistema i zamolio bih da, u skladu sa Poslovníkom, tražite od stručne službe da prebrojavanjem utvrdi broj prisutnih narodnih poslanika.

PREDSEDNIK: Molim službe da prebrojavanjem utvrde broj poslanika prisutnih u sali i tome da pristupe odmah.

Molim one koji ne žele da budu prebrojani da napuste salu, inače će svi morati da budu prebrojani, jer ne radi elektronski sistem. Ne može neko da tvrdi da nije tu ako je tu.

Molim službe da odmah reaguju. Znači, imamo sednicu, reagujte odmah. Prisutni ste u sali, prebrojavajte, čuli ste poslanike.

Znači, prebrojte sve poslanike prisutne u sali, pošto pristupamo ručnom brojanju.

Zahvaljujem.

Prebrojano je 136 poslanika prisutnih u sali.

Objavljujem da imamo uslove za dalji rad.

Poštovani poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da Skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Obaveštavam vas da se danas niko od poslanika nije prijavio da neće prisustvovati.

Saglasno članu 86. stav 2. i članu 87. stav 2. Poslovnika, obaveštavam vas da je ova sednica sazvana u roku kraćem od roka utvrđenog u članu 86. stav 1. Poslovnika, izuzetno, za petak, dakle, mimo dana utvrđenih u članu 87. stav 1. Poslovnika, zbog potrebe da Narodna skupština razmotri predloge akata iz predloženog dnevnog reda.

Dostavljen vam je zapisnik Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje zapisnik Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini, održane 11, 12. i 15. maja 2017. godine.

Izvolite. Stavljam na glasanje zapisnik sa ove sednice.

(Nemanja Šarović: Povreda Poslovnika.)

Svakako ne mogu da prekidam kada neko pomisli da može da viče na mene. Samo polako.

(Nemanja Šarović: Kako je mogao Veroljub Arsić da dobije reč?)

Gospodin Arsić ne vodi trenutno sednicu nego Maja Gojković.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 127, protiv – niko, uzdržanih – niko, nije glasalo sedam poslanika.

Konstatujem da je Skupština usvojila Zapisnik Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Da li se Nemanja Šarović još uvek javlja za reč? (Da.)

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo, povređen je Poslovnik i povređen je veliki broj tačaka Poslovnika i ovo je još jedan dokaz da vi ne želite čak ni po ovom

nakaradnom poslovniku da radite i čak ni taj minimum minimuma koji je ostao iza Demokratske stranke da poštujuete.

Pre svega, prekršili ste član 86, koji govori o zakazivanju sednice. Vi ste nama, gospođo Gojković, dostavili saziv sa velikim brojem tačaka, a nakon toga dostavili nov papir, dopis, kako bi ga nazvali, gde kažete da, u skladu sa članom 86, povlačite prethodni saziv.

To nije moguće. Po Poslovniku o radu nije moguće. Član 86. vama daje jednu mogućnost, a to je: „Predsednik Narodne skupštine može da odloži čas, odnosno dan početka sednice Narodne skupštine, o čemu blagovremeno obaveštava narodne poslanike“.

Vi nemate mogućnost da povučete, kako ste vi to rekli. Gde u Poslovniku postoji mogućnost povlačenja sednice, odnosno povlačenja saziva? Nigde. To što je predato u međuvremenu 68 tačaka za dopunu dnevnog reda i što bi to trajalo pa vi to ocenjujete kao zloupotrebu, ali je identična zloupotreba to što vi u minut do deset podnosite saziv kako poslanici opozicije ne bi mogli u skladu sa Poslovnikom da predaju predloge za proširenje i dopunu dnevnog reda.

I vi kažete – nije mogao niko u istoj sekundi da registruje svih tih 68. Ali kako je onda moguće da u 15.30 časova i vi predajete saziv za novu sednicu i gospodin Martinović podnosi zahtev za objedinjavanje svih tačaka rasprave? Potpuno je jasno da se služite istim zloupotrebama kojima se služe i oni koje napadate.

PRESEDNIK: Hvala. Vreme vam je isteklo.

Hvala za konstatacije. Malo je tu bilo o članu 88.

Moram da vas informišem, verovatno ste čitali, da je ovo potpuno nova sednica. Prva sednica nije ni zakazana. Ovde na stolu, koga interesuje, može da vidi šta je urađeno juče u Službi. Znači, saziv sednice nigde nije zaveden, ne postoji vreme, ne postoji ništa. Postoji samo 68 dopuna tačaka dnevnog reda na sednicu koja nije sazvana. Možete izvršiti uvid.

Zahvaljujem. Glasaćemo ako insistirate.

Ne vodimo polemiku, ne postoji polemika na povredu Poslovnika.

Glasaćemo svakako o povredi Poslovnika.

(Zoran Živković: Poslovnik!)

NEMANJA ŠAROVIĆ: Po Poslovniku se javljam.

PRESEDNIK: Reč ima poslanik Ćirić, po Poslovniku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Javio sam se za povredu Poslovnika.

PRESEDNIK: Ne možete po Poslovniku da odgovarate na povredu Poslovnika. Hvala, sedite.

(Nemanja Šarović: Ma, pre toga sam se javio...)

Poslanik Ćirić, po Poslovniku.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Prekršili ste član 154, koji kaže: „Predlog zakona pripremljen u skladu sa odredbama ovog poslovnika može da se uvrsti u dnevni red sednice Narodne skupštine u roku ne kraćem od 15 dana od dana njegovog podnošenja.“

Vi ste u minut do deset... Mene je zaista sramota da moramo o ovome da govorim na ovakav način. Dakle u minut do deset ste zakazali sednicu Skupštine, a bili ste iznenađeni da su naši saradnici predali predloge zakona poslanika Demokratske stranke u 9.59 časova, dakle u zakonskom roku – zakoni pripremljeni i petnaest dana pre ovog zasedanja Skupštine.

Zatim ste, nespremni da čujete predloge zakona i onoga što je potrebno čuti, i mislim da su to sve važne stvari za sve građane Srbije, odložili ovu sednicu. I u pravu je gospodin Šarović kada kaže da ste samo odložili sednicu. Niste zakazali novu nego ste istog dana sa istim tačkama dnevnog reda odložili vreme zasedanja ove sednice. Bez obzira na to naši predlozi su validni, jer su predati pre početka, dakle 15.30 časova, i mislim da je potrebno da ostavite mogućnost svim poslanicima koji su ove predloge podneli.

Dakle, zaista na ovakav način urušavamo instituciju Skupštine Republike Srbije. Mislim da je neophodno da date tu priliku. Ako to želite i ako mislite da će to doprineti dijalogu u ovoj skupštini, da će doprineti kvalitetu svih zakonskih rešenja, dozvolite raspravu i dozvolite ono što smo predložili u skladu sa Poslovníkom, jer ovakav način vođenja sednice Skupštine jeste samo još jedan od argumenata za našu inicijativu koju smo podneli, a to je vaša smena sa mesta predsednice Skupštine Republike Srbije.

PREDSEDNİK: Apsolutno. Razgovaraćemo u skladu sa demokratskim procedurama. Kada budete imali 126 glasova, spremna sam odmah da razgovaramo o tome.

Predaću nekom drugom da vodi sednicu da bi vam dao reč, pošto preko uvrede koju ste mi danas uputili neću preći. Znači, kad god se budete javljali, vodiće neko drugi. Sa vama da razgovaram ne želim. I ne vičite.

Član 154. govori, uvaženi poslanice Ćiriću, molila bih vas za malo pažnje: „Predlog zakona pripremljen u skladu sa odredbama ovog Poslovnika može da se uvrsti u dnevni red sednice u roku ne kraćem od 15 dana od dana njegovog podnošenja.“

Na dnevnom redu su predlozi zakona podneseni: 25. oktobra 2016. godine, 15. novembra 2016, godine, 11. aprila 2017. godine, 24. februara 2017. godine, 24. aprila 2017. godine, 11. aprila 2017. godine i tako dalje do 20. marta 2017. godine. Mislim da je, po mom kalendaru, prošlo 15 dana. Danas je 26. maj 2017. godine. Juče je bio Titov rođendan i Dan Afrike. (Aplauz.)

Znači, na član na koji ste se vi pozvali to je nemoguće. Što se tiče vaših dopuna, žao mi je, falsifikat je utvrđen. Predali ste dopune na sednicu koja nije

zakazana. Šta imate da raspravite, raspravite sa onima koji su vam pomagali u tim prijavama.

Dakle, ovde ispred mene, molim, za javnost koja je zainteresovana, 250 poslanika da pokaže da jedino saziv nije mogao juče da dobije svoj broj, u delovodniku nije zavedeno vreme kada je predato zato što se žurilo da se preda i brzo napiše da su svi predali u 09.59 – 68 dopuna na sednicu koja nikada nije zakazana. Hvala vam.

Ako smatrate da ipak nije prošlo 15 dana od dana podnošenja zakona, Parlament će se izjasniti i o tome, jer smo glasali i kada je Božović rekao da Zemlja nije okrugla. Znači, Parlament može sve.

Hoćete li, kolega, biti ljubazni, Đorđe, molim vas, da saslušate povredu Poslovnika od poslanika sa leve strane koji pokušava da mi se obrati? (Da.)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Izvolite, gospodine Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, povređen je član 27. Poslovnika o radu i povređen je član 88.

(Zoran Živković: Milićeviću, stojim ovde pola sata.

Je l' vidite vi ovo?)

Prvo, za vas imam jedno pitanje, ali molim vas da ne teče vreme dok ne umirite vladajuću većinu. Ja uz ovo urlanje zaista ne mogu da govorim i mislim da je to minimum pristojnosti koji treba očekivati u Narodnoj skupštini.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite, gospodine Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ako može vreme da krene od početka?

PRESEDAVAJUĆI: Imate dva minuta. Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, prvo pitanje je, gospodine Milićeviću, za vas. Ako, kako tvrdi predsednik Skupštine Maja Gojković, sednica nije ni bila zakazana za jutros u 10.00, šta onda znači i kako da shvatimo akt koji je ona potpisala pod brojem 06-2/96-17, koji glasi: „Saglasno članu 86. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, obaveštavam vas da povlačim saziv za Petu sednicu Prvog redovnog zasedanja, koja je bila sazvana za petak, 26. maj, sa početkom u 10.00 časova“?

Maja Gojković, predsednik Skupštine, tvrdi da je zakazana, a pre minut tvrdi da nije ni bila zakazana. Na šta to liči? Dakle, potpuno je jasno da vi radite šta god hoćete. Kako je mogao biti dostavljen saziv poslanicima ako nije zakazana? Na koji način?

I još jedna bitna zloupotreba. Maločas je Veroljub Arsić u skladu sa članom 88. izrazio sumnju u postojanje kvoruma utvrđenog elektronskim sistemom. Poslovnik nalaže da predsednik Narodne skupštine stavi na uvid izvod o prisutnosti narodnih poslanika. Mi to nismo dobili. Gde je izvod? Nema ga. Samo je Maja Gojković rekla – neka prebroji služba. Nema na to pravo.

Dakle, bili ste dužni prvo da nam stavite na uvid ko je prisutan od poslanika, a onda je, u skladu sa narednim stavom, predsednik Skupštine bio dužan da obavesti

narodne poslanike da sistem za elektronsko glasanje nije u funkciji. Mi takvo obaveštenje nismo dobili. Bez takvog obaveštenja nije moguće da se prebrojava ovde bilo ko.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Šaroviću.

Gospodine Šaroviću, evo dobili ste naknadno, nisam mogao da vratim vreme od početka, ali ste dobili dodatnih 30 sekundi.

Dobićete odgovor od predsednice Narodne skupštine Republike Srbije. Dobićete odgovor. Želim samo da vas pitam da li želite da se u danu za glasanje Skupština izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika.

Ne, recite da li želite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Zahvaljujem što ste mi uključili mikrofona.

PRESEDAVAJUĆI: Samo mi recite da li želite da se izjasni Skupština.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Vi ste dužni prvo da mi date objašnjenje, a ja se onda izjašnjavam.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Šaroviću, dobićete odgovor. Shvatiću da želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni.

Dobićete i objašnjenje, naravno. Dobićete objašnjenje od predsednice Narodne skupštine, s obzirom na to da ste pitanja direktno...

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković, povreda Poslovnika.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala. Članovi 104. i 107.

(Narodni poslanici SNS negoduju i udaraju o klupe.)

Svojim ponašanjem, koje su opisali moji prethodnici, svojim fantomskim zakazivanjem pa otkazivanjem sednice, svojim neistinitim iskazima o falsifikatima gospođa Gojković je povredila dostojanstvo ove skupštine.

(Narodni poslanici SNS negoduju i udaraju o klupe.)

Ja vas molim, ako možete, da smirite uvažene kolegice i kolege, ili šta god da se nalazi preko puta, jer to je vaša obaveza.

Dakle, postoji laž da sednica nije zakazana, a mi smo dobili saziv.

Postoji druga laž, da je sednica otkazana. Kako može da bude otkazana ako se kaže da nije zakazana? I postoji ponovna laž, da se ponovo zakazuje ista sednica, što je nemoguće.

(Narodni poslanici SNS negoduju i udaraju o klupe.)

Prema tome, ja vas molim da jedno opšte nepoštovanje dostojanstva Skupštine, jedno nerazumevanje metafora, jedan potpuno bestijalan odnos skupštinske većine prema nama dovedete u red, a bilo bi najbolje da gospođa predsednica podnese ostavku, da povede svoje prijatelje i saborce tamo gde bi mogli svojim ponašanjem da dobiju neku nagradu. To ovo nije.

Skupština Srbije je mesto gde se donose zakoni, gde se poštuje procedura, gde se čuva Srbija na najbolji način. Arlaukanje je ukinuto i u afričkim parlamentima, i to

je jako dobro. Nadam se da ćemo uskoro doći do toga da i srpski parlament ima tako lep običaj. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Živkoviću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Zoran Živković: Da.)

Zahvaljujem.

PRESEDNİK: Hvala poslanicama na podršci koju su dali svim ženama koje se bave politikom. Hvala vam puno. (Aplauz.)

Reč ima narodni poslanik Marija Obradović, povreda Poslovnika.

Izvolite, koleginice.

MARIJA OBRADOVIĆ: Povreda Poslovnika, član 107. Govori se o dostojanstvu Skupštine.

U toku dana, odnosno verovatno u ovom trenutku se dostavlja saopštenje Ženske parlamentarne mreže sa stavom poslanica Skupštine Srbije gde tražimo da se ne najoštrije osudi, zaista najoštrije sankcioniše u okviru Poslovnika Skupštine Srbije ponašanje poslanika Zorana Živkovića, verbalni napadi na, konkretno, predsednicu Parlamenta Maju Gojković.

Ali Maja Gojković je samo simbol, ime i prezime svake žene koja je u Skupštini Srbije, posebno mislim na poslanice. Nije smelo da bude dozvoljeno Zoranu Živkoviću da danas ovde progovori jednu reč. Ono kako se on ophodio prema ženama, to se dosada nije dogodilo. Nagoveštavalo se, moglo se videti u pozadini obraćanja prema ženama, ali da konkretno izgovori reč u holu Skupštine Srbije, da niko ne reaguje, da nemamo reakciju medija i javnosti na to? Ako vam smeta ime Maje Gojković, smeta li vam ime institucije predsednika Skupštine Srbije, to je uvreda i za tu poziciju.

Pogledajte višeslojna vređanja koja su se dogodila, i niko da reaguje. To je ljudima jako zanimljivo. Samo se igraju, žele da od ovoga napravimo rijaliti, kao što su neki započeli da se bave ovim. Ovo je dan kada treba da ustanemo i kažemo da je sa vređanjem žena, posebno žena u Parlamentu, o dostojanstvu Parlamenta je drugi osnov o kojem ćemo govoriti, mora da se prestane.

Ne dozvoljavam i pozivam koleginice da mi se pridruže, bez obzira kojoj političkoj partiji pripadaju, da se nastavi rad u Parlamentu dok ne odlučimo o sankcionisanju Zorana Živkovića. Sramota je da se usudio da govori ovde pred svima nama kada nas je nazvao prostitutkama. Želim podršku. Hvala. (Aplauz.)

PRESEDNİK: Hvala.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja se damama u ime poljoprivrednika izvinjavam. Moj kolega poljoprivrednik nije baš čist poljoprivrednik. To su ovi seljaci iz grada.

Reklamiram član 103. st. 7. i 8. To je zloupotreba povrede Poslovnika, koju je izrekao moj kolega poljoprivrednik.

Kao neko ko je osudio njegov istup, bez obzira na to što on za sebe misli da je najbolji i najpametniji i da su svi drugi, za njega elita, ispod njega, ispod njegovog šefa, koji se zove, čini mi se, Saša Janković. U poslednja dva-tri dana imali smo dva ekscesa koja su bila prema damama i kao neko ko će ih uvek štiti, kao neko ko živi na selu, kao neko ko je svestan šta sve žene znače za neko domaćinstvo, ja sam se takođe priključio osudi tog postupka, ali vas molim da imate razumevanja za mog kolegu.

Voleo bih da se on izvini i da se ovaj problem prevaziđe, a što se tiče njegovog kršenja Poslovnika, mislim da treba da primenite neku sankciju, budući da ste bili previše blagi prema njemu, predviđenu članom 108. i članom 109.

On je osudio preletanje iz stranke u stranku, evo osudiću i ja, ali on, ukoliko želi to da osudi, treba samo da pogleda malo na svoju levu stranu i sve će mu oko preletačenja biti jasno.

Nekad ljudi, kad hoće da uvrede iz mržnje, a to se odnosi na njega i njegovog šefa Sašu Jankovića, kad nešto izreknu želeći da uvrede nekog drugog, u stvari uvrede samog sebe. I to se odnosi na mog kolegu poljoprivrednika. Hvala.

PREDSEDNIK: Želite da glasamo o povredi Poslovnika? (Ne.)

Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Reklamiram povredu člana 108. Poslovnika o radu Skupštine.

Naime, on definiše jasno da red na sednici Skupštine kontroliše predsednik Skupštine. Mi smo malopre prisustvovali nečemu što se retko dešava. Kada je predsednik odsutan, onda potpredsednik predsedava Skupštini, a mi smo očevici da je predsednik sedeo ovde a potpredsednik je vodio Skupštinu i, ako već želi da zamenjuje Maju Gojković u potpunosti, bar da preduzima mere prema određenim poslanicima koji nemaju ni načina niti želje da saslušaju kolegu koji suprotno misli.

A vi, gospodo predsednice Skupštine, morate da vodite računa, ne smete da pravite diskriminaciju. Može vama da se sviđa ili ne sviđa izjava bilo kog poslanika, ali morate jednako i isto, dok predsedavate Skupštini, da postupate prema svakom poslaniku.

Druga je stvar da li ćete vi polemizirati preko sredstava javnog informisanja ili ne, ali kad sedite na tom mestu, morate jednako tretirati sve poslanike. Da li je

poslanik, u ovom slučaju Živković, povredio vas, povredio kolegince, o tome može da se raspravlja i na odborima, može i na ovoj skupštini, ali ne smete tako da postupate.

(Marija Obradović: A da je povredio vašu ćerku?)

Što se tiče vas, kolegince, koja se sada javljate iz klupe, vi ste...

PRESEDNIK: Poslaniče, ne možete da polemishete, da dobacujete nijednoj koleginci ili kolegi.

MILORAD MIRČIĆ: Nisam nikome dobacio.

PRESEDNIK: Znači, meni ste se obratili. Povreda Poslovnika, člana 27.

MILORAD MIRČIĆ: Samo sam rekao kao opšte mesto, jer ona ne postoji uopšte imenom i prezimenom, ona je nas srpske radikale nazvala majmunima. Prema tome...

PRESEDNIK: Poslaniče, isključiću vas, da ne bih primenila i da vam ne bih dala opomenu zato što ste nastavili da vređate žene koje se bave politikom.

Član 27. govori o tome da predsedavajući vodi sednicu i da predsedavajući odgovora za red.

Sada ste prvi put čuli snagu ženske solidarnosti u Parlamentu Republike Srbije. Na to treba da budete ponosni, bez obzira šta lično mislili o ženama koje se bave politikom. Neću ih nikada prekinuti, bez obzira kojoj političkoj opciji pripadaju, kada se budu solidarisale, konačno posle toliko godina, sa ženama koje se bave politikom. Očekivala sam da to urade i druge kolegince u ovom parlamentu. I zaista ću se uzdržati da ne pročitam fantastičnu izjavu poslanika koga danas poslanici bojkotuju šta je rekao o ženama koje se bave politikom.

(Zoran Živković: Pročitajte.)

Ne, nastavićemo da radimo.

Dozvoliću još jednu povredu Poslovnika, onda ću napraviti pauzu da bih u skladu sa Poslovnikom mogla da nastavim sa radom i da omogućim poslanicima da danas rade.

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Kolegince i kolege, pozivam se na kršenje člana 105, odnosno pogrešno protumačene reči i želim zbog javnosti da istaknem nešto jako važno, a to je da je čista laž da je došlo do bilo kakvih falsifikovanja, kao što je ovde rečeno. Niko od nas narodnih poslanika ne može ništa da falsifikuje.

Ključ je očigledno u Pisarnici i u službi, odnosno u pokušaju manevra koji vam je u ovom trenutku i u ovom danu pošao za rukom, a to je da narodni poslanicima opozicije ne dozvolite ni njihovo vreme koje im pripada po predlozima za dopunu dnevnog reda.

Znam da je svima vama izuzetno teskobno vreme od četiri do pet sati, koliko traje svaki početak svake sednice, kada se utvrđuje dnevni red i kada mi imamo gotovo 70 predloga za izmenu i dopunu dnevnog reda. To je jedino vreme kada narodni

poslanici opozicije mogu da govore u miru, neometani u svoja po tri minuta po predlogu zakona, bez prava na repliku bilo koga drugog, bez kršenja Poslovnika, što znači da jedino dragoceno vreme kada neometano možemo da govorimo jeste upravo utvrđivanje dnevnog reda. I sada ste našli manevar kako da nam i to uskratite. To je suština ove gimnastike sa vremenom, odnosno takozvanim odlaganjem sednice od 10.00 sati na 15.30 sati, ništa drugo.

Ja želim da javnost sa tim bude upoznata i da i poslednja vremenska mogućnost koju narodni poslanici opozicije, ponavljam, imaju, pred svima drugima koji pokušavaju bukom i polnim i rodnim temama da skrajnu ovu važnu temu, jeste ta – da nam i to vreme oduzmete. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama što ste se pozvali na član 105. i zloupotrebili povredu Poslovnika.

Član 105. govori da niko ne može da govori na sednici Narodne skupštine pre nego što zatraži i dobije reč od predsednika, zatim da može da govori samo sa poslaničkog mesta u sali za sednice Narodne skupštine po dobijanju reči, sa govornice u sali mogu da govore predsednik Republike, predsednik Vlade, druga lica, što vi niste, po odobrenju predsednika Narodne skupštine i niko ne sme da priđe govornici dok mu predsednik Narodne skupštine to ne odobri.

Kako nemate poslaničku grupu i ne mogu da vam oduzmem dve minute zbog zloupotrebe Poslovnika a ne želim da vas kaznim zbog toga što pokušavate da opravdate ono što se desilo juče i danas u Parlamentu, na vama je da odlučite da li hoćete da glasamo o zloupotrebi povrede Poslovnika iz člana 105. ili to ne želite. Toliko o tome.

(Marinika Tepić: Ne.)

Naravno da ne.

Pozivam vas još jednom da dođete da vidite da je 68 dopuna dnevnog reda predato u 9.59 sati. A tu se nalazi vaše ime, uvažena poslanice. I nemojte da okrivljujete radnike Pisarnice, jer kada budete čuli šta oni imaju da kažu, pod kakvim pritiskom moraju da rade, da zavode ove dodatne dopune tačaka dnevnog reda pa su možda i zaboravili da zavedu osnovni akt, a to je sazivanje.

Možda su i zaboravili, ali čućemo i njih ovih dana kada se malo budete suočili sa tim da vam ova najnovija ujdurma sa dopunom dnevnog reda slučajno nije uspela, jer se javio načelnik Odeljenja za pripremu sednice i rekao: Predsednice, ne znam šta da radim; ja sada, posle sat i po, imam novih 68 tačaka, a nema ih u elektronskom sistemu po vremenu 9.59 sati.

Uostalom, svako to može da utvrdi. Hvala.

Nastavljamo sa radom.

Prihvatam to da ste rekli da želite da raspravljamo.

U sazivu ove sednice, koji vam je dostavljen...

(Goran Ćirić: Poslovnik.)

Mora da bude i neposredno učinjeno, a danas ništa nije neposredno učinjeno od svega ovoga što ste rekli. Ne želim da vam oduzimam vreme, zato ne pokušavajte.

U sazivu ove sednice, koji vam je dostavljen, sadržan je predlog dnevnog reda sednice.

Pre utvrđivanja dnevnog reda sednice, saglasno članu 92. stav 2. i članu 93. Poslovnika Narodne skupštine, potrebno je da Narodna skupština odluči o predlogu za stavljanje na dnevni red akta po hitnom postupku i predlogu za spajanje rasprave.

Narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković predložili su da se, po hitnom postupku, stavi na dnevni red – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja stanja u medijima nakon procesa privatizacije.

Kako je predlog po hitnom postupku, stavljam odmah na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – sedam, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodna poslanica Maja Gojković, na osnovu člana 92. stav 2, člana 157. stav 2, člana 170. i član 192. i član 193. Poslovnika Narodne skupštine predložila je da se obavi zajednički jedinstveni pretres o:

1. Predlogu zakona o potvrđivanju Memoranduma o razumevanju između Vlade Republike Srbije i Ujedinjenih nacija o pružanju doprinosa u resursima multidimenzionalnoj integrisanoj misiji Ujedinjenih nacija za stabilizaciju u Centralnoafričkoj Republici (MINUSCA);

2. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Saveta ministara Republike Albanije, Saveta ministara Bosne i Hercegovine, Vlade Republike Makedonije, Vlade Crne Gore, Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Slovenije o osnivanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga;

3. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o vojno-tehničkoj saradnji;

4. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Slovačke Republike o saradnji u oblasti odbrane;

5. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Češke Republike o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala;

6. Predlogu odluke o Nacionalnom programu javne železničke infrastrukture za period od 2017. do 2021. godine;

7. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o izmenama Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije o međunarodnom drumskom saobraćaju, zaključenog razmenom nota;

8. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Specijalne Administrativne Regije Hongkong Narodne Republike Kine o vazdušnom saobraćaju;

9. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Hrvatske o prenosu nadležnosti za pružanje usluga u vazdušnom saobraćaju;

10. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o statusu i funkcijama Međunarodne komisije za nestala lica;

11. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih, sa Statutom Regionalne kancelarije za saradnju mladih;

12. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o obavljanju plaćene delatnosti članova porodice članova diplomatskog ili konzularnog predstavništva;

13. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Francuske o bavljenju plaćenom delatnošću članova porodice članova zvaničnih predstavništava dve države, koji je podnela Vlada;

14. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Republike Portugal o zapošljavanju članova porodice diplomatskog i konzularnog osoblja;

15. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Indonezije o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša;

16. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Iraka o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša;

17. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Kirgiske Republike o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša;

18. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Kraljevine Tajland o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša;

19. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Gvatemale o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša;

20. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma iz Pariza i

21. Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o saradnji u oblasti turizma.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku sam se javio.)

Ne može usred glasanja, znate i sami.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku sam se javio.)

Samo malo strpljenja, mladi kolega. Samo malo strpljenja, da završim jednu procesnu radnju.

Zaključujem glasanje: za – 132 poslanika, te konstatujem da je Narodna skupština prihvatila ovaj predlog.

Stavljam na glasanje predlog dnevnog reda u celini.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku sam se javio.)

Čula sam vas, samo da završim radnju glasanja.

Apsolutno sam svesna toga što želite da uradite. Sačekajte samo par sekundi, da završim ovo što sam započela.

(Nemanja Šarović: Ja baš ovo ne želim.)

Znam da vi ovo ne želite, toga sam svesna još od juče. Samo polako.

(Nemanja Šarović: Što se derete?)

Ne kaže se „dereš se“, nego „što vičeš?“ – ako je neko povisio glas.

Zaključujem glasanje: za – 130, protiv – četiri, uzdržanih – nema, nije glasalo – 26.

Konstatujem da je Narodna skupština utvrdila dnevni red Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini, u celini.

D n e v n i r e d:

1. Predlog zakona o potvrđivanju Memoranduma o razumevanju između Vlade Republike Srbije i Ujedinjenih nacija o pružanju doprinosa u resursima multidimenzionalnoj integrisanoj misiji Ujedinjenih nacija za stabilizaciju u Centralnoafričkoj Republici (MINUSCA), koji je podnela Vlada;

2. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Saveta ministara Republike Albanije, Saveta ministara Bosne i Hercegovine, Vlade Republike Makedonije, Vlade Crne Gore, Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Slovenije o osnivanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga, koji je podnela Vlada;

3. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o vojno-tehničkoj saradnji, koji je podnela Vlada;

4. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Slovačke Republike o saradnji u oblasti odbrane, koji je podnela Vlada;

5. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Češke Republike o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala, koji je podnela Vlada;

6. Predlog odluke o Nacionalnom programu javne železničke infrastrukture za period od 2017. do 2021. godine, koji je podnela Vlada;

7. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o izmenama Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije o međunarodnom drumskom saobraćaju, zaključenog razmenom nota, koji je podnela Vlada;

8. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Specijalne Administrativne Regije Hongkong Narodne Republike Kine o vazdušnom saobraćaju, koji je podnela Vlada;

9. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Hrvatske o prenosu nadležnosti za pružanje usluga u vazdušnom saobraćaju, koji je podnela Vlada;

10. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o statusu i funkcijama Međunarodne komisije za nestala lica, koji je podnela Vlada;

11. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih, sa Statutom Regionalne kancelarije za saradnju mladih, koji je podnela Vlada;

12. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o obavljanju plaćene delatnosti članova porodice članova diplomatskog ili konzularnog predstavnništva, koji je podnela Vlada;

13. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Francuske o bavljenju plaćenom delatnošću članova porodice članova zvaničnih predstavnštava dve države, koji je podnela Vlada;

14. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Republike Portugal o zapošljavanju članova porodice diplomatskog i konzularnog osoblja, koji je podnela Vlada;

15. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Indonezije o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša, koji je podnela Vlada;

16. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Iraka o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša, koji je podnela Vlada;

17. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Kirgiske Republike o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša, koji je podnela Vlada;

18. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Kraljevine Tajland o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša, koji je podnela Vlada;

19. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Gvatemale o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša, koji je podnela Vlada;

20. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma iz Pariza, koji je podnela Vlada;

21. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o saradnji u oblasti turizma, koji je podnela Vlada.

Prelazimo na rad po utvrđenom dnevnom redu sednice.

Obaveštenje o pozvanima na sednicu. Kao što vidite, dobili smo ovlašćenje. Pozvani su svi ministri iz Vlade Republike Srbije, zajedno sa njihovim saradnicima da prisustvuju danas ovoj sednici.

Samo da vidim, vi ste želeli produženje rasprave? Daću vam reč.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika, član 96. stav 4. Poslovnika.

Polako, sve ćemo po Poslovniku da radimo.

Saglasno članu 192. stav 3, članu 193. i članu 170, a shodno članu 157. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram raspravu o predlozima akata iz tačaka 1–21. dnevnog reda:

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU MEMORANDUMA O RAZUMEVANJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I UJEDINJENIH NACIJA O PRUŽANJU DOPRINOSA U RESURSIMA MULTIDIMENZIONALNOJ INTEGRISANOJ MISIJI UJEDINJE-NIH NACIJA ZA STABILIZACIJU U CENTRALNOAFRIČKOJ REPUBLICI (MINUSCA);

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU SAVETA MINISTARA REPUBLIKE ALBANIJE, SAVETA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE, VLADE REPUBLIKE MAKEDONIJE, VLADE CRNE GORE, VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O OSNIVANJU BALKANSKIH VOJNOMEDICINSKIH SNAGA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE BELORUSIJE O VOJNO-TEHNIČKOJ SARADNJI;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE SLOVAČKE REPUBLIKE O SARADNJI U OBLASTI ODBRANE;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE ČEŠKE REPUBLIKE O ZAŠTITI RATNIH GROBOVA I VOJNIH MEMORIJALA;

– PREDLOGU ODLUKE O NACIONALNOM PROGRAMU JAVNE ŽELEZNIČKE INFRASTRUKTURE ZA PERIOD OD 2017. DO 2021. GODINE;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O IZMENAMA SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE RUSKE FEDERACIJE O MEĐUNARODNOM DRUMSKOM SAOBRAĆAJU, ZAKLJUČENOG RAZMENOM NOTA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE SPECIJALNE ADMINISTRATIVNE REGIJE HONGKONG NARODNE REPUBLIKE KINE O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE HRVATSKE O PRENOSU NADLEŽNOSTI ZA PRUŽANJE USLUGA U VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O STATUSU I FUNKCIJAMA MEĐUNARODNE KOMISIJE ZA NESTALA LICA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O OSNIVANJU REGIONALNE KANCELARIJE ZA SARADNJU MLADIH, SA STATUTOM REGIONALNE KANCELARIJE ZA SARADNJU MLADIH;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NEMAČKE O OBAVLJANJU PLAĆENE DELATNOSTI ČLANOVA PORODICE ČLANOVA DIPLOMATSKOG ILI KONZULARNOG PREDSTAVNIŠTVA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE FRANCUSKE O BAVLJENJU PLAĆENOM DELATNOŠĆU ČLANOVA PORODICE ČLANOVA ZVANIČNIH PREDSTAVNIŠTAVA DVE DRŽAVE;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE PORTUGAL O ZAPOŠLJAVANJU ČLANOVA PORODICE DIPLOMATSKOG I KONZULARNOG OSOBLJA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE INDONEZIJE O UKIDANJU VIZA ZA NOSIOCE DIPLOMATSKIH I SLUŽBENIH PASOŠA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE IRAKA O UKIDANJU VIZA ZA NOSIOCE DIPLOMATSKIH I SLUŽBENIH PASOŠA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE KIRGISKE REPUBLIKE O UKIDANJU VIZA ZA NOSIOCE DIPLOMATSKIH I SLUŽBENIH PASOŠA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE KRALJEVINE TAJLAND O UKIDANJU VIZA ZA NOSIOCE DIPLOMATSKIH I SLUŽBENIH PASOŠA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE GVATEMALE O UKIDANJU VIZA ZA NOSIOCE DIPLOMATSKIH I SLUŽBENIH PASOŠA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZ PARIZA;

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE BELORUSIJE O SARADNJI U OBLASTI TURIZMA (zajednički jedinstveni pretres).

Pre nego što dam predstavnicima predlagača, dajem reč poslaniku Nemanji Šaroviću da kaže u čemu sam povredila Poslovnik.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo predsedniče Parlamenta, nažalost, vi ste zakasnili sa tim što ste mi tek sada dali reč po Poslovniku, jer moja primedba se upravo odnosila na onaj deo o utvrđivanju dnevnog reda i smatram da bi bilo veoma bitno i važno da ste mi, u skladu sa Poslovnikom, dali reč onda kada sam je zatražio.

Zapisnika radi, istine radi, sada ću vam to reći.

Vi ste, pored člana 27, prekršili i član 153, koji kaže: „Ako predlog zakona nije pripremljen u skladu s ovim poslovnikom, predsednik Narodne skupštine zatražiće od predlagača da ga uskladi sa odredbama ovog poslovnika, pri čemu će precizno navesti u čemu se sastoji ta neusklađenost.“

Praktično svi današnji predlozi za dnevni red su po hitnom postupku i vi ste, gospođo Gojković, malopre, odgovarajući predstavnicima opozicije rekli kako su ti predlozi u skupštinskoj proceduri...

Gospođo Gojković, ako možete da me saslušate; nećete biti opet u stanju da mi date obrazloženje.

PREDSEDNIK: Znam, ali nisam dobila nijedan zahtev za neusklađenost, pa se konsultujem.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ali kako ćete odgovoriti na primedbu na Poslovnik koju dajem? Niste me slušali ni jednog jedinog sekunda, a minut i po govorim.

PREDSEDNIK: Poslaniče, 'očete li da ocenjujete moje fizičke sposobnosti da li dobro vidim ili čujem ili ćemo čuti povredu Poslovnika?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Niste me slušali, pričali ste i to je potpuno očigledno, to su videli svi.

PREDSEDNIK: Puno vam zahvaljujem, ali o slušanju i neslušanju u Poslovniku nema baš ništa.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ni prethodni put nisam dobio odgovor.

PREDSEDNIK: Da, da, odgovoriću vam.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dajte mi odgovor na pitanje koje sam postavio.

PREDSEDNIK: Pozvali ste se na član 153, da Predlog zakona nije pripremljen u skladu sa ovim poslovnikom, te predsednik Narodne skupštine može da zatraži, ili zatražiće od predlagača da ga uskladi sa odredbama ovog poslovnika, pri čemu će precizno navesti u čemu se sastoji ta neusklađenost. Pod uslovom da neusklađenosti ima, tražila bih.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ukazao sam konkretno.

PREDSEDNIK: Puno vam hvala. Na to ste ukazali i zahvaljujem vam.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Po Poslovniku, ponovo.

PRESEDNIK: Glasaćemo o povredi Poslovnika, a sada sedite da ne biste bili sankcionisani jer zloupotrebljavate institut povrede Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ne zloupotrebljavam ništa.

PRESEDNIK: Reč ima predlagač Zoran Đorđević.

Izvolite, ministre.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Gospodo predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, pred vama su četiri predloga zakona o potvrđivanju međunarodnih ugovora, i to dva bilateralna sporazuma sa Vladom Republike Belorusije o vojno-tehničkoj saradnji i Vladom Slovačke Republike o saradnji u oblasti odbrane, multilateralnog sporazuma o formiranju Balkanskih vojnomedicinskih snaga i Memoranduma o razumevanju između Vlade Republike Srbije i Ujedinjenih nacija o pružanju doprinosa u resursima multidimenzionalnoj integrisanoj misiji Ujedinjenih nacija za stabilizaciju u Centralnoafričkoj Republici (MINUSCA).

Bilateralni sporazumi sa Vladom Republike Belorusije i Vladom Slovačke Republike potpisani su u Bratislavi 5. decembra 2016. godine i u Minsku 26. januara 2017. godine. Saradnja u oblasti odbrane sa Slovačkom Republikom može se oceniti kao dobra, sa mogućnošću daljeg intenziviranja i unapređenja, te je za ostvarivanje pomenutih oblika saradnje neophodno zaključivanje opšteg ugovora o saradnji u oblasti odbrane, kojim bi se navedena pitanja pravno regulisala.

Takođe, i vojno-tehnička saradnja sa Republikom Belorusijom se bliže uređuje ovim sporazumom sa mogućnošću daljeg razvijanja i unapređenja, a za ostvarivanje konkretnih oblika iz oblasti vojno-tehničke saradnje neophodno je i zaključivanje ugovora o vojno-tehničkoj saradnji, kojim se navedena pitanja opredeljuju.

Stupanjem na snagu navedenih sporazuma ustanovljava se i pravni osnov za neposrednu saradnju ministarstava odbrane, kao i druge oblike saradnje u oblasti odbrane za koju ugovorene strane budu zainteresovane, čime se intenzivira i ujedno proširuje dosadašnja saradnja Republike Srbije sa Republikom Belorusijom i Slovačkom Republikom.

Pored bilateralne saradnje, umnogome se doprinosi i značaju i uticaju Republike Srbije u ovom delu ali i čitavoj Evropi. Od izuzetnog je značaja i učešće naše države u regionalnim i međunarodnim organizacijama. Tako je Republika Srbija, pored Albanije, Bosne i Hercegovine, Makedonije, Crne Gore i Slovenije, osnivač Balkanskih vojnomedicinskih snaga.

Ideja za formiranje ovih snaga počinje da se operacionalizuje aprila 2011. godine, kada je formirana Grupa za procenu Balkanskih vojnomedicinskih snaga. Republika Srbija je predsedavala ovoj grupi do 2013. godine, u kom periodu je izrađen i koncept Balkanskih vojnomedicinskih snaga, kao i smernice za izgradnju ovih snaga. Svrha Balkanskih vojnomedicinskih snaga je da na održiv način obezbedi medicinsku

podršku nivoa 2 u operacijama reagovanja u kriznim situacijama, kao i da brzo reaguje na širok spektar situacija otklanjanja posledica prirodnih katastrofa u regionu.

Tokom Druge regionalne vojnomedicinske konferencije, održane u septembru 2013. godine u Beogradu, doneta je odluka da u Skoplju bude stacionirana Stalna organizacija Balkanskih vojnomedicinskih snaga kao mirnodopski organ koji je odgovoran za organizovanje i planiranje aktivnosti obuke, kao i mirnodopske i/ili nepredviđene operacije Balkanskih vojnomedicinskih snaga.

Posebno napominjem da vojnomedicinski koncepti Republike Srbije predstavljaju komparativnu prednost Republike Srbije u odnosu na druge države iz regiona Zapadnog Balkana.

Pozitivan efekat predstavlja i činjenica da Republika Srbija učešćem u Balkanskim vojnomedicinskim snagama prepoznaje značaj regionalnog udruživanja i deljenja resursa, kao i da je spremna da preduzme vodeću ulogu u prvoj rotaciji.

Takođe, učešće u navedenim snagama u velikoj meri doprinosi razvoju bilateralnih odnosa, izgradnji, saradnji i poverenju u regionu Zapadnog Balkana, kao i unapređenju vlastitih odbrambenih kapaciteta i sposobnosti za aktivno učešće u procesima saradnje zajedničkog delovanja sa drugim državama i subjektima međunarodnih odnosa u izgradnji nacionalne, regionalne i globalne bezbednosti.

S tim u vezi, jedan od postupaka koji je prethodio uspostavljanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga je i početak primene Sporazuma između Saveta ministara Republike Albanije, Saveta ministara Bosne i Hercegovine, Vlade Republike Makedonije, Vlade Crne Gore, Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Slovenije o osnivanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga, koji je od strane Vlade Republike Srbije potpisan u Beogradu 14. januara 2016. godine.

Dame i gospodo narodni poslanici, ne umanjujući značaj bilateralne i regionalne saradnje želeo bih da istaknem i značaj i korist koju je Republika Srbija dobila učešćem u multinacionalnim operacijama. Naime, učešće u multinacionalnim operacijama je jedna od tri misije Vojske Srbije i zasniva se na utvrđenim bezbednosnim i odbrambenim potrebama i interesima.

Upotrebom Vojske Srbije u multinacionalnim operacijama Republika Srbija se svrstava u red država koje aktivno učestvuju u uspostavljanju i očuvanju mira i stabilnosti u svetu. Time se, takođe, značajno doprinosi izgradnji ravnopravnog partnerskog odnosa sa državama članicama Ujedinjenih nacija.

Potvrđujući spremnost da se pripadnici Vojske Srbije angažuju u multinacionalnim operacijama Republika Srbija jača sopstvenu bezbednost, doprinosi miru i stabilnosti u svetu, kao i rešavanju svih spornih pitanja mirnim putem.

Odlukama o upotrebi, učešću i upućivanju pripadnika Vojske Srbije u mirovnu operaciju UN u Centralnoafričkoj Republici i vojnu operaciju EU u Centralnoafričkoj Republici 2014. godine je započeto učešće Republike Srbije u misijama u

Centralnoafričkoj Republici i angažovanje kapaciteta Ministarstva odbrane i Vojske Srbije.

Memorandumom o razumevanju između Vlade Republike Srbije i UN, koji je potpisan 2. novembra 2015. godine, uspostavljaju se administrativni, logistički i finansijski uslovi kojima se reguliše doprinos Vlade Republike Srbije u vidu osoblja i usluga obezbeđenih za podršku multidimenzionalnoj i integrisanoj misiji (MINUSCA), kao i obaveza Odeljenja UN za mirovne operacije prema Republici Srbiji.

Svrha ovog memoranduma o razumevanju je definisanje međusobnih obaveza i prava u oblasti administracije, logistike i finansija, čime se reguliše doprinos u vidu osoblja i usluga koje Vlada Republike Srbije obezbeđuje kao podršku multidimenzionalnoj i integrisanoj misiji u Centralnoafričkoj Republici.

Privremena primena predmetnog memoranduma od stupanja na snagu važna je za Republiku Srbiju i u skladu je sa pozitivnim propisima Republike Srbije, a bilo je neophodno iz razloga već otpočetog učešća pripadnika Vojske Srbije u ovoj misiji, kao i uštedi troškova koji nastaju s tim u vezi. Takođe, Republika Srbija ostvaruje pravo na dobijanje naknade od Ujedinjenih nacija na ime angažovanja ljudstva u zoni Mirovne operacije (MINUSCA).

Potvrđivanjem predloženog Memoranduma Republika Srbija zvanično postaje kontributor snaga u Mirovnoj operaciji (MINUSCA) i ravnopravan partner sa ostalim državama kontributorima snaga.

Gospođo predsednice, dame i gospod narodni poslanici, predlažem da Narodna skupština potvrdi predložene zakone kojima se potvrđuju četiri međunarodna ugovora, odnosno izglasa zakon koji potvrđuje Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o vojno-tehničkoj saradnji, zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Slovačke Republike o saradnji u oblasti odbrane, zakon o potvrđivanju Sporazuma između Saveta ministara Republike Albanije, Saveta ministara Bosne i Hercegovine, Republike Makedonije, Vlade Crne Gore, Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Slovenije o osnivanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga, kao i Memorandum o razumevanju između Vlade Republike Srbije i UN o pružanju doprinosa u resursima multidimenzionalnoj integrisanoj misiji UN za stabilizaciju u Centralnoafričkoj Republici (MINUSCA).

Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Reč ima ministar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Hvala lepo.

Poštovana gospođo predsednice, dame i gospođo narodni poslanici, pred vama se nalazi Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Češke Republike o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala.

Vlada Republike Srbije polaže zaista veliku pažnju očuvanju našeg istorijskog nasleđa, kulturi sećanja. Naš narod je uvek bio na pravoj strani istorije, a nezamislive žrtve koje smo podneli tokom naše istorije zaslužuju i pažnju, kao što zaslužuju i sećanje.

U 40 država sveta razvejane su kosti naših sunarodnika, u 40 država sveta nalazi se ukupno 676 srpskih memorijala. Dosada imamo potpisane sporazume sa Slovačkom i Ruskom Federacijom o očuvanju naših memorijala. Sada verujem da ćemo imati vašu podršku i da ćemo potpisati i sa Češkom Republikom. Ostalih 37 zemalja nemamo. I za ubuduće želim da vam kažem da će Vlada Republike Srbije raditi, već smo počeli razgovore sa većinom zemalja, da sa svakom od ovih zemalja obezbedimo zakonsku mogućnost da čuvamo grobove naših predaka, kao što verujemo da i oni žele da čuvaju svoje.

Na teritoriji Češke Republike nalazi se, pored drugih zaista brojnih spomenika našem stradanju, i slavna kosturnica u mestu Jindřichovice, gde je sahranjeno 7.200 naših zemljaka, 7.200 naših interniraca, zarobljenika koji su tamo ostavili svoje kosti. Mi se trudimo da sačuvamo sećanje na njih, trudimo se da sačuvamo dostojanstvenu uspomenu na njih, ali ovaj zakon nam je potreban da bismo imali legitimnu, legalnu mogućnost da platimo održavanje groblja.

Iako i sada plaćamo dobar deo, iako plaćamo čuvara, iako smo uvek tu da pokrijemo sve što je potrebno da bi se sačuvalo sećanje na našu slavnu istoriju, ovakvi zakonski osnovi su neophodni da bismo mogli na dostojanstven i zakonom uređen način da se odnosimo prema našem spomeničkom nasleđu.

Ali i više od toga, više od novca, više od svega onog što mi prevaziđemo u neposrednom razgovoru sa predstavnicima drugih zemalja jeste naša poruka da Srbi pamte svoju istoriju i, gde god se nalazili, mi ćemo biti tamo da sa ponosom, sa tugom, sa pijetetom obeležimo mesto stradanja naših predaka.

Nemamo razloga da se stidimo svoje istorije, nemamo ni jednog jedinog razloga. Naši preci nas nisu nigde obrukali i zato ne smemo ni mi njih da obrukamo svojim ponašanjem. Njihova smrt ne sme da bude obrukana našim životom. Zato vas molim i tražim vašu podršku i za ovaj zakon, kao što ću vas moliti, nadam se, i za još 37 zakona – da u svakoj zemlji gde se nalazimo sačuvamo uspomenu i sećanje na naše pretke. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsednice, poštovane kolege narodni poslanici, meni je danas pripala čast da obrazložim pred vama nekoliko predloga različitih akata. Jedan se odnosi direktno na nadležnosti koje pripadaju ministarstvu kojim ja rukovodim, dok je nekoliko propisa koji se tiču sektora

saobraćaja. U narednih nekoliko minuta pokušaću da vam približim koji su razlozi zbog kojih bih vas pozvao da u danu za glasanje podržite ove zakonske predloge.

Što se tiče Pariskog sporazuma, odnosno zakona o potvrđivanju Sporazuma iz Pariza, mi smo pre nekoliko nedelja razgovarali ovde o Doha amandmanima i imali, mogu reći, široki konsenzus u pogledu prihvatanja svih onih odredbi koje su tu bile sadržane.

Ali samo moram reći na početku, čitava priča počinje sa Okvirnom konvencijom UN o promeni klime iz 2001. godine, kasnije se nadovezuje na Kjoto protokol i onda na Doha amandmane koje smo usvojili 21. aprila 2017. godine. Čitav ciklus ovih sporazuma zatvara se ovim pariskim sporazumom, za koji je neophodno da ga ratifikuje 55 zemalja potpisnica i najmanje 55% ukupnih globalnih emitera.

Mogu da kažem da smo se mi kao zemlja vrlo brzo uključili u čitav ovaj proces i među prvih deset zemalja definisali svoje ciljeve – koji nam je to, da tako kažem, target koji moramo i da uvrstimo u naše zakonodavstvo i u realnom životu da ga implementiramo kako bismo se na uspešan način borili s ovim globalnim emisijama gasova – i naša zemlja je utvrdila da je taj naš cilj kome ćemo težiti 9,8% do 2030. godine u odnosu na referentnu tačku, a to je 1990. godina.

Pomenuti cilj je zasnovan na postojećim sektorskim dokumentima koji se tiču strategije u oblasti energetike, u oblasti saobraćaja, u oblasti poljoprivrede, u oblasti otpada, dakle jedna široka lepeza sfera društvenog života koja je uključena i s kojima mi nameravamo da na ovaj način rešimo jedan od problema s kojima se svet na globalnom nivou sreće, pre svega kroz aktivnosti koje će se ticati investicija u unapređenju energetske efikasnosti, a tu najviše imamo posla, kroz korišćenje alternativnih izvora u oblasti zagrevanja naših gradova, najviše kroz toplane, kroz aktivnosti koje se tiču poljoprivrede, kroz aktivnosti koje se tiču saobraćaja.

Možda će na početku ličiti da neki propisi, neki sporazumi, o kojima ću kasnije govoriti, u oblasti saobraćaja nemaju nikakve veze sa ovim pariskim sporazumom, ali i te kako imaju veze. Danas je svet multidisciplinarni i moramo na različite načine da ga posmatramo.

Neko će postaviti pitanje kakve mi konkretne koristi imamo od ovoga osim što imamo troškove, na prvi pogled, kada govorimo o smanjenju efekata gasova koji proizvode staklenu baštu. Imamo dva jako dobra izvora finansiranja – Globalni fond za životnu sredinu i Zeleni klimatski fond. Svi ste svedoci da dolazi do promena klime, da nam se one naročito dešavaju u poslednjih nekoliko godina, da imamo jako puno problema, pogotovo u poljoprivredi i upravo su ova dva izvora koja nam stoje na raspolaganju sa finansiranjem mogućnosti koje možemo da koristimo kako bismo unapredili našu poljoprivrednu proizvodnju i na taj način smanjili negativne efekte koji se dešavaju u našoj klimi, odnosno koji se pojavljuju sa sušom, visokim temperaturama ili sa poplavama.

Jedan propis, odnosno jedan nacionalni program, koji je po meni jako u vezi sa svim ovim, jeste u vezi pitanja koja se tiču javne železničke infrastrukture, odnosno donošenja Odluke o Nacionalnom programu javne železničke infrastrukture. Prosta je stvar, železnice i transport vodom jesu upravo u najdirektnijoj vezi sa smanjenjem zagađenja životne sredine, koje proističe najčešće iz drumskog saobraćaja.

Ovaj nacionalni program javne železničke infrastrukture za period 2017–2021. godine proističe iz Zakona o železnici i u tom nacionalnom programu definisani su prioriteti u pogledu izgradnje, rekonstrukcije i održavanja javne železničke infrastrukture. U njemu su definisani svi projekti koji treba da unaprede javnu železničku infrastrukturu, definisane su oblasti gde je urađena projektna dokumentacija i to u vrednosti od 2,3 milijarde evra, kolika je vrednost tih projekata. Isto tako su definisani i oni projekti koji se tiču izgradnje, rekonstrukcije i održavanja javne železničke infrastrukture za koje se trenutno izrađuju projekti.

Prioritet u ovom nacionalnom programu sigurno će imati izgradnja javne železničke infrastrukture u okviru Koridora 10 i u okviru barske pruge. Dosta je time i urađeno u prethodnom periodu, sa restrukturiranjem „Železnica Srbije“, gde smo dobili jedan subjekat koji se isključivo bavi infrastrukturom i dva subjekta od kojih se jedan posebno bavi transportom robe a drugi se bavi transportom putnika.

Javnosti radi, mi imamo negde oko 3.739 kilometara pruge. U 2016. godini rekonstruisano je 43 kilometra pruge, a u 2017. godini do danas 58,2 kilometra pruge. Da ne bi neko imao bilo kakvu dilemu jesu prioritet ovi glavni pravci koji postoje, ali su isto tako i pruge regionalnog i lokalnog karaktera obuhvaćene ovim programom.

Jako je važno reći da je nama neophodno da javnu železničku infrastrukturu oplemenimo novim projektima, rekonstrukcijama, iz jednog prostog razloga – jer budućnost transporta je u transportu železničkom prugom. Vi ste svedoci da je ovih dana i u Kini u okviru projekta „Pojas i put“ najviše bilo priče oko izgradnje železničke pruge od Beograda do Budimpešte. Upravo u okviru ovog nacionalnog programa je sadržana izgradnja, odnosno rekonstrukcija ove pruge kako bi mogla njome da se prevozi roba od Budimpešte pa dole do Pireja.

Jer nemojte zaboraviti da je i Grčka pre nekoliko dana sa Kinom potpisala akcioni plan kako da unapredi svoju infrastrukturu i kako da svoje lučke kapacitete stavi potpuno u funkciju kako bi roba što brže mogla železničkom prugom da ide na pravcu od Pireja, preko Beograda pa gore do Budimpešte i kako bismo imali jedan brzi transport, koji do sada nismo imali a koji će se razvijati na prostoru od Novog Sada do Budimpešte brzinom od 200 kilometara na sat.

Što se tiče Predloga zakona o potvrđivanju Sporazuma o izmenama Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Ruske Federacije o međunarodnom drumskom saobraćaju i sporazuma koji se tiču vazdušnog saobraćaja koji su povezani sa Republikom Hrvatskom i Administrativnim područjem Hongkong, mislim da treba reći da se akcenat opet baca na trgovinu, naročito u ovom delu koji se odnosi na

trgovinu sa Rusijom, pre svega u pogledu dozvola, povećanju kontingenta dozvola koje se stavljaju na raspolaganje i Srbiji i Rusiji, iz jednog prostog razloga, što mi od 2008. do 2016. godine imamo nagli porast trgovine, naročito u oblasti poljoprivrede.

Mi smo 2008. godine imali osam i po hiljada tona jabuka koje su transportovane iz Srbije na prostor Rusije, a danas imamo već 160.000 tona. Upravo ovakve stvari su uslovile da dođe do izmena ovih sporazuma koji se tiču drumskog saobraćaja, kako bismo sve više i više mogli da koristimo prednosti koje nam donosi Sporazum o slobodnoj trgovini sa Ruskom Federacijom, odnosno sa celokupnom Evroazijskom unijom.

Ista stvar je i sa Kinom. To su stvari koje će nam za budućnost koristiti i kojih ćemo biti vrlo verovatno, kako su uspostavljeni ovi bazni sporazumi, sve više i više konzumenti, i naši proizvođači, odnosno naši transporter i svi oni koji učestvuju u ovom lancu.

Što se tiče vazdušnog saobraćaja, tu imamo dva sporazuma – Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Vlade Specijalne Administrativne Regije Hongkong Narodne Republike Kine o vazdušnom saobraćaju i Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Hrvatske o prenosu nadležnosti za pružanje usluga u vazdušnom saobraćaju.

Bezbednost na prvom mestu, mogućnost komunikacije sa dalekim prostorima kao što je ova specijalna administrativna oblast – to su razlozi zašto vas pozivam da u danu za glasanje podržite ove predloge sporazuma i izmene sporazuma, a i ove prethodne zakone koji su bili na raspolaganju. Hvala vam puno.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Ivica Dačić.

Izvolite.

IVICA DAČIĆ: Poštovana predsednice...

(Žagor u sali.)

Nisam te čuo, izvini.

(Predsednik: Izvolite, potpredsedniče.)

Meni je stvarno drago da vas vidim; nisam vas odavno video. Žao mi je što nisu svi ovde prisutni; nadao sam se da ćemo polemisati danas, ali obično njih nema.

Na dnevnom redu današnje sednice Narodne Skupštine je devet predloga zakona iz nadležnosti Ministarstva spoljnih poslova. Reč je o međunarodnim sporazumima. Reč je o tri grupe zakona.

Prvi je zakon o potvrđivanju Sporazuma o statusu i funkcijama Međunarodne komisije za nestala lica. Reč je o sporazumu koji smo mi potpisali 16. decembra 2015. godine u ime Vlade. Time je Republika Srbija postala osnivač Međunarodne komisije za nestala lica, sa mogućnošću učešća u procesu odlučivanja. To je za nas veoma važna činjenica, jer ćemo time svakako moći da računamo na naše prisustvo i učešće i

podršku Međunarodne komisije u rešavanju sudbine nestalih lica srpske nacionalnosti, kao i državljana Republike Srbije drugih nacionalnosti. Ovde ne vidim da postoji neki razlog da detaljnije obrazložem ovaj zakon.

Druga grupa zakona jesu sporazumi između vlada o obavljanju plaćene delatnosti članova porodica članova diplomatskog ili konzularnog predstavništva.

Sporazumima o obavljanju plaćenih poslova članovima porodica članova diplomatskih ili konzularnih predstavništava između dve države na recipročnoj osnovi omogućava se zapošljavanje uz naknadu članova porodica diplomatskog i drugog osoblja države imenovanja u skladu sa unutrašnjim propisima države prijema.

U poslednjim decenijama zaključivanje ove vrste bilateralnih ugovora postala je uobičajena međunarodna pravna praksa. Na osnovu ovog sporazuma, članovi porodice, osoblja, diplomatskih ili konzularnih predstavništava države imenovanja zaposleni u državi prijema potpadaju pod režim socijalnog osiguranja države prijema u vezi sa svim pitanjima koja se tiču njihovog zaposlenja u toj državi i u obavezi su da plaćaju sve poreze na prihod u državi prijema.

Do sada su zaključeni sporazumi sa 16 zemalja: Kanadom, SAD, Holandijom, Španijom, Belgijom, Argentinom, Slovenijom, Izraelom, Makedonijom, Turskom, Portugalom, Švajcarskom, Finskom, Rumunijom, Francuskom i Nemačkom. Sa Albanijom, Italijom, Brazilom, Australijom, Ukrajinom i Belorusijom vode se pregovori radi zaključenja ovog sporazuma i ti pregovori su u toku.

Treća grupa sporazuma se odnosi na vizni režim. U Republiku Srbiju bez vize u ovom trenutku mogu da uđu i borave nosioci običnih pasoša iz 73 zemlje, dok je državljanima 121 zemlje i dalje potrebna viza. Državljanima Srbije sa običnim pasošima mogu bez vize da uđu u 65 zemalja, dok im je viza za ulazak potrebna za 129 zemalja.

Razlika u podacima je u tome što postoji asimetričan vizni režim, odnosno u nekim slučajevima mi smo neke zemlje oslobodili viza, a oni nas ne. Uvažavajući neke naše interese, oni su nekad politički, nekad su ekonomski, nekad su turistički, ali sve u svemu, jedan broj zemalja je zadržao vize za Srbiju, a mi smo njima ukinuli vize.

Mi smo doneli, na primer, Odluku o jednostranom ukidanju viza za nosioce sl. pasoša iz Katara, Kuvajta, Omana, Bahreina. Takođe, doneli smo Odluku o međusobnom ukidanju viza sa Kinom i za duplo je povećan broj poseta kineskih državljana Srbiji u prvih nekoliko meseci, u odnosu na isti period prošle godine. Takođe, ukinuli smo vize sa Moldavijom. Nedavno smo doneli Odluku o ukidanju viza za Peru, zato što je Peru jednostrano ranije doneo odluku vezano za nas o ulasku srpskih državljana u Peru bez viza. Takođe, sličan sistem smo uspostavili sa Malezijom.

Sporazumi o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša sa Mjanmarom, Bangladešom, Nikaragvom i Južnoafričkom Republikom su spremni za potpisivanje, dok sporazumi sa Gvatemalom, Tajlandom, Irakom, Kirgizijom i Indonezijom treba da budu ratifikovani na ovoj sednici Narodne skupštine.

Pokrenuta je i inicijativa za potpisivanje sporazuma o ukidanju viza za nosioce običnih pasoša sa Azerbejdžanom, Jermenijom i Gruzijom. Takođe, pokrenuli smo inicijativu da Vlada Srbije donese odluku o ukidanju viza za nosioce svih pasoša državljana Trinidada i Tobaga, a za državljane Ekvadora i Paname za nosioce običnih pasoša. Sa Bolivijom, takođe, radimo na usaglašavanju za sve vrste pasoša, sa Venecuelom i Indijom takođe, radimo na ukidanju viza.

Na kraju, međunarodni rejting pasoša Srbije. Prema podacima Passport Index-a, naš pasoš se nalazi na 37. mestu, od ukupno 199. To govori o vrednosti pasoša ne samo u tehničkom smislu i veoma retkim slučajevima njegovog falsifikovanja, mislim da do sada gotovo da nije zabeležen slučaj falsifikovanja srpskog pasoša, ali je i politički važno da u velikom broju zemalja nije neophodna viza ukoliko se putuje sa srpskim pasošem.

I da još jednom pojednostavim, naš cilj u Ministarstvu spoljnih poslova je da ukinemo vize sa što većim brojem zemalja i na tome ćemo raditi i u narednom periodu.

Znači, imajući u vidu da su ovih devet zakona iz tri ove veoma značajne oblasti, ali i da su to oblasti oko kojih nema nekih velikih sporova, ja pozivam sve narodne poslanike da podrže u danu za glasanje donošenje ovih zakona, odnosno ratifikaciju ovih sporazuma. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Vanja Udovičić.

VANJA UDOVIČIĆ: Hvala, poštovana predsedavajuća.

Poštovani narodni poslanici, poštovane narodne poslanice, region Zapadnog Balkana suočava se sa zajedničkim nasleđem; do napretka regiona može doći samo zajedničkim delovanjem i promocijom koncepta tolerancije, solidarnosti i saradnje.

Uz podršku institucija iz regiona, nevladinog sektora i međunarodnih partnera, mladi kao nosioci društvenog razvoja jesu ti koji svojim primerom i konkretnim aktivnostima pokazuju da je saradnja neophodna i da je rezultat iste društveni, ekonomski i kulturni razvoj regiona. Korist od svih vidova regionalne saradnje i povezivanja ljudi, kapitala, robe i usluga je višestruka, i to prvenstveno za mlade. Saradnja mladih je najbolja investicija u buduće odnose u regionu; još važnije, karta u jednom pravcu dalje od svake vrste konflikata i sporenja.

Sporazum o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih potpisan je 4. jula 2016. godine u Parizu. Sporazum je potpuno usaglašen i nadovezuje se na ciljeve u okviru Berlinskog procesa i zasniva se na Zajedničkoj deklaraciji iz Beča. Potpisivanjem ovog sporazuma stvorena je i formalna osnova za uspostavljanje novog institucionalnog mehanizma za saradnju mladih Zapadnog Balkana.

Razlozi za osnivanje ove kancelarije su, između ostalog, da podrži i stvori uslove za aktivnosti koje promovišu pomirenje, mobilnost, raznolikost, demokratske vrednosti, participaciju mladih, aktivno građanstvo i interkulturalno obrazovanje.

Uspeh saradnje biće meren i na osnovu kvaliteta dostavljenih projekata i konkretnih vidova povezivanja.

Srbija, kada je reč o apsorbovanju fondova, ima veliki potencijal. Sa uspehom smo u proteklih nekoliko godina učestvovali u raznim programima za mlade na regionalnom i međunarodnom nivou, te uz ove vrlo jasne rezultate i pokazatelje smatramo da će mladi iz Srbije nastaviti ovako uspešan trend angažovanja i na projektima Regionalne kancelarije za saradnju mladih.

(Žagor.)

PRESEDNIK: Nemojte dobacivati ministru.

Izvolite.

VANJA UDOVIČIĆ: U skladu sa tim sporazumom definisane su nadležnosti i mandat Regionalne kancelarije za saradnju mladih, kojim je predviđeno da će ona podržavati projekte za mlade koji su usmereni i doprinose: unapređenju raznolikosti i demokratskih vrednosti, jačanju održive regionalne saradnje među mladima i uspostavljanju novih odnosa među mladima u regionu Zapadnog Balkana, podsticanju pomirenja, interkulturalnom učenju, povećanju regionalne mobilnosti, unapređenju evropskog duha saradnje, razumevanja i tolerancije, građanskom aktivizmu i učestvovanju mladih u procesu odlučivanja i socijalnoj inkluziji i unapređenju mogućnosti zapošljavanja mladih.

Regionalna kancelarija za saradnju mladih predstavlja platformu za saradnju i razmenu znanja i iskustva mladih, organizacija i institucija za mlade iz regiona Zapadnog Balkana. Ova kancelarija osiguraće aktivno učešće i odgovoriće na stvarne potrebe mladih, istovremeno im pružajući priliku da se usavršavaju i napreduju, a time i doprinesu sveobuhvatnom razvoju regiona Zapadnog Balkana.

Načela na kojima će se zasnivati rad Kancelarije su – mir, poverenje zasnovano na međusobnom razumevanju, poštovanje ljudskih prava, solidarnost i saradnja, nediskriminacija i tolerancija, poštovanje i prihvatanje različitosti kao osnove demokratskog napretka u savremenom društvu.

Svima treba da bude omogućeno aktivno učešće u takvom društvu, primenjujući inkluzivni pristup bez pravljenja razlika prema bilo kom osnovu ili svojstvu, negujući transparentnost celokupnog delovanja.

Misija Regionalne kancelarije za saradnju mladih je da podrži regionalnu razmenu mladih i razmenu njihovih ideja s ciljem stvaranja osnove za buduću saradnju u regionu zasnovane na vrednostima tolerancije i poštovanja ljudskih prava i raznolikosti, kao i posvećenosti inkluziji i bezbednosti, da intenzivira regionalnu saradnju mladih i institucija koje se bave mladima i da obezbedi implementaciju zajedničkih programa za mlade koji se fokusiraju na principe demokratskog upravljanja, održivog ekonomskog razvoja, obrazovanja, inovacija, kao i da koordinira saradnjom mladih na Zapadnom Balkanu.

Kada je reč o strukturi, Statutom je predviđeno da se Regionalna kancelarija za saradnju mladih se sastoji od: upravnog odbora, sekretarijata, savetodavnog odbora i radnih grupa.

Upravni odbor je najviši organ odlučivanja i čine ga po dva predstavnika svake ugovorne strane: jedan predstavnik Vlade, koji je neposredno odgovoran za omladinsku politiku, i jedan omladinski predstavnik.

Postoje stalni kontakti i saradnja na bilateralnom i regionalnom nivou u oblasti omladine. Međutim, sa Regionalnom kancelarijom za saradnju mladih stvaramo mogućnost da mladi iz Srbije kroz realizaciju projekta sa vršnjacima iz regiona unapređuju svoje personalne i socijalne veštine, dele iskustva, uče jedni od drugih i iniciraju određene aktivnosti.

Održiv i efikasan mehanizam regionalne saradnje mladih je zasnovan na mobilnosti, razmeni ideja, vršnjačkom učenju i toleranciji i nezamenljiv je alat za osnaživanje mladih u ekonomskom, kulturnom i društvenom segmentu.

Regionalna Kancelarija za saradnju mladih predstavlja iskreni napor i korisno sredstvo za promovisanje kulture, saradnje i sinergije među ugovornim stranama. Ova kancelarija predstavlja funkcionalni instrument koji će negovati pojačani dijalog, bolje razumevanje i održivi razvoj u regionu.

Narodnoj skupštini Republike Srbije predlažem da usvoji Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih Zapadnog Balkana.

Ostajem ostvaren za konstruktivnu raspravu i za sva vaša pitanja. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Da li neko od izvestioca nadležnih odbora želi reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Predrag Jelenković.

Izvolite.

PREDRAG JELENKOVIĆ: Poštovana predsednice, uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, kao što znamo, železnička infrastruktura je poznato javno dobro u opštoj upotrebi i svojini Republike Srbije.

S tim u vezi, zašto je važno podržati ovaj predlog odluke nacionalnog programa? Zato što ovaj dokument uvažava proces usklađivanja nacionalnog zakonodavstva sa propisima EU, kao i međunarodne sporazume i razvojne planove na ovom području vezano za drumski, vodni i vazdušni transport u Republici Srbiji na period od 2015. do 2020. godine.

Isto tako je važno da se ovaj program usvoji jer je za period od 2017. do 2021. godine potrebno utvrditi nove planove izgradnje kao i rekonstrukciju održavanja postojeće železničke infrastrukture. Pored ovoga postoji i obaveza, prema odredbama člana 48. Zakona o železnici Srbije, donošenja upravo ovakvog jednog nacionalnog programa.

Važno je i to da se izgradnjom, rekonstrukcijom i modernizacijom železničke infrastrukture kreira sistem za unapređenje bezbednosti, efikasnosti i pouzdanosti našeg saobraćaja. Unapređuje se nivo kvaliteta usluga, primenjuju se evropski standardi, podiže sistem energetske efikasnosti i zaštite životne sredine, prilagođavanje železničke infrastrukture u skladu sa ekološkim zahtevima i celokupni doprinos železnice regionalnom razvoju.

Osim ovoga, Nacionalni program u delu Strategije razvoja ima i funkciju za davanje smernica iz oblasti razvoja i funkcionisanja železničkog saobraćaja na svim prugama različitih kategorija u Republici Srbiji. Takođe, daju se smernice za donošenje odluka državnim organima, ali i lokalnim samoupravama ne bi li unapredili pristupačnost železničke infrastrukture. Na kraju, ima funkciju da, pored informacija o stanju železničkog saobraćaja u zemlji daju i usmeravaju informacije privredi i zainteresovanim građanima.

Ono što mogu od svega ovoga, iz celog programa da istaknem, pošto dolazim iz Niša, na osnovu procene finansijskih sredstava potrebnih za sprovođenje ovog akta navode se sredstva planirana u ukupnom iznosu blizu 63 miliona evra za izvođenje radova i usluga stručnog nadzora za modernizaciju i rekonstrukciju pruge Niš–Brestovac iz IPA fonda, uz učešće Republike Srbije blizu 16 miliona evra.

Takođe ističem da su planirana i sredstva u ukupnom iznosu od 84 miliona evra za izvođenje radova na rekonstrukciji građevinske infrastrukture pruge Niš–Dimitrovgrad, deonice Sićevo – Sićevačka klisura – Staničenje. Naravno, i Republika Srbija ima svoje učešće od četiri miliona i sto hiljada evra.

U delu programa Razvojne komponente u izgradnji novih kapaciteta infrastrukture od posebnog značaja za Republiku Srbiju, pored magistralnih pruga na Koridoru 10, kroz Republiku Srbiju su uključene, između ostalog, i regionalne pruge, a naravno i deo koji se tiče juga Srbije, pre svega pruga Niš, Crveni krst – Zaječar – Prahovo, Pristanište, gde se u pododeljku 5.3. Razvoj železničke infrastrukture navodi da će biti realizovani na regionalnim prugama u planskom periodu sa investicionim vrednostima.

Što se tiče Sporazuma iz Pariza vezano za Republiku Srbiju, ono što treba da se istakne je da je Republika Srbija svoju strategiju borbe protiv klimatskih promena započela u julu 2016. godine, a završetak je planiran za početak 2018. godine.

Strategija se izrađuje kroz projekat finansiranih sredstava EU i osnovni razlozi za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma iz Pariza su, pre svega, ispunjavanje međunarodnih obaveza prema Okvirnoj konvenciji UN o promeni klime, čija je Republika Srbija članica od 2001. godine, zatim doprinos procesu usklađivanja nacionalnog sa zakonodavstvom i politikama EU i, na kraju, dobijanje mogućnosti korišćenja međunarodnog finansiranja definisanog sporazumom. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Da li se još neko od ovlašćenih predstavnika javlja u ovom delu rasprave?
(Ne.)

Hvala.

Prelazimo na listu.

(Nemanja Šarović traži reč.)

A vi ćete umesto predsednika? Dobro, izvolite. Ja sam razumela da vaš predsednik želi da govori.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nakon zaista puno zloupotreba vezano za samo zakazivanje i početak ove sednice, sada smo prinuđeni da raspravljamo o nekih 20 i više tačaka dnevnog reda, tačnije o 21, u jedinstvenom pretresu, iako Poslovnik o radu Narodne skupštine propisuje određene uslove za to.

Član 157. kaže: „Narodna skupština može da odluči da obavi zajednički načelni pretres o više predloga zakona koji su na dnevnom redu iste sednice, a međusobno su uslovljeni ili su rešenja u njima međusobno povezana“. To je uslov.

Ja sam molio i sve ministre koji su prisutni, a nedostaje nam nekoliko ministara koji su određeni za predstavnike Vlade... Doći će. Pa doći će naknadno nije dovoljno, trebalo je da budu sad. Morala je biti Zorana Mihajlović ovde da obrazloži svoje predloge zakona za koje je Vlada nju odredila kao predstavnika. Morao je tu biti gospodin Rasim Ljajić da nam obrazloži. Morao je biti tu da odgovori na naše primedbe.

Vi na ovaj način definitivno ne čuvate dostojanstvo Narodne skupštine, a vi biste kao predsednik morali da vodite računa o tome da...

PREDSEDNIK: Zato je tu prvi potpredsednik Vlade Republike Srbije Ivica Dačić, koji zna sve o ovim sporazumima. Budite zadovoljni njegovim prisustvom. Hvala vam.

(Nemanja Šarović: Da li mogu da dobijem reč, da nastavim da govorim?)

Možete, ali da se prijavite.

(Nemanja Šarović: Ja sam prijavljen. Hoćete da slikamo poslaničku jedinicu sve vreme?)

Evo, imam tri svedoka pored... Evo ga...

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo, ako je potrebno, možemo naći neki mobilni telefon ili foto-aparat pa da sve vreme snimamo svoje poslaničke jedinice da vidite da sam sve vreme bio prijavljen.

Dakle, što se vašeg odgovora ili primedbe, kako god želite, tiče, ja to ne prihvatam. Moj je stav, i to je stav Poslaničke grupe SRS, da su ministri, ukoliko poštuju Narodnu skupštinu kao najviše predstavničko telo, na koje je prenet suverenitet građana, morali biti ovde.

Oni su morali biti ovde u 15.30 časova, da oni čekaju nas, a ne da mi dođemo i da raspravljamo razmišljajući o tome da li će se oni u nekom trenutku pojaviti ili neće, i na osnovu čega će onda oni u krajnjoj liniji diskutovati sa nama.

Izvol'te, gospodine Nedimoviću, recite.

(Branislav Nedimović: Ko nije bio tu?)

Nije tu Zorana Mihajlović i nije tu Rasim Ljajić.

Dakle, ja sam zamolio sve prisutne ministre da objasne, u skladu sa članom 157. Poslovnika, na koji način su povezani zakonski predlozi, odnosno na koji način su rešenja koja su data u njima međusobno povezana.

I ja ću, više javnosti radi nego računajući na dobru demokratsku praksu, jer nju, nažalost, ovde nemamo, navesti neke.

Mi ovde imamo, na primer, Zakon o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga i voleo bih da čujem od bilo kog ministra na koji način je to zakonsko rešenje povezano sa Zakonom o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Srbije i Češke o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala? Na koji način, šta je uslovljeno?

Evo smeje se gospodin Đorđević, ministar odbrane; i njemu je smešno.

I dobro je da vam je smešno, gospodine Đorđeviću, ali ja se nadam da neće biti smešno i građanima Srbije. Ne smejete se vi meni, vi se smejete građanima Srbije. Vi njih ismevate kršeći Poslovnik, to je suština.

Možete vi ovde imati 126 glasova... Evo smeju se još neki iz vaše koalicije... Možete se bahato ponašati, možete kršiti Poslovnik, al' to su radili i „žuti“ pa gde su sad? Nema. Kako su radili, tako su i prošli. Ali ste vi sve ono negativno što su oni radili preuzeli i unapredili u mnogim stvarima.

Ali ajmo dalje, da vidimo na koji način je Sporazum o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala povezan sa Nacionalnim programom javne železničke infrastrukture. Na koji način?

Češko vojno groblje u Kragujevcu – da ne planirate možda tuda neku prugu? Na koji način je ovo povezano?

Ovo je suprotno zdravom razumu, suprotno je demokratskoj praksi i, što je najvažnije, suprotno je Poslovniku o radu Narodne skupštine.

(Vladimir Orlić: Ja ovo prvi put čujem.)

Jeste, tako je. I naravno da prvi put čujete, ali da ste pročitali bilo šta od tačaka dnevnog reda za čije ste objedinjavanje glasali, vi biste to znali. Ali, nažalost, ne znate. Od vas se to ne očekuje, zato imate ono zvonce – kad zazvoni, da vi znate da treba da glasate.

PREDSEDNIK: Poslaniče, dobićete opomenu. Iz više razloga. Vređate druge poslanike, a pod dva, obraćate im se lično, umesto da se obraćate meni.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Iz kog razloga? Dobacuju mi konstantno. Ja odgovaram na dobacivanja, a vi me niste zaštitili, gospođo Gojković. I vaše je prvo da mene zaštitite, jer niko u skladu sa Poslovnikom ne može da ometa...

PREDSEDNIK: Vi ništa ne govorite o sporazumima, nego pričate o Poslovniku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Kako ne govorim?

PREDSEDNIK: Ja nisam stavila Poslovnik na dnevni red.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja sam pitao ministre na koji način su zakonska rešenja u ovim zakonima uslovljena.

PREDSEDNIK: Nisu dužni da vam odgovore, nego predsednik Parlamenta Republike Srbije.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dužni su. Ja kao narodni poslanik to ne razumem i zato pitam ministre koji su to predložili da vidim šta je uslovljeno, da vidim da li oni znaju, da li shvataju. Siguran sam da ne.

Nemojte reći da nemam pravo da pitam ministra. Ako nemam pravo da ih pitam, onda su oni ovde izlišni, ako nisu došli nama da drže predavanja. A pažljivo sam slušao ministre.

I budite i vi strpljivi, polako.

PREDSEDNIK: Ja sam eminencija strpljivosti u Srbiji, verujte.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ako možete samo da sačekate da ja završim pa onda odgovorite, nemojte mi upadati u reč. I ovo je upadanje, bez obzira na to što ste vi predsedavajući, nemate pravo...

PREDSEDNIK: Teško je trpeti uvrede 20 minuta, ali izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, nemate pravo. A pustite vi to, moje je da ja obrazlažem, to će razumeti građani Srbije. Ja u okviru 20 minuta mogu da obrazlažem kako god hoću zašto ne treba glasati ni za jedan od ovih predloga. Kako god hoću.

A shvatićete i vi, sačekajte da dođem do poente.

Dakle, na koji način je Sporazum o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala povezan sa izmenama Sporazuma između Vlade Srbije i Ruske Federacije o međunarodnom drumskom saobraćaju? Na koji način? Ima li bilo ko iz vladajuće koalicije ko je to u stanju da nam kaže? Kakve veze to ima jedno s drugim? Nema nikakve. Koji su članovi povezani ovim sporazumima? Šta je to međusobno uslovljeno? Nema.

Kao što ne možete reći ni za hitan postupak. Evo da se vratim na to. Mi smo prvi predlog koji je na današnjem dnevnom redu u objedinjenoj raspravi dobili 25.10. po hitnom postupku – po hitnom postupku – prošle godine u oktobru, i danas raspravljamo o tome. Ako je bilo hitno, što niste stavili na neku od prethodnih sednica? Imali ste tu mogućnost. Vas to nije zanimalo, zato što vas ne zanima demokratska parlamentarna praksa i zato što, suštinski, demokratiju ne razumete.

Idemo dalje. Na koji način je Sporazum o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala povezan – slušajte sad – sa Predlogom zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Srbije i Vlade Specijalne Administrativne Regije Hongkong Narodne Republike Kine o vazдушnom saobraćaju? Vazdušni saobraćaj u Hongkongu sa grobovima i ratnim memorijalima – kako to da razumemo? Evo ja, priznajem, ne razumem. Ko god je sposoban, u stanju, od ministara, evo možda gospodin Vulin ili gospodin Dačić, neka se isprsi pa neka to objasni.

Pa idemo dalje. Kakve veze ima Javna železnička infrastruktura sa Sporazumom o statusu i funkcijama Međunarodne komisije za nestala lica? Kako je to međusobno uslovljeno? Ima li ko to može da kaže?

Pa onda imamo tu Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih. Pa, je li Kancelarija za saradnju mladih uslovljena ratnim grobovima i vojnim memorijalima? Ja mislim da nije.

Pa imamo, dalje, zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Srbije i Vlade Republike Nemačke o obavljanju plaćene delatnosti članova porodice ili članova diplomatskog ili konzularnog predstavništva. Na koji način je ovo uslovljeno sa ratnim grobovima i vojnim memorijalima?

Pa imate tu Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Indonezije – evo tu će biti gospodin Dačić, on je nadležan pa će on biti stručan da odgovori – o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša.

Dakle, nagradno pitanje je, gospodine Dačiću, na koji način je ovo povezano sa ratnim grobovima i vojnim memorijalima. Na koji način? Vi kao čovek koji je u mnogo saziva bio u Narodnoj skupštini Republike Srbije, koji je u više saziva bio i član Vlade Republike Srbije treba da kažete da li je ovo zloupotreba i da li vi pristajete na to. A očigledno pristajete, čim sedite tu, čim nemo posmatrate šta se radi, čim predstavnici Poslaničke grupe Socijalističke partije Srbije za to glasaju. Znači, ne smeta vam.

Pa idemo dalje. Ima tu još, evo da ne čitam sad sve. To je, znači, i Sporazum između Vlade Srbije i Vlade Republike Belorusije u oblasti turizma. I turizam je valjda povezan sa ratnim grobovima i vojnim memorijalima u Češkoj, ili Češki, i u Srbiji?

Ovo što radite je, rekao bih, potpuno suprotno dobroj parlamentarnoj praksi.

Ima ih puno. Evo ga, kaže – Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Saveta ministara Republike Albanije, Saveta ministara Bosne i Hercegovine, Vlade Republike Makedonije, Vlade Crne Gore, Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Slovenije o osnivanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga. Prva stvar koju bih pitao gospodina Đorđevića je to oko čega ćemo mi sarađivati. Ako nedajbože izbije rat, pa ovo će sve biti neprijateljske i agresorske države, to je potpuno jasno. Hoćemo li s ovim državama...? Možda protiv Rusije? Hoćemo protiv Nemačke? Hoćemo protiv bilo koje druge države? U slučaju rata, ovo su države iz našeg

neposrednog okruženja. Ovo su države koje imaju teritorijalne pretenzije prema Republici Srbiji.

Vi imate otvorene izjave koje dolaze sa Kosova, iz Makedonije, iz Republike Albanije gde vam otvoreno prete i obećavaju formiranje nekakve velike Albanije. U Bujanovcu je 23. maja održan „nacionalni festival Ridvana Ćazimija“, teroriste koji je likvidiran u sukobu sa oružanim snagama Republike Srbije, uz učešće ljudi iz rukovodstva opštine Bujanovac, predstavnika vlasti opštine Preševo, kulturno-umetničkih društava i predstavnika sa teritorije takozvane republike Kosovo. Oni su čak poneli i zastave nezavisnog Kosova i zaustavljeni su zbog toga i vraćeni na administrativnom prelazu. To možete da proverite službenim putem. A šta vi radite? Vi hoćete da formirate nekakve zajedničke vojnomedicinske snage sa njima. Ovo je suprotno interesima Republike Srbije.

Ponavljam, u slučaju rata, ovo su sve agresorske zemlje, neprijateljske. Sa kim bismo mi to mogli da se sukobimo? Hoćemo li sa Slovačkom? Hoćemo li sa Kinom? Sa kim? Ako Srbija bude uvučena u ratni sukob, to će biti sukob sa nekom od okolnih država, sa kojom se graničimo i, ponavljam, sa nekom od država koje imaju teritorijalne pretenzije prema Republici Srbiji i koje tu činjenicu ne kriju.

E sad, šta stoji u Sporazumu? Opet mnogo toga negativnog. Prvi član – pored definicija, vi kažete da će zemlja domaćin ovoga sporazuma i zemlja domaćin Stalne organizacije Balkanskih vojnomedicinskih snaga biti Makedonija. A zašto Makedonija, ko je to odlučio? I to vas pitam iz dva razloga. Pre svega zato što je Srbija centar tog regiona. Znači, geografski gledano, mi smo centar. Je l' tako? I druga stvar – najveća smo država. Još uvek, ali najveća.

Kada uzmete to u obzir i kada uzmete u obzir deo iz obrazloženja koje ste vi iz Ministarstva odbrane dali, a to je da vi kažete da posebno treba imati u vidu da vojnomedicinski kapaciteti Republike Srbije predstavljaju komparativnu prednost Republike Srbije u odnosu na druge države zapadnog regiona, dakle mi smo vodeća zemlja u toj oblasti. Zašto bismo onda dozvolili da neka druga zemlja, posebno Makedonija, koja je krajnje nestabilna i koja će, kako neki čelnici, državni funkcioneri država koje će biti članice ovoga sporazuma tvrde, biti deo velike Albanije? Pa zašto bismo mi u „velikoj Albaniji“ pravili bilo kakve vojnomedicinske snage? Mislim da je to apsurdno.

I još jedna veoma bitna stvar. Ovo je finansijsko pitanje. Tamo gde bude centar, tamo će se trošiti novac. Troškovi Srbije će, naravno, biti veći ukoliko je centar u nekoj drugoj državi.

Sve ovo je trebalo da bude razlog da se makar dalje pregovara, ali mislim da u osnovi ovo ni po koju cenu ne treba prihvatiti. A zašto ne treba, to govori član 3.

Član 3. govori koja je misija Balkanskih vojnomedicinskih snaga i kaže sledeće – ona se utvrđuje da bi unapredila i olakšala upotrebu medicinskih operativnih sposobnosti u regionu Zapadnog Balkana; svrha balkanskih vojnomedicinskih snaga je

da obezbedi medicinsku podršku i tako dalje. A onda kaže – cilj je da se omogući zemljama učesnicama da obezbede neophodne sposobnosti za međunarodne operacije, da unaprede nacionalne kapacitete za pružanje medicinskih usluga, kao i da se dostignu nacionalni ciljevi i ciljevi NATO-a.

Cilj Sporazuma je da se omogući, pored ostalih, da se ostvare ciljevi snaga NATO. Nato-a! NATO-a, koji nas je bombardovao. NATO-a, koji je ubijao građane Srbije. NATO-a, koji je glavni promoter nezavisnosti Kosova i Metohije. NATO-a, koji štiti šiptarske zločince. NATO-a, koji je neprijateljski, ljudi! Neprijateljski. Može li bilo ko od vas da ustane i kaže da je NATO prijateljski prema Srbiji? Ne 1999. godine, i u ovom trenutku. Neprijateljski je. Otimaju nam Kosovo i Metohiju. Otimaju. Pitanje je šta će sledeće otimati. NATO je neprijateljska organizacija. I zašto bismo mi stvarali savez, stvarali vojnomedicinske snage koje će ostvarivati ciljeve NATO-a?

Cilj NATO-a sutra može biti da se uništi Rusija. Može biti da se uništi bilo koja druga zemlja na svetu. Kao što je došla na red Srbija, kao što je Irak, kao što je Libija, kao što je Sirija. Pitanje je ko će se sledeći naći na udaru NATO-a ili pojedinačnih zemalja NATO-a. Zašto bi Srbija u tome učestvovala? Zašto bismo ostvarivali zločinačke ciljeve? Zašto bismo mi stvarali vojnomedicinske snage koje će lečiti vojnike NATO-a koji ubijaju tuđu decu? Zašto Srbija to da radi? Ovo nije naš interes. Ima li koga od ministara da odgovori? Nema.

Pa onda kaže – Balkanske vojnomedicinske snage su na raspolaganju za eventualno aktiviranje: a) na zahtev jedne ili više strana ili b) na zahtev odgovarajuće međunarodne organizacije. A koja je to odgovarajuća međunarodna organizacija? Zamislite, kaže – na zahtev odgovarajuće međunarodne organizacije. Zašto niste definisali koja je to? Jeste, u prethodnom članu – NATO.

Zašto niste pomenuli Dogovor o kolektivnoj bezbednosti? Ajde da ostvarujemo njihove ciljeve. Zašto bismo ostvarivali ciljeve NATO-a? I ko će, što je veoma bitno kao pitanje, u odgovarajućem trenutku, u ključnom trenutku odlučivati o tome koji je to zahtev odgovarajući, odnosno koja je vojna organizacija odgovarajuća?

Pa kaže – na zahtev bilo koje druge zemlje. Vi znate da je SRS protiv vojne neutralnosti. Vojna neutralnost nije odgovorila na izazove sa kojima smo se kao zemlja i narod suočili. Mi smo neutralni od 1945. godine, pa su uništili bivšu SFRJ, pa su bombardovali Republiku Srpsku, pa su okupirali Republiku Srpsku Krajinu, pa su...

PREDSEDNIK: Hvala.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Šta hvala? Osamnaest minuta i 30 sekundi.

PREDSEDNIK: Da, ali ne računate onih minut i po koje ste govorili kad sam vas prekinula i dobili ste onda tačno još 18.28.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ali odbijte to što ste mi upadali u reč.

PREDSEDNIK: Nemojte se stalno raspravljati sa mnom. Kao Kalimero. Pa ne mrzim ja vas.

Mislite da izdržim još malo? Izvolite.

Evo, al' tražiće drugi poslanici onda minut.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ako vam toliko znači 30 sekundi, evo, ja vam poklanjam. Za dobrobit države. Ako ćete rešiti neki problem, odričem se tih 30 sekundi.

PRESEDNIK: Evo, za dobrobit države recite još par sekundi nešto. Hvala što ste odbranili državu.

Hoćete li da govorite ili vam treba pauza? (Ne.)

Reč ima Elvira Kovač.

Izvolite.

ELVIRA KOVAČ: Poštovana predsedavajuća, predsedništvo, gospodo ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kao ovlašćeni predstavnik Poslaničke grupe Savez vojvođanskih Mađara – Partija za demokratsko delovanje govoriću o dva dokumenta koja se nalaze na dnevnom redu, najpre o Predlogu odluke o Nacionalnom programu javne železničke infrastrukture za period od 2017. do 2021. godine.

Donošenje ovog nacionalnog programa javne železničke infrastrukture je izuzetno značajno i sa njim se ne vrši zapravo usklađivanje sa propisima Evropske unije, već konkretno usklađivanje sa Direktivom Evropskog parlamenta i Saveta o uspostavljanju jedinstvenog evropskog železničkog prostora.

Zbog čega smatramo da je donošenje Nacionalnog programa javne železničke infrastrukture za period od 2017. do 2021. godine izuzetno značajno? Zato što je ovaj dokument osnovni. Njime se prvi put detaljno utvrđuju prioriteti razvoja, planiranja, izgradnje, rekonstrukcije i održavanja funkcionalne železničke infrastrukture, kao i konkretna visina i potencijalni izvori potrebnih finansijskih sredstava.

Ovaj dokument predstavlja temeljan pregled trenutnog stanja, detektovanih problema, ali i predloga kako odgovoriti na konkretan problem, sve u cilju unapređenja železničkog transporta.

Ovaj osnovni dokument, Nacionalni program, daje smernice za donošenje odluka, kako državnim organima tako i organima lokalne samouprave, koje se tiču unapređenja saobraćajne privredne infrastrukture. Ono što je takođe značajno, ovo je prvi dokument koji Vlada Republike Srbije predlaže Narodnoj skupštini na usvajanje za poslednjih 25 godina koji daje zaista izuzetno dobar pregled raznih projekata koji su u različitim fazama planiranja i izgradnje.

Za našu poslaničku grupu SVM–PDD izuzetno je značajan i deo Nacionalnog programa, pored pregleda projekata koji su u fazi izvođenja radova ili u fazi pripreme za izvođenje radova i za koje postoje potencijalni izvori finansiranja, kao što je, na primer, deonica Novi Sad – Subotica – granica Mađarske, za koju su u toku aktivnosti vezane za analizu mogućnosti preprojektovanja tehničke dokumentacije finansirane iz IPA 2011. godine, koji se odnosi na projekte kojima se tek planiraju aktivnosti na

pripremi izrade tehničke dokumentacije i koji u prethodnom periodu, nažalost, nisu bili u vrhu prioriteta i za koje još nije obezbeđen tačan izvor finansiranja.

To su pruge kojima se kompletiraju magistralne pruge, prvenstveno deonica Koridora 10, i koje su od izuzetnog značaja za povezivanje kako upravnih okruga tako i geografskih regiona u Srbiji. Spomenuću samo nekoliko. Na primer, projekat rekonstrukcije pruge Pančevo Glavna – Zrenjanin – Banatsko Miloševo – Senta – Subotica. Pruga je izuzetno značajna upravo zbog toga što povezuje privredne centre Pančevo, Zrenjanin, Kikindu i Sentu sa evropskim okruženjem preko Koridora 10 i, naravno, stanicama čvorova Beograd i Subotica. Ova pruga je geografski funkcionalno zapravo paralelna sa Koridorom 10 kroz Srbiju, Beograd – Novi Sad – Subotica – Budimpešta, i samim tim predstavlja rezervni pravac u slučaju eventualne rekonstrukcije ili udesa na prugama na Koridoru 10.

Drugi projekat je projekat rekonstrukcije pruge (Segedin) granica Mađarske – Horgoš – Subotica – Subotica, Fabrika – Čikerija – granica Mađarske (Baja). Subotica – Horgoš (Segedin) kao regionalna pruga povezuje vojvođanske gradove sa gradovima u južnoj Mađarskoj. Ova pruga je trenutno jednokolosečna, dužine 27 kilometara na području Republike Srbije i planirano je da se izvrši ova rekonstrukcija na inicijativu mađarske strane i AP Vojvodine. Ovo nikako nije samo jedan mađarsko–mađarski projekat, već je od izuzetnog značaja za razvoj celog regiona i svih onih sredina i mestašaca koja se nalaze na ovoj putanji, a i šire.

Za deo deonice pruge (Segedin) granica Mađarske – Horgoš – Subotica izrađena je tehnička dokumentacija iz sredstava IPA fondova, sa kofinansiranjem iz budžeta AP Vojvodine, i procenjena vrednost investicije za ovu deonicu je oko 46 miliona evra. Plan je da vozovi na ovoj deonici u budućnosti saobraćaju sa 120 kilometara na čas, a za deonicu pruge Subotica Fabrika – Čikerija – granica Mađarske (Baja) data je podrška da se sa Mađarskom aplicira za kompletiranje tehničke dokumentacije za ovu deonicu pruge dužine 12 kilometara iz sredstava IPA fondova, odnosno programa prekogranične saradnje.

Smatramo da je izuzetno značajno dalje razvijanje regionalne pruge, jer ćemo se verovatno svi složiti da ona doprinosi privrednom, društvenom i regionalnom razvoju kroz unapređenje pristupačnosti područja kroz koje prolaze ove pruge i radi jednostavnijeg, lakšeg, pouzdanog prevoza između spomenutih regionalnih centara za sve zainteresovane korisnike.

Razvijanje mreže regionalnih pruga je izuzetno značajno zato što se time doprinosi i samoj bezbednosti saobraćaja, odnosno povećanju kvaliteta železničke infrastrukture, primena evropskih standarda je izuzetno značajna, pristupačnost železničke infrastrukture za sve, zaštiti životne sredine i tako dalje.

Na početku izlaganja sam spomenula Transevropske mreže. Uspostavljanje i razvijanje Transevropskih mreža predviđeno je Ugovorom o Evropskoj zajednici. Kroz Pregovaračko poglavlje 21 preuzimaju se pravne tekovine Evropske unije i nova

infrastrukturna politika Evropske unije zapravo je definisana Uredbom Evropskog parlamenta i Saveta o smernicama za razvoj Transevropske saobraćajne mreže, koji je objavljen još u decembru 2013. godine.

Zanimljivo je da se novom politikom EU prvi put utvrđuje osnovna saobraćajna mreža utemeljena na devet koridora. Opšti cilj EU je da se postepeno do 2050. godine većina građana i preduzeća tako poveže na te sveobuhvatne mreže da niko ne bude udaljeniji, znači na dužini koja bi bila veća od 30 minuta. U skladu sa tim ciljem izuzetno je značajno spomenuti da će se jako uveličati, zapravo utrostručiti fondovi EU, sredstva EU za saobraćajnu infrastrukturu u ovom budžetskom periodu, od 2014. do 2020. godine, i oni će iznositi 26 milijardi evra u okviru kohezionih instrumenata.

Za našu poslaničku grupu je izuzetno značajna i činjenica da je o Nacrtu odluke o Nacionalnom programu javne železničke infrastrukture vođena izuzetno kvalitetna javna rasprava i da su prihvaćeni određeni predlozi koji su se pojavili tokom javne rasprave. Spomenula bih samo dva najznačajnija.

Jedan je predlog da lokalne samouprave i upravljači putne infrastrukture budu uključeni u aktivnosti unapređenja bezbednosti saobraćaja. Konkretno, pojavio se predlog da lokalne samouprave, na primer Direkcija za izgradnju grada Subotice, budu uključene u nadzor sprovođenja i održavanja putnih pravaca, s obzirom na to da održavanje sufinansiraju lokalne samouprave.

Izuzetno je značajno i, spomenula sam da postoji odeljak „Planirani projekti koji još nisu u fazi izrade tehničke dokumentacije i za koje je nepoznat izvor finansiranja“, da su uneti podaci iz međunarodnog IPA projekta za prugu Subotica – Horgoš, to jest unet je projekat Subotica – Čikerija.

Želela bih još, vrlo kratko, da govorim o planiranim projektima međudržavne bilateralne saradnje u regionu Jugoistočne Evrope.

Zemlje Jugoistočne Evrope su identifikovale potrebu za saradnjom na razvoju železničkog saobraćaja. Jedan od rezultata saradnje je, između ostalog, projekat modernizacije pruge Beograd–Budimpešta, ili detaljnije, Beograd – Novi Sad – Subotica – granica Mađarske – Budimpešta. Predmet projekta je izuzetno značajna modernizacija postojeće, nažalost jednokolosečne i dotrajale, železničke pruge Beograd – Subotica – državna granica (Kelebija) u okviru celovite pruge Beograd–Budimpešta, Koridor 10b, u izuzetno savremenu dvokolosečnu interoperabilnu prugu za mešoviti, kako putnički tako i teretni saobraćaj. Planirana brzina vozova na ovoj deonici bi trebalo da dostigne 200 kilometara na čas.

Rekonstrukcija i modernizacija deonice Stara Pazova – Novi Sad, to takode moramo da naglasimo ovde, predmet je realizacije kredita Vlade Ruske Federacije. Ova navedena deonica je po svim karakteristikama, po topografskim, geotehničkim, hidrotehničkim, prostornim, urbanističkim i ostalim, najteža i najsloženija, ali se očekuje vrlo skoro.

Međunarodni značaj pruge Beograd–Budimpešta, koja predstavlja deo tradicionalnog železničkog tranzitnog koridora za vezu Zapadne i Centralne Evrope sa Grčkom, Turskom, Bliskim istokom, potvrđen je panevropskim prioritetnim koridorima i sporazumima. Ovim panevropskim prioritetnim sporazumima i koridorima se definišu planovi i standardi razvoja Transevropske železničke mreže, koje je u vidu zakona Republika Srbija ratifikovala.

Dozvolite mi da se u nastavku svog izlaganja osvrnem na još jedan konkretan sporazum ili statut. Takođe bih ovo izlaganje vezala najpre za evropske integracije i izuzetni značaj jačanja regionalne saradnje. Kao što znamo, Srbija posebnu pažnju pridaje neformalno postavljenom skupu tzv. „zapadnobalkanska šestorka“ i, kao što znamo, Berlinski proces je zapravo inicirala nemačka kancelarka Angela Merkel.

Moramo spomenuti... Vi ste verovatno, gospodine ministre, u svom uvodnom izlaganju pričali o tome da je kao deo Berlinskog procesa, znači, na Samitu u Parizu 4. jula 2016. godine... Zapravo prvi rezultat tog samita je bila deklaracija koja se odnosila na nekoliko tema – od migrantske krize preko borbe protiv terorizma ali i izuzetno značajne evropske perspektive celog Zapadnog Balkana, ekonomske saradnje u celom regionu, poboljšanja poslovne klime, napredak u povezivanju oblasti transporta i energetike i ono o čemu danas ovde razgovaramo, između ostalog, saradnja mladih i bolja mobilnost, rast zaposlenosti i pomirenje.

Izuzetno je značajno potpisivanje Sporazuma o uspostavljanju regionalne kancelarije za saradnju mladih od strane premijera i učesnika takozvane „zapadnobalkanske šestorke“, i to je konkretno dostignuće Samita od prošlog prošlog jula.

Kao što znamo, agenda povezivanja je jedan od ključnih stubova Berlinskog procesa, međusobne saradnje u regionu i saradnje sa Evropskom unijom. Zapravo, ovim sporazumom, koji je konačno na dnevnom redu Narodne skupštine, želi se postići što veća mobilnost, raznolikost, promovisati demokratske vrednosti, aktivno građansko učešće i interkulturalno obrazovanje mladih.

Predlogom zakona zapravo se odnosno Regionalna kancelarija za saradnju mladih. Znamo da je dogovoreno sedište u Tirani. Izuzetno je značajno da ona podržava regionalnu razmenu koja je izuzetno bitna između mladih ljudi iz celog regiona, njihovu saradnju, ali i institucija koje se bave konkretno pitanjima mladih i obezbeđuje se implementacija zajedničkih programa sa fokusom na mlade.

Kao što ste vi izjavili, gospodine ministre, ovo telo je izuzetno značajno za mlade u regionu, jer ono zapravo predstavlja jednu platformu za njihovu saradnju i kreiranje zajedničkih programa. Koliko smo shvatili, svakako pozdravljamo, ona je zamišljena kao jedna regionalna kancelarija za razmenu znanja i iskustva mladih, a cilj je da se odgovori na njihove potrebe i da se neko njihovo znanje i iskustvo unapređuje, da se oni svakako usavršavaju i napreduju u budućnosti. Verujemo da će kroz direktne

susrete oni zaista dovoljno naučiti jedni o drugima i da će doprineti boljem razumevanju i međusobnom razumevanju u regionu.

Iako se mladi u regionu razlikuju među sobom, zapravo se svi oni suočavaju sa vrlo sličnim, ako ne i identičnim problemima. Naravno, ako pričamo o regionu, a tako je i u Evropi, jedan od najvećih je velika nezaposlenost među mladima, korupcija i odliv mozgova – upravo zbog toga je razmena među ovim zemljama izuzetno značajna – i problem mobilnosti. Najviše se žale na prepreke u mobilnosti u vidu nepriznavanja diploma u raznim zemljama. Znači, jedna zemlja ne priznaje diplome druge i to otežava mobilnost. Nadam se da će ovaj sporazum to olakšati.

Ne želim da pričam o detaljima, svi smo upoznati o finansiranju, funkcionisanju i zapravo kako je ona zamišljena, ali verujem da je dosadašnja praksa pokazala da mobilnost mladih, njihova saradnja zaista doprinosi boljem razumevanju u regionu i da će etničke i verske predrasude i stereotipi u zemljama regiona, zahvaljujući delimično ovom projektu, nestati.

Za sam kraj, Poslanička grupa Savez vojvođanskih Mađara i Partija za demokratsko delovanje će u danu za glasanje podržati sve predloge koji se nalaze na dnevnom redu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Gospodine Šaroviću, tražili ste reč po Poslovníku. Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, prekršen je član 27, član 105, član 106, član 107. i član 108.

O čemu se radi? Vi znate da niko ne može ometati govornika na bilo koji način, da su svi dužni da ga slušaju. Međutim, ovde imamo drugačiju sliku. Nas ovde uporno ometaju konobari, koji ministrima donose kafu, koji im donose vodu i koji na taj način...

(Poslanici Srpske napredne stranke dobacuju.)

Dobacujte vi do mile volje. Vama to možda ne smeta, ali to govori o vama.

Dakle, postoji skupštinska kantina. Ovo je skupštinska sala. U skupštinskoj sali se vodi diskusija o zakonima. Apsolutno je nekorektno da za vreme izlaganja bilo kog poslanika prolaze konobari, da zveckaju, da donose šećer, da donose mleko, da pitaju ko kakvu kafu hoće, da ministri sve vreme pričaju, ali ne na način koji je predviđen Poslovníkom. Nisu se prijavili za reč pa je dobili, nego pričaju međusobno o tome kakva je kome kafa stigla.

Molim vas, gospodine Arsiću, da uputite ministre, ako već žele da popiju kafu, nije to sporno, ima ministara koji danas nisu došli, neka lepo izađu, neka to urade na mestu koje je za to određeno. Nemojte da to rade u sali Narodne skupštine Republike Srbije.

Dakle, na taj način vi biste štítiti dignitet Narodne skupštine, dignitet građana koji su glasali za vas. Upozorite ministre da se negde mora podvući crta. Oni su ovde

došli da odgovaraju na pitanja poslanika, da nam predstavljaju zakone koje zastupaju, nisu došli na kafu. Ovo nije kafić, ovo je Narodna skupština Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Uvaženi poslanice, smatram da nije počinjena povreda Poslovnika.

Nedavno je predsednik vaše poslanike grupe, poslanik Vojislav Šešelj tražio kafu da mu konobar donese u prvi red gde je sedeo, tačno na vašem mestu. On je tu kafu dobio. Smatrali ste, sedeli ste iza njega, da nije povređen Poslovnik. Još manje ministri, koji će sedeti ovde satima sa nama, krše Poslovnik. Uostalom oni ni ne mogu da krše Poslovnik, već ja.

Zahvaljujem se puno, ali ne možete da imate dvostruke aršine. Ako Vojislav Šešelj može da pije kafu u klupama za poslanike, naravno da ministri mogu.

Ne možete da se javljate da polemishete sa mnom na moj odgovor na vaše traženje povrede Poslovnika. Hvala vam lepo.

Reč ima narodni poslovnik Miroslav Lazanski.

Izvolite.

MIROSLAV LAZANSKI: Poštovana gospođo predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, članovi Vlade Republike Srbije, uvažena gospođo iz Ministarstva odbrane – verujem da ste se danas svega nagledali i naslušali – da me se ne bi optužilo da sam pristrastan povodom NATO-a i nekih opservacija u vezi s tim, ja ću vam reći da sam u ovoj sali ja bio prvi koji je ušao u NATO, 1982. godine, dakle daleko vreme je prošlo, i to u Monsu – dakle, intervju s vrhovnim komandantom NATO-a, američkim generalom Bernardom Rodžersom.

Zašto su svi ovi zakoni danas, po nekim procenama, skupljeni i da li ima tu teorije zavere ili postoji neka loša skrivena namera, pretpostavljam da su svi ti predlozi zakona došli na red za ratifikaciju pa su se sticajem tih okolnosti praktično našli jedan do drugog.

Ovom prilikom bih pokušao da odgovorim na neke procene oko Balkanskih vojnomedicinskih snaga, da li je to na neki način indirektno uključivanje Srbije u NATO ili nije. Ovde se strogo kaže da se definiše organ za organizovanje obuke i operacije, i to je stalni mirnodopski organ Balkanskih medicinskih snaga, što znači da se ne radi o ratu. Ukoliko bi došlo do ratne situacije, naravno da od tih zajedničkih Balkanskih medicinskih snaga ne bi bilo ništa, to se jednostavno onda raskida.

Mi treba da znamo da je Srbija jedina država u ovom regionu koja je zadržala vojno zdravstvo. U republikama bivše Jugoslavije vojno zdravstvo više ne postoji. Vojnomedicinska akademija je brend ne samo Vojske Srbije nego i države Srbije, a posle Srbije možda najkvalitetnije zdravstvo ima Makedonija. Dakle, zašto je Makedonija izabrana kao sedište za prvu rotaciju tih zajedničkih Balkanskih medicinskih snaga? Verovatno zato što je i ona po zdravstvu najkvalitetnija, posle Srbije.

Ne bih ja tražio neke razloge da li tu ima nekih skrivenih namera, ne, ja bih vas podsetio da su u Drugom svetskom ratu i saveznici i Nemci čak međusobno lečili ranjene, a bili su u proglašenom ratnom stanju.

Naravno da u slučaju bilo kakve konfliktne situacije od tih zajedničkih Balkanskih medicinskih snaga nema ništa, a ovde se strogo i definiše da će one poslužiti za slučaj otklanjanja posledica prirodnih katastrofa u regionu. Ko može da ih uputi? Pa, ja verujem da u bilo kakvu vrstu ratne operacije te medicinske snage, što se Srbije tiče, neće moći ići bez odluke ovog parlamenta.

Prema tome, svaka druga pretpostavka ili hipotetsko razmatranje da li bi išli ili ne bi išli, mislim da u ovom času nema mesta tome, jasno je ko to određuje. Apsolutno je van bilo kakve realnosti da bi Skupština, Parlament Srbije podržao da vojnomedicinska ekipa Srbije ode, recimo, u neku borbenu misiju u okviru NATO-a. To se čak ni prethodna vlast nije usudila da stavi u parlamentarnu raspravu. Kad je bilo procena da bi četiri srpska lekara u Avganistanu u okviru Misije ISAF-a značila puno za imidž Srbije, ni tada to nije stavljeno u skupštinsku proceduru.

Mi moramo da znamo da je ugled vojnog zdravstva Srbije najveći u regionu, da čak i strane diplomate posećuju VMA kad su u pitanju lekarske intervencije i tako dalje. Dakle, pustimo ljude nek idu, nek stiču iskustva. Naši vojni lekari u Centralnoafričkoj Republici u okviru Misije MINUSCA, gde je prisutno 47 država sveta, od kojih su neke i vojno neutralne, kao što je Austrija, dakle države sa svih kontinenata, ti vojni lekari tamo stiču dragocena iskustva iz lečenja raznih vrsta bolesti, što nije neinteresantno za našu zemlju s obzirom na to da nam dolazi i prolazi kroz ovo područje veliki broj migranata, koji sa sobom mogu da nose različite vrste oboljenja. Gde ćemo mi nalaziti iskustva oko prevencije u svemu tome ako ne šaljemo naše vojno-lekarske timove u takvu vrstu misija?

To nisu borbene misije, istina, postoji određen broj naših vojnika koji njih tamo štiti, ali to je jedno dragoceno iskustvo. Konačno, najveći deo tih troškova pokrivaju Ujedinjene nacije i, ajde da kažemo, što nije zanemarljivo, pustimo ljude i da malo zarade novce, da zarade pare. Bivša Jugoslavija je imala isto takve misije u inostranstvu, gde su se ljudi javljali da idu upravo zato jer je to određena materijalna dobit.

Drugo, niko nikog ne tera da ide u takve misije, to su dobrovoljne misije. Svako ko ide u misiju, da li u okviru Evropske unije, da li je to misija u borbi protiv pirata u Indijskom okeanu ili u okviru misije u Centralnoafričkoj Republici, to su dobrovoljci. Oni potpisuju ugovor, idu na sopstveni rizik. Prema tome, nemam strah od te vrste naše vojne prisutnosti u inostranstvu.

Ova misija u Centralnoafričkoj Republici već se pokazala kao jako dobra, mislim da je sad nedavno otišla četvrta rotacija. Tamo je građanski rat od 2013. godine, Vojska Srbije je tamo prisutna od 2014. godine u okviru pomaganja politike

nacionalnog ujedinjenja, odnosno politika koja ide ka nekoj vrsti prestanka građanskog rata između hrišćana i muslimana.

U ovom času Vlada kontroliše samo glavni grad Bangi, gde se muslimanska plemena Seleka i hrišćanska Balaka međusobno tuku, kažem, još od 2013. godine. Naše snage su koncentrisane u vojnoj bazi „Morava“. Tu je naša bolnica, 200 metara od naše baze, i mogu reći, ono kol'ko sam čitao stranu štampu, strane vojne listove, da su iskustva naših vojnih snaga vrlo pozitivno ocenjena, da su naše jedinice dobile velika priznanja i to je nešto što pospešuje imidž Vojske Srbije, pre svega na tom humanitarnom planu.

Niko tamo ne ide da se bori, niti time možemo da navučemo neku vrstu osvetničkih terorističkih akcija na našoj teritoriji, jer i lokalna plemena koja se međusobno sučeljavaju jako dobro znaju da mi tamo nismo u borbenoj misiji nego upravo da pomognemo tom narodu.

Vojno-tehnički sporazum sa Belorusijom je vrlo značajan za nas, zato što je Belorusija po svojoj vojnoj tehnici ono najfinije u nekadašnjem Sovjetskom Savezu. Bio sam u njihovoj bazi „Baranovići“ i njihovom Vojnotehničkom zavodu „Baranovići“, oni imaju jeftiniji remont nekih vojnih vazduhoplova nego čak možda i Rusi. Jako je dobro s njima saradivati, zato što su vrlo otvoreni prema nama, imamo prijateljske odnose, nema političkog ucenjivanja. S druge strane, njihov remont je vrlo kvalitetan.

Kod nas se obično Belorusija doživljava u pejorativnom smislu, ali ću vam reći da je Belorusija ono što je nekad bila Slovenija u bivšoj Jugoslaviji, znači fina tehnika, precizna tehnika i vrlo moderne tehnologije. Njihov pukovnik-pilot u bazi u „Baranovićima“ ima platu 900 dolara, a naši politički faktori iz opozicije se o Belorusiji često negativno izražavaju.

Takođe i vojni sporazum sa Slovačkom, odnosno predlog zakona treba izglasati zato što je Slovačka u bivšoj Čehoslovačkoj bila nosilac vojne industrije. Nama su jedno vreme za naše topove, haubice „nora B-52“, dok nismo nabavili uređaj za bušenje topovskih cevi, cevi stizale iz Slovačke. Iako je Slovačka članica NATO-a, imali su vrlo blagonaklon stav prema našoj vojnoj industriji i pomagali su nam kad god su mogli. Konačno, Slovačka nije priznala Kosovo; i to takođe treba imati u vidu.

Pozdravio bih i ovaj predlog zakona, što je ministar Vulin ovde predložio, o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Češke Republike o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala, što je vrlo značajno zbog naše istorije. Ovde bih izneo jednu stvar, koju verovatno vi ne znate, verujem većina vas, tražio bih i da sa Vladom Nemačke potpišemo takav sporazum, jer mi u Osnabriku imamo najveću „severnu grobnicu“.

Ono što je u Solunu „Zejtinlik“, to je u Osnabriku logor jugoslovenskih kraljevskih oficira; 12.000 jugoslovenskih kraljevskih oficira bilo je u logoru u Osnabriku za vreme Drugog svetskog rata. Tu su bili, većinom, samo Srbi i Crnogorci,

među kojima je bio i poneki Slovenac. Nemci su puštali iz logora Mađare, Slovence, puštali su Makedonce, Bosance i Hrvate. Srbi i Crnogorci su ostali u logoru i, kažem, poneki Slovenac je ostao, jer je ostao veran zakletvi.

U tom logoru je bilo 600 Jevreja, aktivnih i rezervnih oficira Jugoslovenske kraljevske vojske, koje su Nemci 1941. godine pokušali da izvuku i pošalju u Aušvic. Naši oficiri su se tom potezu suprotstavili; bilo je čak i fizičkih obračuna. Nije bilo pucnjave, ali Jevreji su ostali u logoru i spaseni su njihovi životi.

Gledajte, Spielberg je napravio film „Šindlerova lista“, o 700 Jevreja koje je spasio. Mi kao Srbija zaboravljamo nešto što je bilo pozitivno za srpski narod u Drugom svetskom ratu kad je taj kontekst u pitanju.

Jugoslovenski kraljevski oficiri su u Osnabriku spasli 600 jevrejskih ratnih zarobljenika koje je štitila Ženevska konvencija, i ostali su živi jer su se naši suprotstavili da budu izvučeni iz logora i poslani u Aušvic.

Predlažem ministru Vulinu da se o tom memorijalnom kompleksu u Osnabriku povede računa. Bio sam 2009. godine tamo, jer je i moj pokojni otac bio jedan od oficira Kraljevske vojske, koji je bio četiri godine u tom logoru i znam detalje svega što se tamo dešavalo. Tamo postoji naša jaka crkvena opština, postoji memorijalni kompleks i jedna jedina baraka koja je očuvana, jer se naš tamošnji živalj bori da ostane kao spomen-soba.

Dakle, predlažem Vladi da se i Nemačkoj uputi predlog radi postizanja sporazuma o očuvanju tog logora, koji ima fantastičnu simboliku ne samo za srpski narod nego je i dokaz pozitivnih stvari koje su Srbi, kraljevski oficiri uradili u Drugom svetskom ratu. Hvala na pažnji.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Samo kao informaciju poslaniku Lazanskom.

Razgovara se upravo na tu temu, postizanja odgovarajućeg sporazuma koji bi regulisao međusobni odnos Vlade Republike Nemačke i Vlade Republike Srbije. Za nas je zaista od ogromne važnosti da sva istorijska mesta obeležimo. Postoji 676 poznatih memorijala srpskog naroda u 40 zemalja. Govorim o poznatim, ima sigurno i nepoznatih. Iznenadite se, recimo, nađete, verovali ili ne, u Švedskoj postoji grob jednog srpskog zarobljenika koji je pobjegao iz Norveške pa je tamo nekako stradao. Dakle, masa je naših grobova.

Kada govorite o onome što malo znamo, u Mauthausenu je strašna grobnica, 12.000 oficira i vojnika, zarobljenika kraljevske vojske. Nekih pet kilometara dalje u selu koje se zove Gusen je grobnica 8.000 srpskih zarobljenika iz Prvog svetskog rata. Dakle, gde god pogledate srpska vojska je ostavljala za sobom tragove borbe za slobodu. Zato bi bilo lepo i ovde na ovom zasedanju Skupštine, ako možemo, da se ne šalimo na ovaj račun, i pustimo šale i doskočice. To je sve u redu, ali nemojte; ni naši,

ni tuđi grobovi ne zaslužuju da ih na bilo koji način stavimo u politiku ili političke igre.

I kada sam se već javio za reč, svaki od ovih zakonskih predloga koje smo stavili pred vas, kao što vidite, ima elemente inostranosti. Svaki. Ovo bi suštinski morao da obrazlaže ministar inostranih poslova. Svi i te kako imaju veze, jer kao što vidite, imaju odnos prema nečemu što je između naše države i inostranstva, naše vlade i nekih drugih vlada. Ali i to čak ne mora, kao što znate.

Važno je da se ovi veoma važni sporazumi usvoje, da naša vlada može da funkcioniše po njima, da naša država može da funkcioniše po njima i zaista ima više nego dovoljno veze između njih, i više od toga. Vidite da su ovde svi ministri koji su predložili nešto od ovog, svako od nas je dužan da brani svoj zakon. Nisu ovo ona vremena kad ministri nisu dolazili u Parlament da brane svoje zakone i svoje predloge. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Da li se još neko od ovlašćenih javlja za reč? (Ne.) Hvala.

Dubravka Filipovski? (Ne.)

Ana Ćirić.

Izvolite.

ANA ĆIRIĆ: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, poštovani građani Srbije, danas se pred nama nalazi niz zakona o potvrđivanju sporazuma, kako o ukidanju viza između različitih zemalja, što će značajno potpomognuti socioekonomski odnos dveju zemalja, tako i sporazumi vezani za razvoj mladih u regionu, što je veoma značajno kako bi ih uključili u društveno-politički život u regionu, što je danas značajno za Republiku Srbiju.

Posebno bih se osvrnula na Sporazum između Vlade Republike Srbije i Republike Češke koji govori o zaštiti spomenika.

Ovo je veoma važna tema za Vladu Republike Srbije. Ona je od početka, otkad smo došli na vlast podržavala ovu temu. Ako se setimo perioda posle 5. oktobra, nismo se sećali ni palih boraca, nismo se sećali ni NATO bombardovanja, nismo se sećali ni „Pogroma“. Svake godine Vlada Republike Srbije odaje počast našim palim borcima i time nam pruža mogućnost za bolju budućnost. Jer narod se seća svih palih boraca i ova vlada ne sme da ih zaboravi. Zbog toga sam izuzetno srećna što je ovo sigurno samo jedan u nizu sporazuma na ovu temu koji će se potpisivati, jer moramo odati počast i borcima izvan granica Republike Srbije.

Nemam još mnogo vremena, ali bih iskoristila priliku u ime poslaničke grupe i kao predstavnik Ženske parlamentarne mreže htela bih da osudim izjavu narodnog poslanika Zorana Živkovića, koji je uvredio ne samo našu predsednicu Skupštine Maju Gojković, već i sve poslanice u ovom parlamentu. Uvredio je ne samo poslanice, ne samo žene iz politike, uvredio je sve građane koji su glasali za nas, uvredio je sve građane koji su glasali za njega.

Vlada Republike Srbije ulaže mnogo i u razvoj i u ekonomiju i u zapošljavanje. Znamo da će uskoro na dnevni red doći i zakon o porodiljskom gde će sve žene, bez obzira na vrstu ugovora, moći da odu na porodiljsko bolovanje. Iz tog razloga sigurna sam da će ova vlada i dalje nastaviti da predlaže odlične zakone, da će ova skupštinska većina sigurno podržati te zakone, a da Zoran Živković sa ovako sramotnim izjavama nikada više neće dobiti podršku građana Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Milisav Petronijević.

MILISAV PETRONIJEVIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, želim da se pridružim osudi koju je Ženska parlamentarna mreža uputila povodom izjave poslanika Zorana Živkovića. Pitam – mogu li i ja kao muškarac da osudim jednu takvu izjavu?

Danas je na dnevnom redu predlog za potvrđivanje 21 sporazuma iz više oblasti ali koji govore o jednoj činjenici, jednoj konstataciji – o povećanom međunarodnom ugledu Republike Srbije i njenom sve većem značaju u međunarodnim odnosima.

Jedan od spoljnopolitičkih ciljeva naše države je jačanje bilateralne saradnje sa što većim brojem država, i evropskim ali i vanevropskim. To osnaživanje našeg međunarodnog položaja sprovodimo i kroz bilateralne sporazume o različitim vidovima saradnje, pri tome imajući u vidu da je svaki dalji korak u saradnji obično omeđen postojanjem viznog režima.

Ja ću se nakratko zadržati samo na ovih osam sporazuma koji govore o toj oblasti, a moje kolege će dati stav Socijalističke partije Srbije o svim ostalim sporazumima.

Dakle, ako se ima u vidu da je svaki dalji korak u saradnji obično omeđen postojanjem viznog režima, onda je i pitanje ukidanja viza, počev od diplomatskih i službenih, preliminarno pitanje za širenje bilo kog oblika međunarodne saradnje. Ovom prilikom govorim o osam potpisanih bilateralnih sporazuma iz oblasti međunarodnih odnosa koje Narodna skupština treba da ratifikuje.

Tri sporazuma, koje je Vlada Republike Srbije potpisala sa vladama Savezne Republike Nemačke, Republike Francuske i Republike Portugal, odnose se na zapošljavanje članova porodica diplomatskog i konzularnog osoblja. O čemu se radi? Ovde se, ovim sporazumima na bazi reciprociteta, a znamo da je osnovni kriterijum u bilateralnim odnosima reciprocitet, dozvoljava obavljanje plaćene delatnosti članovima porodica diplomatskih i konzularnih predstavnika u zemlji u kojoj se nalaze. Naravno, pri tome se primenjuju pravila struke i radnopravni propisi koji su na snazi u toj državi.

Ovaj oblik bilateralne saradnje sa tri veoma značajne evropske države za Srbiju ima veliki značaj. S jedne strane produbljuje se već ostvarena dobra saradnja po

brojnim pitanjima iz naših bilateralnih odnosa, a s druge strane posmatramo ih i šire, u kontekstu pozicije Srbije za pristup članstvu EU.

Inače, Srbija ima bilateralne sporazume ovakvog tipa sa 16 država. U suštini, ovde ne samo da se omogućava ovim sporazumima zapošljavanje članova porodica diplomatsko-konzularnog osoblja, već se na vrlo konkretan način ograničavaju i privilegije i imunitet kada su u pitanju aktivnosti vezane za obavljanje plaćenih delatnosti koje bi i inače pripadale prema Bečkoj konvenciji o diplomatskim i konzularnim odnosima.

Šta želim da kažem? Ima se u vidu, takođe, da u mnogim porodicama supružnici teško prihvataju da napuste posao da bi otišli sa supružnikom u zemlju gde treba da bude diplomatski predstavnik. To je navelo mnoge države, pa i našu, da traže rešenja na ovaj način i u stvari je rešenje i nađeno, kroz potpisivanje ovih sporazuma sa zemljama: Nemačka, Francuska i Portugal.

Takođe na dnevnom redu imamo i pet sporazuma za ukidanje viza koji se odnose ne samo na nosioce diplomatskih i službenih pasoša, već i na zvanične predstavnike međunarodnih organizacija koje su akreditovane na teritoriji države druge ugovorne strane, kao i na članove porodica, naravno, pod uslovom da imaju diplomatske i službene pasoše.

Kod sporazuma o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša sa pet vanevropskih država, a radi se o Iraku, Indoneziji, Kirgiziji, Tajlandu i Gvatemali, u pitanju je veliki broj prijateljskih zemalja s kojima imamo brojne zajedničke interese i na međunarodnom planu.

Treba ovde napomenuti, kada su u pitanju diplomatski i službeni pasoši, da je ukidanje viza za diplomate i njihove porodice u stvari prvi značajan korak u pravcu stvaranja što povoljnijih uslova za dalje unapređenje političkih odnosa i svestrane saradnje u ekonomskoj, kulturnoj, naučnoj i drugim oblastima od međusobnog interesa i značaja i unapređenje, u stvari, sveukupne saradnje.

Ukidanje ovih viza svakako se može smatrati, veoma je važno napomenuti, korakom bliže ka uspostavljanju bezviznog režima i za sve ostale građane. U tom smislu želim da dam snažnu podršku cilju Ministarstva inostranih poslova, koji nam je danas saopšten – da se ukinu vize sa što većim brojem zemalja.

Kada je u pitanju ovih pet država konkretno, o kojima se danas razgovara, želim još da naglasim da se radi o državama od kojih u procesu nezakonitog priznavanja takozvane države Kosovo nijedna nije priznala lažnu državu Kosovo.

Na kraju, Srbija je danas poželjan spoljnopolički partner, koji može biti posrednik između Zapada i Evrope, Rusije i Kine, jer je međunarodni položaj Srbije ojačan dobrim rezultatima i uspehom naše diplomatije, aktivnostima ove vlade i ministra spoljnih poslova Ivice Dačića, koji uživa veliki ugled. Srbija danas nije objekat u spoljnoj politici, Srbija je danas subjekat. O Srbiji se danas ne razgovara u međunarodnim odnosima, u međunarodnim odnosima danas se sa Srbijom razgovara.

Snažna podrška SPS-a takvom kursu, takvim pravcima u vođenju spoljne politike Vlade i Ministarstvu spoljnih poslova. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

BOJAN TORBICA: Poštovana predsednice, cenjeni ministri, na početku bih se pridružio osudi izjave koju je poslanik Zoran Živković danas uputio predsednici Skupštine. Ali, znate kako, da bi se komentarisao nečiji akt, taj neko mora to da zasluži, a na Zorana Živkovića, koji je ljudska i moralna i politička nula, ne vredi ni trošiti reči. Ono što je Zoran Živković danas uradio prema jednoj ženi, prema predsednici Skupštine, spreman je sutra da uradi i prema svojim koleginicama poslanicama, spreman je sutra da uradi prema svim ostalim ženama u Republici Srbiji. Ali šta i očekivati od čoveka koji je vodio horde koje su upadale i palile ovu skupštinu, šta očekivati od čoveka koji je vodio horde koje su palile Televiziju i ostalo?

PREDSEDNIK: Poslaniče, molim vas da se vratimo na dnevni red. Hvala vam na podršci.

BOJAN TORBICA: Evo, Poslanička grupa Pokret socijalista, naravno, podržaće sve ove predloge zakona.

Svedoci smo da, dok Vlada predlaže zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Češke Republike o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala, danas sud donosi jednu sramnu odluku koja je šamar svem srpskom narodu, koja je šamar svim žrtvama u Drugom svetskom ratu, koja je šamar njihovim potomcima. To je odluka o rehabilitaciji ratnog zločinca, sluge okupatora i izdajnika Nikole Kalabića.

Taj čovek je svojim nedelima i svojim zločinima obeležio i žigosao sebe za sva vremena i niko nikada nikakvim sudskim presudama, nikakvim lažima i nikakvim falsifikatima neće moći da promeni svest, neće moći da promeni pamćenje srpskog naroda i neće moći od zločinca i izdajnika da napravi oslobodioca i antifašistu. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Zvonimir Stević.

(Nataša Sp. Jovanović: Po Poslovniku.)

Dala sam reč poslaniku Zvonimiru Steviću, sačekajte.

Izvolite.

ZVONIMIR STEVIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja ću danas u okviru ovog jedinstvenog pretresa govoriti o Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o statusu i funkcijama Međunarodne komisije za nestala lica.

Ovaj sporazum smatramo izuzetno značajnim jer je pitanje traganja i pronalaženja nestalih lica u toku ratnih sukoba na teritoriji bivše SFRJ, a posebno na Kosovu i Metohiji, za nas veoma važno. Sporazum je važan jer od statusnog

ovlašćenja Međunarodne komisije zavisi u velikoj meri rad naše komisije za nestala lica.

Inače, Međunarodna komisija je osnovana 1996. godine, prvobitno radi obezbeđivanja saradnje Vlade na traženju nestalih iz sukoba u bivšoj Jugoslaviji. Međunarodna komisija za nestala lica je osnovana kao međunarodna organizacija. Zaključivanjem Sporazuma o statusu i funkcijama Međunarodne komisije za nestala lica u Hagu 16. decembra 2015. godine, koji je u ime Vlade kao zastupnik Republike Srbije potpisao ambasador Republike Srbije u Holandiji, Republika Srbija je postala osnivač Međunarodne kancelarije za nestala lica, sa mogućnošću učešća u procesu odlučivanja.

Članstvom u Međunarodnoj komisiji za nestala lica Republika Srbija može da računa na dalju podršku Međunarodne kancelarije za nestala lica u rešavanju sudbine nestalih lica srpske nacionalnosti, kao i državljana Republike Srbije drugih nacionalnosti, što je od posebnog značaja za nas.

Imajući u vidu značajan uticaj i aktivnosti Međunarodne kancelarije u rešavanju ovog pitanja u regionu u proteklim godinama, činjenicu da se veliki broj posmrtnih ostataka nestalih lica ne nalazi na teritoriji Republike Srbije, da Republika Srbija ima zahteve za traženje nestalih lica prema više strana u regionu i obrnuto, značaj našeg članstva je nedvosmislen.

Međunarodna komisija je ta čiji eksperti vrše DNK i krvne analize ekshumiranih lica i omogućavaju da se potpuno neutralno, bez političkih predrasuda utvrdi identitet nestalih lica čiji se posthumni ostaci pronađu. Rad ove komisije onemogućava zloupotrebe sa bilo čije strane. Pored toga, postupak DNK analize nestalih lica ova komisija za članice i osnivače radi bez naknade, dakle besplatno, što je velika pomoć nama i ostalim državama u regionu koje traže da identifikuju nestala lica.

Zbog proteka desetina godina od prvih sukoba 1991. godine, DNK metoda je jedino moguća i pouzdana u utvrđivanju identiteta žrtava. Naša komisija za nestala lica obrazovana je Odlukom Vlade Republike Srbije 8. juna 2006. godine, sa mandatom da se bavi rešavanjem problematike nestalih lica u oružanim sukobima na prostoru bivše SFRJ i AP Kosovo i Metohija. Stručne administrativne i tehničke poslove za potrebe Komisije za nestala lica obavlja Komesarijat za izbeglice i migracije, i to u okviru posebno formiranog Sektora za nestala lica. Komisija vodi jedinstvenu evidenciju nestalih lica u oružanim sukobima i u vezi sa oružanim sukobima na prostoru bivše SFRJ 1991–1995. godine i AP KiM 1998–2000. godine, vodi evidenciju o ekshumiranim, identifikovanim i neidentifikovanim posmrtnim ostacima i obavlja mnoge druge poslove u vezi sa nestalim licima koji su predviđeni aktima Vlade i same komisije.

Komisija ima veliku odgovornost i veoma odgovorno od osnivanja do danas radi na traganju za nestalim licima i njihovoj identifikaciji. Tome doprinosi i dobra

regionalna saradnja, jer je naš region najpogođeniji evropski region problemom nestalih i kidnapovanih lica, jer jedna od najtežih posledica oružanog sukoba na prostoru bivše SFRJ i Kosova i Metohije jeste veliki broj lica koja se vode kao nestala.

U službenim evidencijama Komisije za nestala lica kao nestala još uvek se vodi ukupno 2.429 lica, i to: 1.762 u Republici Hrvatskoj, 97 u Bosni i Hercegovini, 570 na Kosovu i Metohiji. U ovom trenutku na prostoru bivše SFRJ traži se još 10.478 nestalih lica; Hrvatska 2.071, Bosna i Hercegovina 6.752 i Kosovo i Metohija 1.664 lica. Od toga je nestalih Srba i ostalih sa naše liste traženja, uključujući i nestale Srbe iz Republike Srpske, više od 3.300 lica. Inače, do sada je kroz postojeće mehanizme rešena sudbina više od 25.000 nestalih osoba.

Nije jednostavno obavljati ovaj posao koji je povezan sa teškim tragedijama porodica i zato smatram da treba odati svako priznanje naporima koje ulaže naša komisija za nestala lica u otkrivanje istine o nestalim licima, njihovom pronalaženju i identifikaciji.

Iz pijeteta prema porodicama nestalih i kidnapovanih lica neophodna je još veća ažurnost i efikasnost rada kako međunarodne tako i naše komisije za nestala lica.

Ovde ispred zgrade Narodne skupštine imamo zid sa fotografijama nestalih lica na Kosovu i Metohiji koje postavljaju članovi Udruženja nestalih i kidnapovanih lica. I sam sam sa Kosova i Metohije i dobro razumem ovaj težak humanitarni problem i zalažem se za podršku Komisiji za nestala lica, koja još uvek ima ovaj težak zadatak da pronade i identifikuje nestala lica u ratnim i drugim sukobima.

Iz svih ovih razloga koje sam naveo predlažem da se ovaj sporazum ratifikuje. Poslanička grupa SPS će podržati ovaj, kao i sve ostale sporazume iz današnje rasprave. Hvala.

PREDSEDNIK: Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo predsednice, javljam se po članovima 27. i 107. Moja povreda Poslovnika je bila na neposredno učinjenu povredu dok je govorio poslanik Torbica. Trebalo je da reagujete, jer u Narodnoj skupštini Republike Srbije nije dozvoljeno komentarisati sudske presude. Naime, on je veoma ružno govorio o jednom od četničkih komandanata Nikoli Kalabiću.

Mislim da je prošlo vreme, a vi vrlo dobro znate, jer ste iz takvog porodičnog miljea i porekla, Krcuna i 1948. godine i komunističkih presuda na brzinu i preko noći, jer mi smo ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije, za nas koji smo upućeni u to, veoma kompetentno otvarali čitavu istorijsku, da kažem retorički, arhivu o ulozi i herojstvu četničkog pokreta Draže Mihailovića, i zato ste bili dužni da upozorite narodnog poslanika da na takav način ne treba i ne sme da komentariše u Narodnoj skupštini Republike Srbije, jer se antifašistička borba i sve ono što su uradili četnici Draže Mihailovića i Nikole Kalabića ne dovodi u pitanje.

Prema tome, ako smo čekali pad komunizma da možemo o tome da čitamo iz literature i da ljudi mogu otvoreno o tome da pišu na osnovu svojih saznanja i ličnih svedočenja, zaista je neprimereno da narodni poslanici tako govore.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Do 1945. godine trebalo je da završimo sa svim tim raspravama i da ostavimo istoričarima da kažu svoj sud.

Molim Bojana Torbicu da se uzdrži, jer ne želim ovde da širim raspravu o četničkom i komunističkom pokretu.

Dakle, molim vas da završimo sa raspravom, inače ću završiti sednicu, jer ja to ne želim da slušam. Mislim da smo sa tim ideološkim podelama davno završili. Ima nas koji smo bili ovamo porodično, ima nas koji smo bili onamo, ali smo se svi borili za istu stvar, za Srbiju.

Reč ima Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Uvažena predsednice, poštovani ministri, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam Milija Miletić i dolazim iz najlepše opštine u Srbiji, a to je opština Svrljig, koja se nalazi pored najlepšeg grada u Srbiji, a to je grad Niš. Izabran sam sa liste SNS i predstavljam Ujedinjenu seljačku stranku u Skupštini Srbije.

Nekoliko dana unazad postavio sam jedno pitanje vezano za obnovu i rekonstrukciju železničke pruge, a sada smo dobili i Nacionalni program izgradnje železničke pruge na teritoriji Srbije od 2017. do 2021. Tu se vidi da će biti i rekonstrukcija dela pruge od Niša, preko Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, Bora, prema Prahovu i dole. To je za mene kao čoveka koji živi u tom delu Srbije veoma bitno, zato što smo svedoci da je tamo taj deo pruge u veoma lošem stanju.

Meni je zadovoljstvo što je sada u Programu planirano da se i kroz Niš radi izmeštanje pruge i sve ono što se radi na teritoriji grada Niša i jugoistočne Srbije veoma je bitno za nas koji tamo živimo. Vlada na čijem je čelu gospodin Vučić stvarno ima sluha za jugoistok Srbije i mislim da ćemo svi zajedno u narednom periodu imati mogućnost da puno stvari koje su započete i završimo.

Rekonstrukcija pruge, po programu koji će biti odrađen u narednom periodu, nadam se da će to biti baš onako kako smo govorili ranije – da mogu da funkcionišu i putnički saobraćaj i železnički saobraćaj i preko tog dela pruge od Niša prema istočnoj Srbiji, normalno, i drumski saobraćaj, koji je veoma bitan za nas koji tamo živimo. Izgradnja i dogradnja Aerodroma u Nišu, koji je veoma frekventan, vrlo je bitna za nas koji živimo u tom delu Srbije.

Još jednom, ja ću kao narodni poslanik glasati za sve ove predloge jer mislim da je to bitno za sve nas i za celu Srbiju.

PREDSEDNIK: Hvala vam. Potrošili ste vreme vaše poslaničke grupe. Zahvaljujem.

Reč ima Ivan Karić.

Izvolite.

IVAN KARIĆ: Zahvaljujem se, uvažena predsednice.

Poštovani ministri sa saradnicima, kolegice i kolege, ministar je govorio o genezi Sporazuma u Parizu i mislim da nema potrebe to da ponavljamo. Ono što će danas biti u mom fokusu je prihvatanje Sporazuma u Parizu.

Za nas kao Zelene Srbije sporazum je bitan pre svega na globalnom planu, jer su Sjedinjene Američke Države i Kina prvi put prihvatile obavezu smanjenja emisije i to bismo kao čovečanstvo mogli da pozdravimo jer nam je namera da pokušamo da korigujemo porast temperature i globalno otopljanje. Događaji poslednjih godina nedvosmisleno govore o klimatskim promenama i mi te promene imamo prisutne i u Srbiji, ali i po celom svetu.

Nažalost, nisam mogao da započnem svoj govor kao moj uvaženi prethodni kolega. Ja ne dolazim iz najlepše opštine; ja, nažalost, dolazim iz najzagađenije opštine, iz Obrenovca, i zbog toga govorim. Ovde verovatno ima kolega koji smatraju da su njihove opštine zagađene, ali bih voleo da se sa kolegom Miletićem takmičimo u tome da sve opštine u Srbiji budu najlepše, a ne najzagađenije.

I zbog toga smatram, kao neko ko dolazi iz grada u kojem je energetska sektor dominantan, zagađenje iz proizvodnje energije iz uglja je dominantno, ali mi se ovde obraćamo kao Poslanička grupa SPS i kao Zeleni Srbije, da je veoma bitno da prihvatimo i potvrdimo Sporazum u Parizu.

Poštovani ministre, iz našeg ministarstva, ili da kažem iz vašeg ministarstva, mora da krene odlučnija inicijativa za restrukturiranje svih sektora. Moraju vaše i naše kolege da shvate da je borba za klimu, borba za zaštitu životne sredine zaista veoma važna, i da možda naši sporazumi mogu ili moraju i treba da budu krovni sporazumi.

Naša poslanička grupa, naravno, podržava vas u naporima koje činite poslednjih godinu dana, ili otkako ste ministar, i smatramo da promene koje se dešavaju... Istina, dešavaju se polako, ali ono što smo decenijama uništavali ne možemo sada preko noći da promenimo.

Delimični uspesi koji postoje u energetska sektoru, to naravno ne zavisi od vas, podizanje kvaliteta životne sredine, nažalost, ne smeju da nas uljuljkaju i upravo zbog toga Zeleni Srbije smatraju da Sporazum o klimatskim promenama, Sporazum iz Pariza može da bude razvojna šansa Srbije na jedan način.

Strategija koju ste najavili za borbu protiv klimatskih promena za 2018. godinu možda bi bilo dobro da se u duhu ovog pariskog sporazuma može nazvati strategija za ublažavanje, prilagođavanje, sprečavanje, minimiziranje uzroka i posledica klimatskih promena. Svakako, ovo može biti ili je za nas iz zaštite životne sredine ovo najvažnija strategija.

Ono što je važno za građane Srbije to je da je Srbija u statusu takozvane ne-Aneks I zemlje, što znači da nema obavezu finansijskih davanja, odnosno finansijsko

davanje za funkcionisanje institucija mehanizma ovog sporazuma iz Pariza ne pada na teret građana Srbije, a mi ovo možemo videti kao veoma značajan mehanizam zelenog razvoja.

Zeleni Srbije smatraju da bi možda bilo dobro osnovati jedan fond za pošumljavanje i možda poveriti Institutu za šumarstvo osnivanje kampova ili javnih radova da bismo više i brže pošumili Srbiju, pre svega Vojvodinu. Znam da postoje planovi, ali ovo govorimo možda i zbog ljudi iz drugih sektora koji ne razumeju uvek dovoljno probleme životne sredine, ne razumeju probleme kružne ekonomije. Poslaničke grupe SPS i Zeleni Srbije pošumljavanje smatraju kao najbolju borbu protiv erozije i poplava i sigurno će nam to u narednom periodu biti jedan od najvažnijih poduhvata.

Mi veoma mnogo možemo da radimo i u drugim sektorima, to je smanjenje rasipanja energije, ušteda gubitka vode i električne energije, upotreba bio-mase, obezbeđenje smanjenja gubitaka kroz energetska efikasnost u zgradama, korišćenje energije iz otpada, otpad u energiji, kroz spaljivanje bio-mase zajedno sa lignitom i da na taj način pokušamo da ozelenimo ovu ugljeničnu proizvodnju.

Mi kao Zeleni hoćemo da nema proizvodnje iz uglja i moramo da objasnimo svojim kolegama da nije ugalj izvor života nego da je to sunce, i da je to šansa. Mi zaista vidimo Sporazum kao šansu za razvoj i u svim onim sektorima o kojima ste vi govorili, a to su i saobraćaj, i poljoprivreda, i sektor železnice i javnog transporta i podrška prelaska na električna i hibridna vozila.

Ovo je šansa, zbog toga će Poslanička grupa SPS i Zeleni Srbije podržati ovaj sporazum i trudićemo se i u budućnosti da konstruktivnim predlozima možda unapredimo neke naredne korake. Zahvaljujem.

PRESEDNIK: Hvala.

Ministar Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani poslanici, pre svega zbog javnosti, zaboravio sam u obrazlaganju, pošto je bilo više dokumenata i o njima priča, nekoliko stvari da spomenem.

Koliko je u stvari ovaj Pariski sporazum važan. Nije to samo jedan prost dokument gde se saglasilo mnoštvo zemalja da je potrebno smanjiti emisiju štetnih gasova, nego jedan prost alat koji stoji nam na raspolaganju. To je Zeleni klimatski fond i Globalni fond. To je jedan ogroman izvor za finansiranje svega onoga o čemu ste vi malopre pričali.

Jedan primer, praktičan. Vrlo često smo svedoci ovih dana, tokom maja meseca, da imamo ogromne štete na poljoprivrednim usevima, iz jednog prostog razloga, jer imamo promene u klimi i velike izlučevine, da imamo tokom jednog kratkog vremenskog perioda i ove gradonosne oblake.

Upravo kroz ovaj Zeleni klimatski fond i kroz ovaj Globalni fond postoji mogućnost da apliciramo da dobijemo bespovratna sredstva za rešavanje ogromnih infrastrukturnih radova koji će pomoći da se prevaziđu ove promene koje se javljaju u klimi i zbog toga je ovo, između ostalog, važno.

Priče o protivgradnim mrežama na mnogo velikom prostoru, priče o protivgradnim raketama, to su sve stvari koje se mogu finansirati upravo iz ovih fondova i zbog toga je jako važno da steknemo jednu opštu podršku za rešavanje ovih problema i zbog toga je Pariski sporazum važan. Nije on samo jedan akt koji je na papiru i koji nema nikakvu svoju konkretnu vrednost. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Reč ima Stefana Miladinović.

STEFANA MILADINOVIĆ: Poštovana predsednice, uvaženi gosti i uvaženi ministri i gosti iz ministarstava, pred nama je 21 međunarodni sporazum koji bi trebalo da ratifikujemo na ovoj sednici.

Moje kolege su govorile o mnogim sporazumima, a ja ću se ukratko osvrnuti na sporazume koji se tiču oblasti saobraćaja, pre svega na ova dva sporazuma iz oblasti avio-saobraćaja.

Prvi je Sporazum sa Specijalnom Administrativnom Regijom Hongkong Narodne Republike Kine, koji je praktično klasičan sporazum u avio-saobraćaju i tiče se uređenja odnosa sa Hongkongom, čime će se omogućiti, pre svega, bliže povezivanje Srbije i Hongkonga, kao i jačanje kulturne i ekonomske saradnje.

Drugi je Sporazum o prenosu nadležnosti za pružanje usluga u vazдушnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Hrvatske. On je tehničke prirode i odnosi se na procedure i prenos nadležnosti vazdušnog saobraćaja vezano za kontrolu leta na teritoriji obe države. Ovaj sporazum značajan je zbog potrebe da se omogući bezbedan i efikasan protok vazdušnog saobraćaja i bezbedno sprovođenje procedure sletanja i poletanja kako na teritoriji Republike Srbije tako i na teritoriji Republike Hrvatske.

S obzirom na to koje je preostalo vreme moje poslaničke grupe, ja bih se u nekoliko minuta osvrnula na ovu odluku o Nacionalnom programu javne železničke infrastrukture za period 2017–2021. godine.

Prema dosadašnjoj Strategiji razvoja saobraćaja za period 2010–2015. železnički saobraćaj je, kao vid saobraćaja, imao značajne i ekonomske i ekološke prednosti u odnosu na druge vidove saobraćaja i veću efikasnost masovnog prevoza putnika i robe. Usvajanjem novog zakona o železnici 2013, izmenama i dopunama 2015. godine, a potom i novog zakona o bezbednosti i interoperabilnosti železnice mi smo uspostavili normativni okvir za jedan potpuno nov, savremen koncept upravljanja upravo u skladu sa ovom strategijom, ali i u skladu sa planom Vlade za naredni period, i jasno je bilo da će efekti primene ovih novih propisa biti vidljivi nakon nekoliko godina.

Upravo Nacionalni program javne železničke infrastrukture koji je danas na dnevnom redu mora da odredi prioritete razvoja, izgradnje, rekonstrukcije ali i održavanja funkcionalnosti javne železničke infrastrukture i pruži smernice za unapređivanje uslova za uspostavljanje savremenog koncepta razvoja železničkog saobraćaja u Srbiji.

Programom jesu definisani ciljni tehničko-tehnološki parametri razvoja naše infrastrukture i planirani su kako proširenja infrastrukturne mreže tako i programi kojima će se postići deo potrebne modernizacije naših pruga, posebno projekat rekonstrukcije i modernizacije deonice Panevropskog koridora 10 kroz Republiku Srbiju i magistralne pruge Beograd–Bar.

Ukratko bih se osvrnula i na poglavlje koje se odnosi na intermodalni transport kao poseban vid transporta i koji treba da predstavlja razvojnu šansu naše železnice.

Intermodalni transport, koji se zasniva na multimodelnom transportu, najveći deo puta realizuje železničkim ili vodnim putem, jer su ova dva vida saobraćaja i ekonomičnija i ekološki povoljnija, a najkraće distance najčešće na početku i na kraju idu drumskim saobraćajem.

Železnica kao nosilac intermodalnog transporta ima šansu i mora da unapredi svoje poslovanje i sa drugim vidovima prevoza i odgovori sve strožim zahtevima tržišta.

U Programu se prepoznaje razvoj intermodalnih logističkih mreža koje jesu neophodne za uključivanje Republike Srbije u međunarodni intermodalni transport i ovo je perspektivno najveći transportni potencijal železnice za transport različitih vrsta i roba i proizvoda, jer se radi o zajedničkom logističkom proizvodu svih vidova saobraćaja na savremenom transportnom tržištu.

U ovom planu vidi se i izgradnja, odnosno planiranje novih terminala za intermodalni i kombinovani transport robe, izgradnja terminala u Beogradu, Novom Sadu i Nišu, pored postojećih železničkih teretnih ranžiranih stanica, kao deo železničke infrastrukture.

Za privredu je takođe važno i da je ovim planom predviđen projekat izgradnje prvog modernog intermodalnog terminala, koji će biti u Batajnici, u Beogradu, sa svim potrebnim kapacitetima i kolosečnom vezom, sa železničkom infrastrukturom kao dela budućeg logističkog centra.

Razvijena infrastruktura nam je potrebna, a ono što su Zakon o železnici i Zakon o bezbednosti interoperabilnosti železnice obezbedili kao formalne uslove za novi koncept upravljanja i razvoja železničkog sistema utkano je u ovaj nacionalni program koji vodi daljem razvoju moderne i bezbedne železnice, što jeste i cilj Vlade i treba da bude cilj svih nas, i svakako će Poslanička grupa Socijalističke partije Srbije podržati i ova dokumenta.

Na samom kraju želim možda i da rizikujem da izazovem repliku ali moram da zloupotrebim ovo vreme i da u svoje ime i u ime koleginica osudim neprimerenu i

nedoličnu retoriku kolege Zorana Živkovića. Kao žena i političarka nije uvređena samo predsednica Parlamenta, već svaka od nas. Od Zorana Živkovića zahtevamo najmanje da se izvini pre svega predsednici Parlamenta, ovo mu nije prvi put, a od kolega novinara očekujem da objave protest kojim smo ovim povodom potpisali mi narodni poslanici i narodne poslanice i ovaj protest su čak podržali i gosti iz Ministarstva i ministri u Vladi Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala. Zahvaljujem.

Vaša poslanička grupa je potrošila vreme predviđeno za diskusiju.

Muamer Zukorlić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Ovde imamo nekoliko zakona koji se odnose, pre svega, na vojne sporazume, vizni režim, kontrolu vazdušnog prostora, zatim je tu međunarodna saradnja u očuvanju istorije i čuvanju groblja, i infrastruktura srpske železnice – Nacionalni program razvoja infrastrukture srpske železnice. Kada bi čovek bio iskren, morao bi da prizna da svaka ova oblast zaslužuje posebnu sednicu.

Što se tiče vojnih sporazuma, to je jedna ustaljena šema po kojoj se predlaže Skupštini. Jedino što mi srpski radikali ovde pozdravljamo i, u svakom slučaju, naglašavamo saradnju sa Belorusijom. Konačno se uspostavlja, pa i ta vojno-tehnička, saradnja sa Belorusijom, koja ima višestruki značaj. Prvo, što bi se reklo, da se probije taj led, koji je bio još iz ranijeg perioda.

Kada je Srpska radikalna stranka devedesetih godina predlagala da se uspostavi saradnja sa Belorusijom, mnogi ovde koji su u redovima i pozicije i opozicije tada su to dočekali sa negodovanjem, tvrdeći – kakva je korist od Belorusije? Jedan od kolega koji je diskutovao rekao je pravu istinu – Belorusija je iz bivšeg sistema Sovjetskog Saveza zadržala sve ono što je najbolje, pogotovu kada je u pitanju i vojna tehnika i tehnologija, da ne govorimo o drugim prednostima koje može da koristi Vojska Srbije u saradnji sa Belorusijom.

Što se tiče viznog režima, treba uspostavljati te vizne režime na ravnopravnim osnovama. Treba što više ukidati potrebu za vizama, ali što se tiče samog podatka koji je izneo ministar da je pasoš Srbije na trideset i nekom mestu u odnosu na sto četrdeset zemalja ukupno, koliko se sećam, koje se rangiraju sa značajem pasoša, ne možemo se pohvaliti jednom činjenicom – da diplomatski pasoš poseduje tašta Tomislava Nikolića. To je sramota za sve nas, a pogotovu za ovu vladu.

Ma možete vi, gospodine Odaloviću, da pokazujete prstom šta hoćete, ali ta bruka i sramota ostaje. To ćete morati da nosite. Kako ćete nositi, to niko ne zna. Sad kada ode Tomislav Nikolić, najverovatnije ćete početi da se posipate pepelom – kako je to iznuđeno, kako je pod pritiskom, ali tašta nije baš taj rang i nije osoba koja bi trebalo da uživa diplomatski status. Mi srpski radikali upozorili smo vas na vreme.

Znate, morate voditi računa šta radite, pogotovu kada ste na vlasti. Vodi se računa i kada ste u opoziciji.

Što se tiče kontrole vazdušnog prostora, ovo je veoma značajna tema. Znate, ovde se ne radi samo o uspostavljanju nove linije avio-saobraćaja između Srbije i Kine, ovde se radi o kontroli vazdušnog prostora ili zračnog letenja između Hrvatske i Srbije. Mi ovde imamo dosta podataka koji su nejasni i suviše suvoparni, stručni, pa nam je nejasno koji će to deo Srbije zbog potrebe kontrole sletanja i uzletanja na Aerodrom Osijek biti pod kontrolom službe letenja Hrvatske. Ne možemo se baš tako opustiti da kažemo – to je u sklopu neke međunarodne saradnje.

U sklopu međunarodne saradnje je nešto što je ustaljeno, kada je u pitanju kontrola letenja na Aerodromu Beograd, odnosno „Nikola Tesla“, kada je u pitanju letenje sa Aerodroma Niš. To je odranije, a mi imamo ovde novu činjenicu radi kontrole letenja iznad Aerodroma Osijek. To je kompletna kontrola, karikiram stvari, ali veći deo teritorije ili vazdušnog prostora iznad severnog dela Srbije. Jeste tu definisano na kojoj visini letenja se vrši kontrola, da li je to sedam ili četiri, na kom se nivou kontroliše, to je sad manje bitno, nego je trebalo više objašnjenja, razjašnjenja šta to znači. To su novi momenti, novi trenuci kada je u pitanju saradnja oko kontrole letenja.

Što se tiče ovih istorijskih spomenika, u svakom slučaju zaslužuju veliku pažnju. Ono što neki od nas pojedinačno možemo da primetimo, do sada se nije posvećivala pažnja očuvanju globalja srpskih stradalnika.

Kada već govorim o srpskim stradalnicima, moram da ispravim jednog govornika odranije, koji je rekao da su u logoru u Nemačkoj bili Srbi i Crnogorci. Tada se gotovo niko nije izjašnjavao kao Crnogorac, to su sve bili srpski vojnici kraljevske vojske. A to sad što se na neki način ispod žita želi falsifikovati istorija... Ne postoji nigde ni jedan jedini dokument da su se u kraljevskoj vojsci izjašnjavali kao Crnogorci. Ako je i bilo, onda su to bili oni koji nisu bili srpske nacionalnosti, tako da moramo čuvati autentičnost istorijskih događaja.

Ono što je za nas neuobičajeno iznenađenje to je da, kada se radi o jednom veoma značajnom dokumentu koji je pred nama poslanicima, a zove se Program javne železničke infrastrukture, i to Nacionalni program javne železničke infrastrukture, to je nešto što je fundament razvoja ne samo železničkog saobraćaja nego ekonomije, privrede, i ovde se ne pojavljuje resorni ministar – ili, novogovorom rečeno, ministarka; to je osoba opšteg obrazovanja; ko ne zna, to je ona što je zadužena za sve; posle Tita samo se ona pojavila – nego je prepustila da mi ovde raspravljamo sa njenim kolegama, koji izražavaju dobru volju ali očigledno nisu u materiji.

Ovde se radi ne samo o železničkoj infrastrukturi, ovde je najveći projekat, najveća investicija koja je pred Srbijom. Ovo je cirka 2.700.000.000 evra ukupna investicija. Svedoci smo da se svakodnevno čine napori od strane Vlade kako bi se uspostavili sporazumi i dogovori, potpisali ugovori oko rekonstrukcije železničkih

pruga, pogotovu oko ovih magistralnih delova. I mi ovde, umesto da dobijamo da pitamo resornog ministra ili „ku“, ministarku, mi ovde moramo da pričamo javnosti, da objašnjavamo detalje, a nemamo odgovor.

Naime, šta je ovde interesantno? Ovde je interesantno da je Vlada izdvojila odranije 800 miliona za završetak drumsko-železničkog mosta na Dunavu kod Novog Sada. Izgradnja tog mosta podseća na onu seriju „Đekna“ – kada će, ne zna se. Svake godine obasipa nas informacijama Ministarstvo, a pogotovu ministarka, što kroz zvanična obaveštenja što kroz klađenje sa nekim koalicionim partnerima, da li će se oni baciti u Dunav kad se završi taj most ili neće. Kamo lepe sreće da su to uradili bez mosta, bar bi Srbiju oslobodili velikog tereta, ali mi moramo biti svesni da je to neuralgična tačka kada je u pitanju drumsko-železnički saobraćaj. Srbija plaća i te kako značajne kaznene penale zbog toga što se ne odvija normalno železnički i drumski saobraćaj. Moramo to da ubrzamo ako je Vlada izdvojila ta sredstva.

Drugo, evo pitam vas koji zamenjujete Zoranu Mihajlović – kako vi to mislite na kraju da uklopite te različite sisteme infrastrukture kada je u pitanju železnica? Vi znate da Rusija daje kredit da montira svoju opremu, vi znate da Kina daje kredit da montira svoju opremu, evropski fondovi izdvajaju sredstva pod uslovom da je njihova oprema. Kako ćete uklopiti te tri naizgled jednostavne opreme kada je u pitanju infrastruktura? Mora evropska standardizacija ako idete u EU. Ili se morate odreći te EU. Neće vas Evropa prihvatiti.

Evropu ovde interesuje samo jedno – dohodovnost i profitabilnost železnice. I vidite šta vi radite. Vi zbog te EU, van zakona, suprotno zakonu, da ne kažem Ustavu, Železnicu organizujete u neka tri sektora. Šta vam je obrazloženje? U dogovoru sa Svetskom bankom. Pa ne može Svetska banka da bude iznad zakona i iznad Ustava ove države. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsedavajuća, poštovani poslanici, mislim da je jako važno, zbog javnosti, nekoliko stvari reći u pogledu dve stvari o kojima je malopre govoreno.

Jedna se tiče našeg rejtinga, odnosno srpskog pasoša i kako je on cenjen u međunarodnim okvirima. Prema podacima portala *Passport Index*, koji se u svetu koristi kao jedan od relevantnih tačaka na osnovu kojih se to vrednuje, pasoš Republike Srbije se nalazi na 37. mestu od ukupno 199 rangiranih država i teritorija, pošto je šest teritorija uključeno u to.

Isto, i druge međunarodne organizacije su okarakterisale Republiku Srbiju da zauzima 43. mesto kada se kao kriterijum uzima u koliko se zemalja bez vize može ući sa pasošem Republike Srbije. Ovo je čisto zbog javnosti i zbog toga da bi svi znali u kakvom je trenutno statusu i položaju srpski pasoš.

Druga stvar koju sam hteo reći odnosi se na ovaj međunarodni sporazum između Srbije i Hrvatske. Naravno da je u Sporazumu obuhvaćen način na koji se kontroliše vazdušni prostor, i reč je o civilnoj kontroli vazdušnog prostora. Nema nikakvih drugih premisa i nikakvih drugih skrivenih značenja oko ovoga.

Što se tiče železničke infrastrukture, meni je jako veliko zadovoljstvo što sam u dosta govora čuo da se potencira ova tema. I to je jedna od najvažnijih tema. Najjeftiniji prevoz je rekam i železnicom. Upravo iz tog razloga jako je važno da budemo svesni činjenica šta će za nas predstavljati železnički saobraćaj u budućnosti. Žeželjev most će biti gotov s jeseni ove godine. Jako je važno da to čvorište bude razrešeno. Mislim da će kolegica Mihajlović, koja će biti u Parlamentu u ponedeljak ili kad bude prvi sledeći radni dan Parlamenta, moći da vam da više detalja, ali ono što je jako važno, železnička infrastruktura je jedna od stvari na kojima se naročito insistira i to ste dobro primetili.

Priča o standardizaciji zbog različitih izvora finansiranja je neupitna. Postoji naša radna grupa koja se bavi usklađivanjem svih ovih tema zajedno sa EU i sa drugim stranama koje učestvuju u ovom postupku. Železnica kada bude izgrađena apsolutno će biti funkcionalna i ne bi trebalo da dođe ni do kakvih problema u pogledu ovoga. U svakom slučaju, svaka pažnja i svaka dobronamerna sugestija je dobrodošla. Hvala vam puno.

PRESEDNIK: Hvala.

(Milorad Mirčić: Replika.)

Ne, nema osnova za repliku, član 104. stav 3. Zaista nema nikakvih osnova. Ne, ne možete vi. Može sledeći govornik, da troši vreme poslaničke grupe.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, poštovana predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi članovi Vlade Republike Srbije, poštovani građani, danas je pred nama set zakonskih predloga, 21 predlog zakona, ali zaista u jednoj neuobičajenoj atmosferi.

Naime, kako bi znali građani Srbije, poslanik Zoran Živković je danas najprimitivnijim uvredama pokušao da ponizi predsednicu Parlamenta, da ponizi narodne poslanike u ovom uvaženom domu. Ali nije to samo uvreda za njih; to je, naravno, uvreda za celokupnu naciju i važno je da građani znaju šta pojedini poslanici u njihovo ime čine u ovom uvaženom domu.

Rekoše danas neki predstavnici političkih stranaka iz opozicije da ovi predloženi zakoni nemaju ama baš nikakve veze. Ne bih se ja složio sa tim. Mislim da su i te kako povezani. Evo, simbolično, slika i prilika svega onoga što je Vlada Republike Srbije radila u prethodnom periodu. Kada pogledate sve ove sporazume, oni jesu slika otvaranja vrata i stvaranja prijatelja i na Istoku i na Zapadu, ulazak u mnoge međunarodne organizacije; pritom svakako vodeći računa o sopstvenom interesu, pre svega o bezbednosti i slavnim tradicijama Srbije i njenog naroda.

S tim u vezi ja sam se nekako bazirao na dva osnovna sporazuma. Prvi se tiče vojno-tehničke saradnje sa Republikom Belorusijom, iznimno važno. Mislim da je celoj Srbiji jasno koliko je to važan sporazum. Naime, poštovani građani Srbije, radi se o modernizaciji, o obnovi jednog sistema koji je već više od decenije sistematski urušavan u Srbiji, naročito u periodu do 2012. godine. Započeta je modernizacija, remont, kupovina naoružanja i opreme, ali Sporazum svakako predviđa školovanje i obuku kadrova u Vojsci Srbije, veoma važna oblast koja se definiše ovim sporazumom, kao i još mnogo toga što se nalazi u ovom sporazumu.

Ovaj sporazum jeste samo deo razvoja ukupnih bilateralnih odnosa između Republike Srbije i Republike Belorusije i naravno da je okrenut ka očuvanju mira i bezbednosti i jedne i druge države, poštujući sve ono što su unutrašnji propisi i zakonska rešenja u obe države.

Međutim, poređenja radi, takozvanom reformom i modernizacijom naše vojske koja je nastupila onog dana kada su zapalili ovaj uvaženi dom a doživela svoj vrhunac u periodu od 2003. do 2007. godine, moram prosto da napravim jedno poređenje. Podsetiću Srbiju da je u tom periodu na stotine tenkova i drugih oklopnih vozila u Vojsci Srbije prodato, uništeno, pretopljeno i jasno je kakva je pošast pogodila odbrambeni sistem Srbije u tom periodu. Kažem, blizu 800 tenkova i oklopnih vozila u tom periodu je rasprodano i pretopljeno. Slike radi, poštovani građani, uporedite to sa onim što danas radi Vlada Republike Srbije na čelu sa premijerom pokušavajući i stvarajući jedan ozbiljan sistem u regionu, u cilju očuvanja bezbednosti i mira.

Što se tiče drugog sporazuma, uvaženi ministre Vulin, jedna zaista važna stvar – Sporazum sa Češkom o očuvanju, čuvanju i održavanju naših vojničkih grobova u Češkoj, ja se nadam u nekom narednom periodu i čuvanju grobova širom sveta. Svakako da je ovo prva Vlada i vi jeste prvo ministarstvo koje na ozbiljan način ovome pristupa, na čelu sa premijerom Vučićem. Nažalost, srpskih vojničkih grobova širom Evrope i sveta ne manjka, i mnogo ih je, ali jedan smo od retkih naroda koji može da bude ponosan na svako mesto stradanja i na svaki vojnički grob u Evropi, bilo gde da se on nalazi, iz bilo kog perioda.

Mislim da je to nešto što je svojstveno samo velikim narodima, iako smo mi brojčano mali narod, i to je nešto što ljubomorno moramo da čuvamo, a ovo jeste pravi korak u tom pravcu.

Kao što je i pravi korak ono što su uradili Vlada Republike Srbije i vaše ministarstvo u nekom prethodnom periodu. Naime, jasno je da već godinama unazad sve značajne istorijske datume u prošlosti srpskog naroda obeležavate zajedno sa Vladom Republike Srpske. Dokle god te i takve odluke i te i takve sporazume donosite, budite sigurni da ćete imati podršku poslanika u ovom parlamentu, ali i podršku većinske Srbije, što je i najvažnije. Videli ste da kao posledica tih vaših dela

podrška politici Vlade Republike Srbije raste od izbora do izbora. Videli ste koliku ste podršku dobili u aprilu.

Na kraju da dodam da će i moja malenkost kao narodni poslanik u danu za glasanje podržati pre svega ova dva zakonska rešenja, ali i ostalih 19, naravno, zajedno sa mojim kolegama iz Srpske napredne stranke. Ja vam čestitam i zahvaljujem na svemu što radite za Srbiju i njene građane i poručujem vam da u tom pravcu nastavite. Hvala vam svima.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsedavajuća, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja ću se danas osvrnuti na predloge zakona koji se odnose na vazdušni saobraćaj, i to na Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Hrvatske o prenosu nadležnosti za pružanje usluga u vazdušnom saobraćaju, kojim Republika Srbija preuzima nadležnost za pružanje usluga u delu vazdušnog prostora Republike Hrvatske koji je potreban za bezbedan i efikasan protok vazdušnog saobraćaja. Takođe, Republika Hrvatska preuzima nadležnost za pružanje usluga u delu vazdušnog prostora Republike Srbije u pograničnom području, zbog bezbednog i efikasnog poletanja, odnosno sletanja na Aerodrom Osijek.

Osvrću se i na Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Specijalne Administrativne Regije Hongkong Narodne Republike Kine. Inače, inicijativa za zaključivanje ovog sporazuma je došla od strane avio-prevoznika „Er Srbija“. Napomenula bih da je „Er Srbija“ proglašena za lidera na tržištu avio-kompanija u 2017. godini od strane jedne prestižne avio-informativne kuće iz Sjedinjenih Američkih Država, iz razloga što je nadmašila brojne avio-kompanije koje su na tržištu mnogo duže od nje. Negde je to došlo i kao nagrada za dosadašnja dostignuća, za uvođenje veoma uspešnih letova, za strategije koje su razvijene da bi se „Er Srbija“ razlikovala od ostalih avio-kompanija i da bi unapredila svoju mrežu.

Ono što bih ja posebno istakla, kada sam već u temi vazdušnog saobraćaja, jeste razvoj Aerodroma u Nišu, ne samo iz razloga što sam ja iz Niša, već zato što on predstavlja plod velikog rada Vlade Srbije i Niša kao jedinice lokalne samouprave i međusobne saradnje.

Poslovanje Aerodroma u Nišu je unapređeno po svim parametrima. Uvedeno je 10 novih avio-linija u redovni putnički avio-saobraćaj i jedna linija u kargo avio-saobraćaj. Takođe, realizovan je niz investicionih projekata, smanjena zaduženost preduzeća i nabavljen je značajan deo aerodromske opreme.

Ukoliko posmatramo način na koji je poslovao Aerodrom u Nišu od 1986. godine do danas, možemo da konstatujemo samo veliki napredak. Naime, 1986.

godine skoro nije bilo putnika. Recimo, u periodu od 2000. do 2003. godine putnika nije bilo uopšte, a 2016. godine bilo je više od 120.000 putnika. Takođe, zaključno sa 1. aprilom 2017. godine broj putnika je veći od 60.000, sa tendencijom rasta.

Što se tiče kargo avio-saobraćaja, uspostavljena je redovna kargo avio-linija i ja sam u svom govoru koji sam imala prilikom donošenja Zakona o transportu opasne robe podsetila da se, zahvaljujući toj kargo avio-liniji Niš–Istanbul godišnje može prevesti i do 4.000 tona robe, što će Aerodrom u Nišu učiniti regionalnim kargo centrom, što Niš, naravno, nije imao, a srpska roba će moći da se izvozi. Takođe, planirana je i modernizacija Aerodroma i produženje piste, dakle dalje se daje šansa razvoju privrede.

Podsetila bih, takođe, da je Aerodrom „Konstantin Veliki“ u Nišu po rastu u kategoriji 4, a u kategoriji 4 su aerodromi koji imaju čak i do pet miliona putnika godišnje. Veliki su planovi od strane Vlade Srbije za Aerodrom u Nišu, i to da se do 2021. godine broj putnika popne za oko 650.000 i da se do 2021. godine preveze i više od pet hiljada tona robe.

Vlada Srbije nastavlja jakim tempom da radi na zakonima koji poboljšavaju kvalitet života građana Srbije. Srbija jeste postala čvorište vazdušnog saobraćaja za ceo region, onako kako je to premijer i naveo u svom ekspozou da će se desiti.

I na kraju, zašto podržati predloge koji su pred nama a dolaze od Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture? Propisi koji su promenjeni jesu sada u skladu sa zahtevima i u skladu sa evropskim propisima. Donet je set zakona koji regulišu oblast saobraćaja, a samim tim i vazdušnog saobraćaja. Potpisano je i ratifikovano više od 30 sporazuma o vazdušnom saobraćaju, što je dva puta više nego u periodu od 2000. do 2013. godine. Prvi put je urađena Strategija transporta opasne robe, unapređena je kontrola transporta i podignuta opšta bezbednost.

O velikom radu ovog ministarstva i Vlade u ovoj oblasti može se govoriti jako dugo, ali, evo, i zbog ovoga što sam ja sada u kratkim crtama iznela, ja negde sebi dajem pravo da pozovem kolege i kolegice narodne poslanike da ove predloge koji su danas pred nama, a stigli su od Vlade Republike Srbije, u danu za glasanje podržimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo narodni poslanici, današnji dnevni red podseća na prolećno spremanje špajza. Kao da su se čistile fioke – različiti predlozi zakona o potvrđivanju raznolikih sporazuma, vidi se i po prisustvu ministara da su u pitanju različite oblasti, različite teme, različiti vremenski periodi kada su sporazumi zaključeni. I kada se pročitaju ovi predlozi, onda se zaista može konstatovati da ovde ima vrlo malo dobrih sporazuma, da ima potpuno nepotrebnih, ali da ima i loših i štetnih za državu Srbiju.

Bilo bi dobro da ste ih svrstali bar u jedno pet, ali u najboljem slučaju u tri grupacije pa bismo onda mogli malo komotnije da raspravljamo o tome. Bilo bi, takođe, dobro da je ova sednica započela juče, da smo onda imali priliku da u četiri sata, pošto je poslednji četvrtak u mesecu, razgovaramo poslednji put sa premijerom Republike Srbije, da mu postavimo poneko pitanje. Ja mislim da on nije baš srećan što ste mu uskratili tu mogućnost. Ali sad šta je tu je, dnevni red imamo, spojili ste nespojivo, pa ćemo malo po predlozima koliko bude moguće za ovo vremena koliko imamo.

Zakon o potvrđivanju Sporazuma o izmenama Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije o međunarodnom drumskom saobraćaju, što se tiče SRS, jeste prihvatljiv, zato što se mi, otkad postojimo, zalažemo za saradnju sa Rusijom. I zaista je opravdano. U Obrazloženju kaže da je Sporazum između ove dve vlade stupio na snagu 9. decembra 2011. godine, da je njime uređeno obavljanje drumskog saobraćaja i Vlada tvrdi, ja više ne znam ko je od vas ovde predstavnik za koji predlog zakona, uglavnom Vlada tvrdi da razmenjivani kontingenti dozvola za prevoz stvari između Srbije i Rusije nisu zadovoljavali potrebe srpske transportne privrede.

Ako je to tako, a nema razloga da ne verujemo, onda je to, iz više razloga, dobro. Dobro je zato što imamo bolju i veću razmenu sa Ruskom Federacijom, i SRS će uvek tako nešto podržati, ali i skrenuti vam pažnju da uvek može i bolje i više. Da se okanete EU. Ajde polako, bar malo po malo, pa se konačno opredelite, i zbog Srbije, za saradnju sa Ruskom Federacijom pa ćemo onda na drugi način da razgovaramo.

Dakle, ovo je sporazum za koji mi srpski radikali mislimo da je dobar i potreban, ali takođe mislimo da treba više sporazuma sa Ruskom Federacijom, po raznim osnovama, jer bez te saradnje teško nama, verujte, a već se to i te kako oseti.

Imamo zakon o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih, sa Statutom Regionalne kancelarije. E, ovo je nešto što nije smelo da se nađe na dnevnom redu. Znači, vi pod ovom firmom tih nekih proevropskih fantazija – Regionalna kancelarija za saradnju mladih, pa bi sad valjda trebalo da se svi oduševimo šta ste vi to postigli. Vi ste postigli to i kažete nam – ciljevi koji se žele postići ovim što ćete vi da usvojite jesu: pomirenje, mobilnost, raznolikost, demokratske vrednosti, aktivno građanstvo učešće i interkulturalno obrazovanje. Šta će u ovom da rade mladi ljudi iz Srbije? S kime će da se mire i zbog čega? Šta su to mladi Srbije nekom skrivili da bi trebalo sa nekim da se mire?

Ali Sporazum je potpisala, i vi ste napisali, AP Kosovo i Metohija. Nažalost, svi znamo da je to lažna država Kosovo. To je razlog više zbog čega nismo smeli biti deo ovoga. I, ovim predlogom osniva se Regionalna kancelarija za saradnju mladih, i to sa sedištem u Tirani.

Ministre Udovičiću, pretpostavljam da je ovo vaš deo, ne mogu više da pohvatam za šta je ko zadužen u ovim predlozima. Ovo je loš predlog i nema podršku SRS-a, a na stranu da ovo košta 389.000 evra. To što će neki naši mladi ljudi odlaziti u Tiranu, gde baš i nemaju razloga da idu, verujte, to će koštati toliko. Ovaj sporazum, odnosno zakon o potvrđivanju Sporazuma je nepotreban i loš.

Imamo Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Saveta ministara Republike Albanije, Saveta ministara Republike Bosne i Hercegovine, Vlade Republike Makedonije, Vlade Crne Gore, Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Slovenije o osnivanju Balkanskih vojnomedicinskih snaga. Ovo je, takođe, apsolutno nepotrebno, zato što ova saradnja ne može da postoji u praksi, nažalost.

I nismo mi krivi za to što ne može. Svedoci smo da aktuelna vlast u Srbiji neprekidno okreće i drugi obraz. Oni sa svih strana vređaju, podrivaju, šta sve ne upućuju prema Srbiji, Srbija ne reaguje. Vodite vi takvu politiku, u to vam se u ovom momentu ne mešamo, ali nemojte da zamazujete oči javnosti, i valjda toj vašoj EU, koja treba da se zadivi što ćete vi zaključiti ovaj sporazum, koji apsolutno ne znači ništa. Niti mi možemo imati poverenja u ove države u nekoj nedajbože ratnoj situaciji, a kako bismo i mogli kad bi oni bili ti koji bi sa svih strana napali Srbiju.

Predlog zakona kaže, ovde navodi, da implementacija ovog sporazuma zahteva finansijska sredstva i da to nas košta devet miliona i četiri stotine pedeset hiljada dinara. Imamo i dalje godišnje troškove dvanaest miliona, milion i po godišnje, dvanaest hiljada evra i tako dalje. I ni po jada za sve te troškove kada bi ovo bila neka saradnja koja bi imala efekta i koja bi imala smisla.

Dakle, ne možemo mi, zapamtite gospodo iz Vlade, imati prijateljsku saradnju ni sa Hrvatskom, koja je okupirala Republiku Srpsku Krajnu, ni sa Albanijom, koja ima pretenzije na teritoriju Republike Srbije, ni sa Bosnom i Hercegovinom, koja želi da utopi Republiku Srpsku, ni sa Crnom Gorom, dokle god je ovaj separatistički režim na vlasti, ni sa Slovenijom, jer još niko u Sloveniji nije odgovarao za one mlade vojnike koji su pobijeni na početku ovih poslednjih ratova i to niko i ne pita, nikoga to više i ne zanima. Dakle, ovaj sporazum vam ne valja.

Zakon o potvrđivanju Memoranduma o razumevanju između Vlade Srbije i Ujedinjenih nacija o pružanju doprinosa u resursima multidimenzionalnoj integrisanoj misiji Ujedinjenih nacija za stabilizaciju u Centralnoafričkoj republici. E ovo lepo treba da kažete ovako, veliki naslov, javnost pre svega treba da zna da ovo podrazumeva da ćete poslati 68 vojnih lica u jedinicu, u bolnice u Centralnoafričkoj Republici.

Postavlja se pitanje, koje smo postavljali kada je ovo uvedeno u Srbiji u vreme režima Borisa Tadića – da li ovi ljudi tamo idu dobrovoljno? Tada su, u tom režimu, tvrdili da idu dobrovoljno, pa su se onda javljali ljudi imenom i prezimenom tvrdeći da su uslovljavani da će, ako ne idu, dobiti otkaz na poslu i tako dalje. Dakle, ministre Đorđeviću, ni ovaj zakon ne valja.

Zakon o potvrđivanju Sporazuma iz Pariza. Ko ono beše malopre hvalio taj zakon, ministar Nedimović? E, ministre Nedimoviću, ovo takođe nije dobro. Ekologija i zaštita životne sredine jesu bitni, svakako, ali vi se pod firmom ekologije i zaštite životne sredine uplićete tamo gde nama mesto nije. Prave se troškovi za državu. Govorili smo to i kad su bili ovi Kjoto sporazumi nedavno, kada ste bili.

Sporazum je, kažete, usvojilo 195 država članica Konvencije, zaključno sa 22. septembrom 2016. godine Sporazum je ratifikovala 31 država i tako dalje, ali pominjete i govorili ste to malopre, cilj Konferencije u Parizu je bio postizanje dogovora i usvajanje novog pravnoobavezujućeg dokumenta koji će definisati obaveze država članica Okvirne konvencije Ujedinjenih nacija o promeni klime za period posle 2020. godine i tako će sprečiti rast temperature i tako dalje.

Mi, nažalost, nismo industrijski razvijena zemlja da bismo na bilo koji način mogli uticati na ove klimatske promene. Kamo sreće da jesmo, kamo sreće da smo mi razvijena država pa da možemo zbog toga da se umešamo u ovaj posao na svetskom nivou. Ovako nema neke svrhe, samo ćemo imati troškove. Ništa mi tu pomoći ne možemo; niti mi možemo smanjiti niti povećati temperaturu, jednostavno nemamo nikakvog uticaja na to.

Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Češke Republike o zaštiti ratnih grobova i vojnih memorijala. Ovo je sporazum koji jeste prihvatljiv i nemamo tu nekih posebnih primedbi, ajde samo da na ovaj način počnemo da vodimo računa i o svojim memorijalima i svojim žrtvama kroz istoriju kad god su se desili. Dakle, ne smeta nam ovaj sporazum.

Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije u saradnji u oblasti turizma. Apsolutno podržavamo svaku saradnju i sa Belorusijom kao i sa Rusijom. Imamo mi, hvala bogu, u turističkoj ponudi mnogo toga neiskorišćenog – ministar Ljajić nije tu, možda bi i on imao neki odgovor na ovo pitanje – i treba da se iskoristi, ne samo u saradnji sa Belorusijom nego generalno, ali svaki vid saradnje sa Vladom Republike Belorusije je nešto što mi podržavamo, kao i ovaj sledeći Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o vojno-tehničkoj saradnji.

Ministre Đorđeviću, ovaj sporazum treba da se podrži, ali bismo bili mnogo srećniji da ste nam ponudili sporazum za Srpsko-ruski humanitarni centar, da rešimo to važno pitanje. Treba da damo sve beneficije tom Srpsko-ruskom humanitarnom centru, najmanje onoliko koliko ste dali NATO-u, i oni pre vas i vi.

Dakle, podržavamo saradnju sa Belorusijom, vojno-tehničku saradnju kao i ostale vidove i, evo, podsećamo vas i nadam se da ćemo imati odgovor na ovo pitanje pošto se to po medijima pominje, ali zaista bi trebalo da se pozabavite ovim Srpsko-ruskim humanitarnim centrom i da im dodelite imunitet, rekoh, najmanje onakav kakav ste dodeli NATO vojnicima.

Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Hrvatske o prenosu nadležnosti za pružanje usluga u vazдушnom saobraćaju – o tome je malopre govorio kolega Mirčić. Dakle, ovo nema našu podršku. Hrvatska nam duguje celu Republiku Srpsku Krajinu i teško s njima može bilo šta da se saraduje.

Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Savezne Republike Nemačke o obavljanju plaćene delatnosti članova porodice članova diplomatskog ili konzularnog predstavništva. Sa nekoliko država ima isti ovakav predlog i mislimo da ovo zaista nema potrebe. Ko su diplomatsko-konzularni predstavnici čiji članovi porodice imaju potrebu da rade u zemlji u koju odu? Ovo je nešto... Ko zna koga imaju nameru da dovedu. To ne treba da se podrži i mi srpski radikali to nećemo podržati.

Imamo sad jednu grupu zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Republike Srbije. Tu je Vlada Kirgijske Republike, pa Portugala, Tajlanda, Iraka... Radi se o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša. Nije loše, naravno, da se ukinu vize, ali nema neke koristi od ovoga, zato što svi nosioci diplomatskih pasoša nikada nisu imali problem da putuju ni da prelaze granice u ovim zemljama. Ako postoji problem sa vizama, onda taj problem postoji za građane koji putuju sa običnim pasošem.

Ovo možda jeste neki prvi korak do potpunog ukidanja viza, ali nije bilo potrebno u ovom, kao što rekoh, prolećnom spremanju, nije bilo o glavu, što bi rekao naš narod, da se baš sad bavimo ovim u ovakvoj gužvi od predloga sporazuma.

Da vidimo da li je ostao još neki sporazum. Ima Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Specijalne Administrativne Regije Hongkong o vazдушnom saobraćaju i Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Slovačke Republike o saradnji u oblasti odbrane.

Ovaj drugi zakon govori da su predlogom utvrđeni modeli saradnje, zamislite... Zamislite zbog čega mi donosimo zakon – radi se o modelima saradnje susreta ministara odbrane, načelnika generalštabova, uzajamnih poseta delegacija oružanih snaga, poseta eksperata, organizacija i održavanje obuka i vojnih vežbi.

Dakle, ministre Đorđeviću, bez ovog zakona vi ste mogli da idete u posetu Slovačkoj, je li tako? Šta će vam zakon da reguliše da ministar ima pravo da može da ode u neku državu ili načelnik Generalštaba i tako dalje? Dakle, ovaj zakon, takođe, nije potreban. On ne smeta, ali zaista...

(Predsednik: Hvala. Potrošili ste vreme vaše poslaničke grupe.)

Hvala vama. Molim vas, samo da završim jednom rečenicom.

Postoje sporazumi vezani za Rusiju i Belorusiju koji imaju našu podršku; ovi ostali biće bez podrške srpskih radikala. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Sledeći govornik je Srbislav Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Gospodo ministri, dame i gospodo, narodni poslanici, građani Srbije, danas imamo čitav set zakona, 21 zakonski predlog na dnevnom redu. Rekao bih da je svaki od 21 zakonskog predloga o potvrđivanju sporazuma dobar, sveobuhvatan, da se odnosi na više sfera društva u kojima je potrebno nešto uraditi, i to je dobro.

Od sporazuma na koje želim u svom izlaganju da se osvrnem na prvom mestu je Sporazum o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih. Govori se i u Skupštini Srbije i u javnosti Srbije zašto je nama potrebno da imamo jednu takvu kancelariju, zašto se troši novac na mlade, na razgovore, na putovanja, na razmenjivanje, na učenje, upoznavanje mladih. Pa sve nesreće, svako zlo, kaže narod, dolazi iz neznanja. Što manje znate o nekome, što manje znate o nečemu, to se više toga plašite i to je više straha među ljudima. Oko toga nema nikakve dileme, ni u Skupštini ni u javnosti.

Ako su mladi budućnost naše zemlje i ovog regiona i ako njima treba da ostavimo sutra zdrave temelje na kojima će nastaviti da grade našu balkansku kuću, onda treba da uradimo i mi nešto za njih, mi koji se danas bavimo politikom, pa da osnujemo tu regionalnu kancelariju za saradnju mladih – za komunikaciju, razvoj njihovog iskustva, za njihovo upoznavanje gde će oni pre svega naučiti da razumeju jedni druge, da razumeju sopstvene potrebe, da razumeju razlike, da razumeju jezike jedni drugih, da razumeju istoriju i kulturu.

Ako to ne budemo uradili, onda ćemo se kroz nekoliko decenija suočiti ponovo sa nekim nesrećama u regionu Zapadnog Balkana. Ne smemo da dozvolimo da svaka generacija na Balkanu bude ratna generacija, da svaka generacija prolazi kroz neku nesreću i da svaki put iznova govori o pomirenju, o saradnji, o osnivanju nekih kancelara. Sada kada osnujemo ovu kancelariju, kada potvrdimo ovaj sporazum, treba da krenemo, da nastavimo da zidamo temelje mira i stabilnosti na zapadnom Balkanu.

Ako nema komunikacija, ako nema upoznavanja, nema ni investicija, nema boljeg života, nema razvoja, nema ekonomije, nema budućnosti na ovom prostoru. Ko će onda da živi ovde? Sa kim ćemo da živimo? Ne možemo kao rogovi u vreći da sačekamo 2020, 2030, 2040. godinu i da svaki put pričamo jedne te iste priče. Saradnja među mladima je budućnost i apsolutno ovakav predlog sporazuma ima moju podršku i ima podršku javnosti Srbije.

Drugo o čemu hoću da govorim jeste sporazum kojim čuvamo ona vojnička groblja, kojim čuvamo vojne spomenike, kojim čuvamo sećanje. Ako nemamo prošlost i ako je ne pamtimo, ako nemamo istoriju, onda nemamo ni budućnost. Evo, to su ta dva sporazuma koja naizgled nemaju veze, ali budućnost i prošlost imaju. Moramo da pamtimo one koji su ginuli za ovu zemlju, one koji su svoje kosti ostavljali širom Evrope i sveta da bismo imali mir, da bismo mogli da živimo zajedno, pristojno i normalno.

Zato apsolutna podrška i za ova dva sporazuma o kojima sam hteo da govorim danas i apsolutna podrška politici Vlade Republike Srbije i premijeru Aleksandru Vučiću. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, danas ću govoriti o Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih, sa Statutom ove organizacije.

Podsećanja radi, u okviru Samita o Zapadnom Balkanu, koji je bio u Parizu 4. jula 2016. godine, kada je svečano i potpisan Sporazum o uspostavljanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih, njeno osnivanje inicirao je srpski premijer gospodin Aleksandar Vučić, a njegov predlog je prihvatio albanski premijer gospodin Rama. Oni su zajedno inicirali kod lidera zemalja Zapadnog Balkana uspostavljanje jedne ovakve kancelarije.

Cilj uspostavljanja ove kancelarije je, pre svega, da se povežu mladi iz susedstva. Neophodno je da povežemo mlade Zapadnog Balkana, neophodno je da im damo priliku da se oni povezuju uspostavljanjem projekata – projekata u oblasti obrazovanja, sporta, kulture, kako bi zajedno konkurisali ili preko nevladinih organizacija ili preko zvaničnih institucija iz zemalja iz kojih dolaze.

Podsećanja radi, jedna ovakva kancelarija je postojala nakon Drugog svetskog rata između Francuske i Nemačke, kancelarija za mlade koja je uspostavljena davne 1963. godine u okviru Jelisejskog ugovora o prijateljstvu između Francuske i Nemačke. Praksa je pokazala da su studentske razmene upravo odigrale ključnu ulogu u prevazilaženju netrpeljivosti između dve zemlje koje su kroz istoriju najviše ratovale. Upravo su, zapravo, studentske razmene doprinele zalečenju onih posleratnih rana i uspostavljanju jednog procesa pomirenja i saradnje.

Želela bih da kažem dalje da je zaista i Statut, ali i Sporazum, koji se nalazi pred svim narodnim poslanicima, do najsitnijih detalja predvideo sve moguće situacije, kao što je koji je to mandat ove kancelarije, koji su to ključni organi koji deluju u okviru ove regionalne kancelarije, ali i koji je budžet kojim raspolaže ova kancelarija. Budžet je dva miliona evra za period od tri godine, za svaku godinu, s tim što je kontribucija potpisnica takva da je Srbija najveći kontributor, sa 38,9%, dok je Crna Gora najmanja, sa 4,4%.

Organi koji su uspostavljeni i koji će doprineti boljem radu ove regionalne kancelarije su Upravni odbor, Sekretarijat, zatim Savetodavni odbor i brojne radne grupe, a sedište ove kancelarije se nalazi u Tirani. Podsećanja radi, u svakoj zemlji potpisnici biće formirane i lokalne kancelarije.

Čemu će, zapravo, doprineti rad ove regionalne kancelarije? Praksa je pokazala da su problemi mladih isti ili slični, bez obzira na to iz koje zemlje Zapadnog Balkana dolazili. Ali problemi mladih pre svega se tiču nezaposlenosti, zatim nedovoljne mobilnosti, nepriznavanja diploma.

Ovakvi i slični sporazumi će upravo doprineti da se ti problemi na bolji i brži način reše. Dosadašnja praksa je pokazala da će upravo mobilnost mladih ljudi i mogućnost da saslušaju jedni druge, da sede za istim stolom zapravo doprineti rešavanju društvenopolitičkih problema koji postoje u regionu Zapadnog Balkana, ali i da se prosto prevladaju tekovine ratne prošlosti iz prethodnih decenija.

Doprinos Regionalne kancelarije ide u pravcu procesa pomirenja, veće mobilnosti među mladima, jačanju mira i stabilnosti u regionu i istovremeno eliminisanju dodatnih etničkih i verskih predrasuda i stereotipa u zemljama regiona.

Želim takođe da vam kažem da je uspostavljanje Regionalne kancelarije deo započetog Berlinskog procesa, da rezultati Berlinskog procesa, koji je inicirala nemačka kancelarka Angela Merkel, zapravo doprinose da imamo konkretne rezultate. Nedavno je Narodna skupština usvojila Sporazum o osnivanju Fonda za zapadni Balkan. Zatim, ljude možemo povezati mostovima, prugama i auto-putevima. Jedan deo Berlinskog procesa je upravo i to da nastavimo ka daljem regionalnom povezivanju i jačanju infrastrukturnih projekata. U toku je izrada projektne dokumentacije za izgradnju auto-puta Niš–Priština–Drač, kojim će se povezati koridori 10 i 7 i povezaće se ovi koridori sa albanskim lukama, ali isto tako i izgradnjom pruge Kraljevo–Rudnica–Priština–Skoplje.

Dakle, ovakvi i slični projekti će zapravo doprineti da imamo stalne kontakte među liderima Zapadnog Balkana, među građanima koji žive u ovim državama, ali isto tako mi ćemo sestiti za isti sto, mi ćemo se bolje međusobno razumeti, međusobno poštovati i samim tim doći će do smanjenja tenzija na celokupnom prostoru.

Iskoristila bih priliku da pozovem sve mlade iz Beograda, Prištine, Sarajeva, Tirane, Skoplja i Podgorice da se aktivno umreže i da se uključe u rad Regionalne kancelarije preko svojih nevladinih organizacija, preko svojih lokalnih kancelarija u zemljama potpisnicama iz kojih dolaze i preko svojih zvaničnih institucija.

Takođe, želela bih da iskoristim ovu priliku i da pozovem sve svoje kolege i kolegice narodne poslanike, jer ovaj sporazum i ovi sporazumi, kojih je 21 koji se danas nalaze na dnevnom redu, zaista nemaju toliko veze sa politikom, hajde da pokažemo da smo solidarni, hajde da svoje stranačke dresove bar danas ili do dana za glasanje ostavimo po strani i da u danu za glasanje podržimo usvajanje ovog i sličnih sporazuma. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Izvolite.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo poslanici, danas su veoma važni sporazumi na dnevnom redu pred nama iz oblasti odbrane, iz oblasti saobraćaja, spoljnih poslova, ali ja ću se posebno osvrnuti na jedan sporazum, i to vrlo kratko, misleći da neće niko njega pominjati, da neće govoriti o njemu, ali drago mi je što se danas veliki broj poslanika upravo osvrnuo na Sporazum iz Pariza, o klimatskim promenama.

Zašto želim da istaknem važnost ovog sporazuma i samih klimatskih promena i same oblasti zaštite životne sredine? Do dolaska Vlade Aleksandra Vučića 2014. godine ovo je bila najproblematičnija oblast, upravo otvaranje Poglavlja 27, pre svega zato što su ostavljeni brojni problemi i ostavljeno je u nasleđe veliko ulaganje novca koje je nama tada izgledalo potpuno imaginarno i izgledalo je da nećemo moći da dostignemo te cifre. Zahvaljujući ozbiljnom radu i Vlade Aleksandra Vučića i ovog ministarstva zaduženog za zaštitu životne sredine, Srbija je danas jedina zemlja kandidat za članstvo koja je dobila otvaranje Poglavlja 27 bez uslova. To je, naravno, velika nagrada za marljiv rad ovog ministarstva i kompletne vlade.

Takođe ističem da je uspostavljen Zeleni fond, kao održivi nacionalni sistem finansiranja projekata. Treba istaći da je u ovoj godini povećana naplata po osnovu ekoloških naknada za čak 50%, a to znači da će oko 10 milijardi dinara ući u budžet Republike Srbije po ovom osnovu. Dobijaju se bespovratna sredstva za mnoge projekte, dakle iz oblasti tretmana otpadnih voda, za izgradnju postrojenja za prečišćavanje vode, za deponije. Sa oko šest milijardi dinara je vlada Aleksandra Vučića pomogla i subvencionisala reciklažnu industriju i, ono što je veoma važno u ovoj oblasti, to su, prekogranična i međunarodna saradnja.

Što se tiče samih klimatskih promena, Srbija ima strategiju. Što se tiče Ministarstva, Ministarstvo ima jasnu strategiju i sve se to prenosi na lokalne samouprave, od samih projekata energetske efikasnosti, menjanja fosilnih goriva alternativama, korišćenja obnovljivih izvora energije i mnogih drugih rešenja. Dakle, Srbija ide čvrstim korakom ka otvaranju Poglavlja 27 i to je velika zasluga rada vlade Aleksandra Vučića i Ministarstva za zaštitu životne sredine.

Dakle, ovaj sporazum pre svega podstiče nas na smanjenje emisije gasova i ne bih mogla da se složim sa kolegicom da Srbija ne može po tom pitanju ništa da učini. Naravno da može, može svaki pojedinac, jer svako lokalno delovanje što se tiče zaštite životne sredine daje globalne efekte. Dakle, obavezuje nas na smanjenje gasova, takođe na održivo korišćenje šuma, što nije samo bitno po pitanju samih klimatskih promena, već kao što smo imali nedavno, nažalost, iskustvo sa poplavama, to će omogućiti da se lakše borimo i sa poplavama i sa erozijom i, kao što je uvaženi ministar rekao, najbitnije je za nas što se otvaraju fondovi, znači otvaraju se finansijska sredstva, međunarodna pomoć i to je ono što će doprineti da se i budžet Republike Srbije po ovom osnovu puni i da, naravno, mi rešavamo i svoje probleme zaštite životne sredine.

Naravno, kao i sve moje kolege, podržaću i sve ostale sporazume u danu za glasanje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, pred nama je danas set sporazuma iz različitih segmenata društva, ali ono što je značajno jeste da svi ovi sporazumi doprinose uspostavljanju dobre saradnje, dobrih bilateralnih odnosa između Republike Srbije i drugih država. Ali ovi sporazumi i te kako utiču na ekonomski rast i razvoj u različitim segmentima, na primer u segmentu odbrane naše zemlje, zatim u segmentu saobraćaja, kako železničkog tako vazdušnog i drumskog saobraćaja, ali pred nama su danas sporazumi koji se odnose i na prošlost. Države koje se sa dužnom pažnjom ne odnose prema svojoj prošlosti, nemaju ni svoju sadašnjost, a nemaju ni svoju budućnost.

Ova vlada se na krajnje odgovoran način odnosi prema svojoj prošlosti, prema onima koji su svoj život dali za slobodu Srbije, koji su svoj život kao borci izgubili na drugim ratištima, ili kao borci ili kao ratni zarobljenici. Zato najpre želim da pozdravim sporazum koji je Vlada Republike Srbije potpisala sa Vladom Češke Republike, a koji se odnosi na zaštitu ratnih grobova i vojnih memorijala.

Naravno, ovaj sporazum se zasniva na načelima međunarodnog humanitarnog prava, na načelima Ženevske konvencije o zaštiti žrtava rata, iz 1949. godine, ali ono što posebno želim da istaknem to je način saradnje koji je predviđen ovim sporazumom. Naime, svi oni borci koji su poginuli u preko 40 zemalja u Evropi imaju pravo da ne budu bezimni, imaju pravo da imaju svoje ime i prezime. Upravo ovim sporazumom, kao način saradnje između Republike Srbije i Republike Češke, propisano je da će se uspostaviti popis svih srpskih žrtava i svih čeških žrtava. Vrlo je važno da znamo i da se s dužnom pažnjom odnosimo prema imenu i prezimenu svih onih koji su svoj život dali za slobodu i čast Srbije.

Ono što takođe želim da kažem to je da je ovim sporazumom predviđeno, a da ovaj sporazum ne bi ostao samo mrtvo slovo na papiru, i formiranje zajedničke komisije koja će i te kako voditi računa o implementaciji ovog sporazuma. Da se ova vlada odgovorno odnosi prema svojoj prošlosti i svojim žrtvama govori i taj podatak da su budžetom za 2017. godinu na razdelu 28 Ministarstvo za rad, boračka i socijalna pitanja, a na programskoj aktivnosti boračke i invalidske zaštite predviđena novčana sredstva upravo za očuvanje ratnih spomenika i memorijalnih centara za 2017. godinu; naravno, budžetom će takođe biti predviđena sredstva i dalje, za 2018. godinu.

Ono što takođe želim da istaknem kao vrlo značajan sporazum to je Sporazum o vojno-tehničkoj saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Belorusije. Zašto želim da istaknem ovaj sporazum? Zato što je saradnja u oblasti odbrane i te kako

značajna sa vojnog aspekta, ali i sa aspekta ekonomskog razvoja naše zemlje. Zašto? Zato što je ovim sporazumom predviđena i vojno-tehnička saradnja u naoružanju i vojnoj opremi, ali i vojno-tehnička saradnja što se tiče modernizacije onih preduzeća koja se bave naoružanjem i vojnom opremom. Znamo da je namenska industrija i te kako značajan pokretač ekonomskog razvoja Republike Srbije i ulaganjem u namensku industriju se u stvari direktno utiče na bruto društveni proizvod i na ekonomski napredak Srbije.

Takođe, ovaj sporazum značajan je i sa aspekta razmene i usavršavanja stručnjaka, kako iz Republike Srbije tako i iz Belorusije – prenos znanja, prenos iskustva. Sa iskustvenog aspekta, naučno-tehničkog znanja i sa aspekta sprovođenja zajedničkih projekata između Republike Srbije i Belorusije ovaj projekat je značajan, naravno, i svi drugi sporazumi iz oblasti saobraćaja.

Saobraćaj i te kako može da utiče na privredni rast i ekonomski razvoj Republike Srbije. Svi sporazumi koji se odnose kako na vazdušni tako i na drumski saobraćaj, ali i Nacionalni program za železničku infrastrukturu i te kako imaju značaj za ekonomski napredak zemlje.

U danu za glasanje glasaćemo za sve predložene sporazume. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri i poštovani građani, na današnjem dnevnom redu nalazi se i Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o saradnji u oblasti turizma.

Između ove dve vlade bilateralni odnosi u ovoj oblasti su tradicionalno dobri, međutim, ovim sporazumom saradnja ovih dveju zemalja značajno će se unaprediti. Dosadašnji rezultati turističkog prometa nisu na očekivanom nivou, kada posmatramo raspoložive turističke mogućnosti. Nedostaje organizovani nastup i promocija naše turističke ponude za potencijalne turiste iz Republike Belorusije.

Mogu slobodno da kažem da je inicijativa za ovaj sporazum potekla od Republike Belorusije, što je sasvim shvatljivo s obzirom na to da se naše ponude odnose na posete planinskim centrima, zatim posete banjskim mestima i posebno program koji se odnosi na verski turizam Srbije.

U Sporazumu su naznačeni posebni oblici saradnje od interesa i značaja za razvoj turizma u obe države, u cilju daljeg razvoja turističke razmene na principu uzajamne koristi. Takođe se predviđa podsticanje saradnje između organa državne uprave u sferi turizma, kao i proširivanje saradnje između subjekata turističke industrije, uključujući i one koji investiraju u oblast turizama. Dalje, predviđa se da će obe strane težiti pojednostavljivanju pograničnih i drugih formalnosti u vezi sa

turističkom razmenom i biće olakšana razmena informacija o razvoju turističkog tržišta, kao i o učešću na međunarodnim sajmovima.

Ono što je takođe važno a obuhvaćeno je ovim sporazumom jeste podsticanje međusobne saradnje u okviru članstva u Svetskoj turističkoj organizaciji. Članom 7 predviđa se još jedna važna stvar, a to je saradnja obrazovnih institucija koje pripremaju kadrove za rad u oblasti turizma, a sve to sa ciljem unapređenja usluga. Dakle, jedan kompletan sporazum kojim svaka strana određuje kompetentne organe koji će pratiti realizaciju samog sporazuma.

Ovakvi sporazumi su još jedan element u ukupnoj ekonomskoj saradnji između zemalja i neka ovo bude poziv i ostalim subjektima u sferi turizma da nastoje da se ovakav vid saradnje proširi na što veći broj zemalja. Naredne godine, odnosno 2018, u Beogradu će se održati četrdeseti jubilarni međunarodni sajam turizma, što svakako daje mogućnost za više ovakvih sporazuma.

Naravno, u danu za glasanje molim kolege da prihvatimo ovaj predlog. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani predstavnici Vlade Republike Srbije, poštovane kolege narodni poslanici, javljam se po osnovu Predloga zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije o međunarodnom drumskom saobraćaju. Htela bih više da se osvrnem na ovu temu, uvažavajući vaše vreme.

Dakle, obavljanje drumskog saobraćaja sa Ruskom Federacijom uređeno je na osnovu Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije. Ovim sporazumom je predviđeno da se kako bilateralni tako i tranzitni prevoz obavlja na osnovu dozvole koju izdaju nadležni organi koji svake godine bez naknade razmenjuju međusobno usaglašeni broj obrazaca dozvola.

Međutim, moram da naglasim da razmenjivani kontingenti dozvola nisu bili dovoljni, uopšte nisu zadovoljavali potrebe srpske tranzitne privrede. Bili su nam potrebni veći. Mi smo tu negde dali liberalniji predlog vezano za tranzit robe, što su Rusi prihvatili i što će umnogome poboljšati trgovinu i ekonomsku saradnju Srbije i Rusije. Svima nam je jasno od kakvog je to presudnog značaja, jer smo mi spoljnotrgovinski partneri.

U prilog ovom pomenutom sporazumu svakako ide poboljšanje stanja puteva u Srbiji. Svedoci smo kako se radi na Koridoru 10, na auto-putevima i železnici, a pored tih velikih projekata osvrnula bih se na one nešto manje. Mogu vam govoriti najviše iz sredine odakle dolazim, pre svega o gradu Zrenjaninu.

Trenutno se u Zrenjaninu na više mesta u samom gradu grade lokalni putevi, što najviše raduje moje sugrađane i mi time pokazujemo veliku odgovornost. Zrenjaninska lokalna samouprava potvrđuje ono što je govorila tokom same kampanje,

dakle mi radimo i nastavljamo a kampanja nije u toku, i ja sam na to izuzetno ponosna. Nisam sigurna da su to naši prethodnici bili u stanju da urade.

Ono što je od vitalnog značaja za Srednjobanatski okrug i za moj grad, pre svega za studente, auto-prevoznike, ali generalno za tranzit, jesu radovi na putu prvog B reda Novi Sad – Zrenjanin kod žabaljske raskrsnice prema Zrenjaninu, koju su ministar Knežević i ministarka Mihajlović obišli u prvim danima njihovog razvoja. Ministar Knežević je istakao od kakvog je značaja izgradnja ovog puta, jer prosto upućuje i ukazuje na poboljšanje privrednog ambijenta i što kvalitetnijeg života naših sugrađana.

Meni je izuzetno žao što sada trenutno u ovoj sali nema više predstavnika i poslanika iz opozicije; uvek kada moje kolege i ja govorimo, oni se osmehnu na nešto od toga. Moram vam priznati, u tome uopšte ne vidim ni trunku, jer on nije pre svega gest koji simbolizuje radost. I konačno je neko, kao što je aktuelna vlada Republike Srbije, uspeo da uradi nešto toliko dobro, i ne samo da je radio već će raditi uvek u interesu svog naroda. Uvek ću podržati ovakve predloge zakona, kao i set onih predloga koji su na dnevnom redu, pa pozivam i sve svoje kolege da u danu za glasanje glasaju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovani narodni poslanici, danas ću govoriti o Nacionalnom programu javne železničke infrastrukture za period od 2017. do 2021. godine.

Pred nama je danas najznačajniji strateški dokument izgradnje, rekonstrukcije i održavanja železničke infrastrukture. Dokument obuhvata period od 2017. do 2021. godine i ovo je prvi put da se u Republici Srbiji donosi petogodišnji program javne železničke infrastrukture i jedan od najneophodnijih segmenata sveobuhvatne reforme železničkog sektora.

Predlagač u dokumentu planira pre svega nastavak i završetak realizacije razvojnih projekata započetih u prethodnom periodu. Svi smo mi svedoci vrlo konkretnih projekata koji se realizuju u železničkom saobraćaju. Gotovo svakodnevno možemo pratiti napredak na tom polju i na dobrom smo putu da posle više decenija kada neko pomene železnicu ne pomislimo da moramo da se naoružamo strpljenjem i svim ostalim i da se pripremimo za višerasovno kašnjenje vozova.

Železnica je na najboljem putu da bude poput one u razvijenim zemljama u Evropi. Naravno, još dosta toga treba uraditi i veoma je pohvalno što je predlagač zavisno od raspoloživosti finansijskih sredstava identifikovao i obrazložio na jednom mestu razvojne projekte, čijom će se realizacijom značajno povećati bezbednost i efikasnost železničkog transporta.

Pored kreditnih sredstava međunarodnih finansijskih institucija i bilateralnih aranžmana i budžeta, veliki naponi se ulažu kako bi se značajnija sredstva obezbedila iz fondova EU.

U planiranju razvojnih projekata za period od 2017. do 2021. godine vodilo se računa ne samo o ekonomskom, već i o društvenom i ekološkom aspektu. Ciljevi koji se žele postići usklađeni su u realnom vremenskom okviru, odnosno činjenici da se mogu ostvariti u dužem vremenskom periodu. Dugoročno je planirano da železnička infrastruktura na transportnom tržištu ponudi svojstva koja predstavljaju njene najveće komparativne vrednosti, a to je apsolutna posvećenost bezbednosti, pre svega, niža potrošnja energije i zaštita životne sredine.

Stanje železničke infrastrukture ukazuje na višedecenijsko nedovoljno ulaganje u održavanje same infrastrukture. S obzirom na to da se, naravno, samo održavanje ne može izbeći, to je rezultiralo značajnim smanjenjem brzine na najznačajnijim prugama. Rezultat je smanjenje konkurentnosti saobraćaja u odnosu na alternativne pravce kao i vidove saobraćaja. Veliki naponi se ulažu u poslednje tri godine kako bi se železnici vratila uloga koja joj pripada i svakako da je još dosta toga potrebno uraditi. Upravo iz ovih razloga pred nama je dokument koji treba realizovati u cilju povećanja bezbednosti i efikasnosti železničkog sistema.

Srbija je tranzitna zemlja i taj položaj mora iskoristiti. Ovo će doneti i novac, ali i poboljšati mobilnost građana i kvalitet, pre svega, života. Jedan sveobuhvatni plan, koji je u dokumentu predstavljen, predstavlja azbuku ulaganja i aktivnosti koje je potrebno preduzeti u narednom periodu kada govorimo o železnici i svakako je dobar pristup koji onemogućava jedan stihijski razvoj kada je u pitanju železnica.

Takođe, ako uzmemo u obzir koliko je kilometara auto-puta urađeno, kako auto-puta tako i regionalnih puteva, ako imamo primer „Er Srbije“, koji je izvanredan primer i koji je već regionalni lider što se tiče avio-prevoza, ako uzmemo primer Niškog aerodroma, koji obara sve rekorde transporta putnika, onda znamo da je Vlada Republike Srbije zajedno sa Ministarstvom preduzela prave korake da budemo prava i moderna evropska država što se tiče saobraćaja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Veljković. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Oliver Ognjanović.

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, akcenat stavljam na Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije o međunarodnom drumskom saobraćaju, zaključenog razmenom nota.

Obavljanje drumskog saobraćaja sa Ruskom Federacijom urađeno je Sporazumom Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije u međunarodnom drumskom saobraćaju koji je stupio na snagu 9. decembra 2011. godine. Članom 11.

ovog sporazuma predviđeno je da se tranzitni prevoz stvari obavlja na osnovu dozvola koju izdaju nadležni organi strana, koji svake godine bez naknade razmenjuju međusobno usaglašeni broj obrazaca dozvola.

Razmenjivani kontingenti dozvola nisu zadovoljavali potrebe srpske transportne privrede. Svima su nam poznate CEMT dozvole koje omogućavaju da kamioni bez zaustavljanja jezde evropskim drumovima cele naredne godine, bez obzira na to koliko puta izlazili iz jedne ili ulazili u drugu zemlju. Ovde je reč pre svega o liberalizaciji ovih veoma važnih trgovinskih odnosa drumskog karaktera. Dobro je da se obe strane, Vlada Republike Srbije i Vlada Ruske Federacije, zalažu za olakšanje pa i ukidanje kvote i ograničenja na uvoz i izvoz, odnosno trgovinu drumskim putem. Ograničavanje trgovine nikome ne donosi dobro, jer živimo u globalnom svetu, gde su međunarodne veze i saradnja osnova bitisanja svake države. Svakako je potrebno olakšati transport.

Lutrija u kojoj prevoznici nestrpljivo i pod velikim znakom pitanja stoje u redovima i nadaju se da će dobiti dozvolu nikome nije potrebna. Ova grana vapi za liberalizacijom.

Setimo se protesta vozača prevoznika, kilometarskih kolona kamiona nezadovoljnih prevoznika. Veliki broj međunarodnih prevoznika iz godine u godinu ostajao je bez ovih povlastica. Važno je ostvariti što čvršću vezu sa Ruskom Federacijom kao jednim od naših najznačajnijih spoljnotrgovinskih partnera.

Zaključivanje ovog sporazuma olakšaće obavljanje transportnog tranzitnog prevoza stvari i unaprediće trgovinsku i ekonomsku saradnju sa Ruskom Federacijom.

Nadležni organ za sprovođenje ovog sporazuma je ministarstvo nadležno za poslove saobraćaja, koje odgovorno i efikasno radi svoj posao. Zbog toga ne sumnjam da ćemo ovu priliku iskoristiti. Apsolutno podržavam ovaj i set sporazuma koji su predloženi i pozivam ostale kolege da glasaju za. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ljiljana Malušić. Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani predsedavajući, gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, danas ću govoriti o tri sporazuma. Prvi je Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Belorusije o vojno-tehničkoj saradnji.

Pre svega da kažem da imam tu čast i zadovoljstvo da sam u Poslaničkoj grupi prijateljstva sa Belorusijom, o kojoj mislim sve najlepše. To je naš strateški partner, overeni prijatelj, a vrlo je bitno istaći da je vrlo kvalitetan i jeftin remont u ovoj zemlji. E zato treba potpisivati ovakve sporazume. To je naš ministar Đorđević odradio u januaru ove godine, i ne samo to, bilo je još sporazuma, na veliko zadovoljstvo Republike Srbije.

To je zemlja koja nam je proveren prijatelj i treba razvijati i potpisivati i dalje sporazume, jer na taj način jačamo bilateralnu saradnju, koja je izuzetno važna. U ovom slučaju Belorusija ima nama mnogo toga da ponudi od vojno-tehničke saradnje. To je zemlja sa ogromnim potencijalom od koje mi mnogo toga možemo da naučimo. Ovaj sporazum nam daje pravni okvir gde ćemo moći da razmenjujemo projekte, da šaljemo stručnjake iz jedne u drugu zemlju, da se bavimo tehnologijom na najveći i najbolji način.

Ono što treba istaći još o toj našoj divnoj saradnji i dobrim bilateralnim odnosima su i vežbe koje se održavaju već tri godine unazad. Prošle godine smo imali tu čast i zadovoljstvo da imamo zajedničku vežbu pod imenom „Slovensko bratstvo 2017. godine“ u našoj zemlji. Ove godine će to biti u junu u Belorusiji, i sve čestitke za to. Naime, ove vežbe se izvode upravo da bi se edukovala vojska, a sve zarad borbe protiv terorizma. Bravo, i nastavljamo ovu saradnju.

Drugi sporazum koji je potpisan potpisao je gospodin Ljajić kao ministar turizma, što je vrlo važno jer mi zaista imamo izuzetan potencijal. Republika Srbija je jedna izuzetno lepa zemlja sa ogromnim potencijalom. Možemo da ponudimo banjski turizam, zatim zdravstveni turizam, sportski turizam, planinski turizam, razgledanje gradova, apsolutno sve. Srećna sam zbog toga i sigurna sam da ću u danu za glasanje podržati oba predloga ovih zakona.

Ono što bih još naglasila je Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Indonezije o ukidanju viza za nosioce diplomatskih i službenih pasoša, jer sam predsednica Grupe prijateljstava sa ovom predivnom zemljom i, ono što je najvažnije, treba istaći da nama tako daleka što se destinacije tiče a tako bliska i prijateljski nastrojena zemlja priznaje integritet Republike Srbije. Bravo, to su pravi prijatelji i to je lojalnost i na tome se zasnivaju bilateralni odnosi. Sigurna sam da ću jednog dana posetiti ovu lepu ali daleku zemlju.

Ono što još treba istaći je da se, zaista, ne samo mi poslanici nego kompletna vlada svesrdno zalaže za dobre odnose sa ovom zemljom, a to se i potvrdilo jer je tako daleka zemlja počela da ulaže u privredu i ekonomiju ove zemlje i napravljena je fabrika „Indofud“ u Indiji, koja je najveći proizvođač nudli na svetu. Svaka čast.

U danu za glasanje podržaću sve predloge ovih zakona. Hvala na pažnji.

PREDSEDNIK: Hvala. Da li neko želi da iskoristi svoje pravo iz člana 96. Poslovnika, a nije iskoristio? (Ne.)

Zaključujem zajednički jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka od 1. do 21. dnevnog reda.

Poštovani narodni poslanici, s obzirom na to da je Narodna skupština završila raspravu o svim tačkama dnevnog reda ove sednice, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem 29. maj 2017. godine, sa početkom u 11.00 časova, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 19.55 časova.)